

บทที่ 4

สภาพที่อยู่อาศัย สภาพการอยู่อาศัย และปัญหาการอยู่อาศัยของผู้สูงอายุในวสนะเวศม์

การศึกษานี้เป็นการศึกษาสภาพการอยู่อาศัยของผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์คนชรา วสนะเวศม์ในพระสังฆราชูปถัมภ์ โดยเน้นประเด็นการศึกษาเกี่ยวกับสภาพทั่วไป สภาพที่อยู่อาศัยทางกายภาพ และสภาพปัญหาการอยู่อาศัยของผู้สูงอายุต่อรูปแบบของอาคาร การนำเสนอในบทนี้จะจำแนกออกเป็น 2 ส่วนหลักๆ ได้แก่

ประเด็นที่ 1. สภาพทั่วไปและที่อยู่อาศัยทางกายภาพ เพื่อให้ทราบถึงสภาพโดยทั่วไปของสถานสงเคราะห์ และส่วนที่อยู่อาศัยซึ่งผู้สูงอายุได้เข้าไปใช้สอย โดยศึกษาจากข้อมูลเบื้องต้นของสถานสงเคราะห์ การทบทวนวรรณกรรม การสำรวจและสังเกตการณ์จากสภาพจริง

ประเด็นที่ 2. สภาพการอยู่อาศัยทางด้านด้านกายภาพ ด้านสังคมและเศรษฐกิจ รวมทั้งสภาพปัญหาการอยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่าง ตลอดจนความต้องการย้ายที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสัมภาษณ์ ซึ่งจะเป็นการวิเคราะห์สภาพการอยู่อาศัยและปัญหาที่เกิดขึ้นของกลุ่มตัวอย่าง โดยนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์การอยู่อาศัย การทำกิจกรรมของกลุ่มตัวอย่างที่บอกถึงระดับความถี่ การทำกิจกรรมต่อสัปดาห์ในพื้นที่เรือนนอน พื้นที่ส่วนกลาง รวมถึงความคิดเห็นของสภาพการให้บริการด้านต่างๆ ว่ามีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร ข้อมูลเหล่านี้จะสะท้อนถึงสภาพและปัญหาการอยู่อาศัยในวสนะเวศม์ และข้อมูลความคิดเห็นในการอยู่อาศัยในปัจจุบัน อนาคตและข้อมูลทั่วไป ในบทนี้จะกล่าวไว้ด้วย โดยวิเคราะห์แยกประเภทอาคารสำหรับการอยู่อาศัย ได้แก่ อาคารประเภทสามัญ อาคารประเภทพิเศษ (บ้านเดี่ยว, ทาวน์เฮ้าส์) อาคารประเภทบุศยานิเวศม์ โดยศึกษาการทำกิจกรรมและการอยู่อาศัยในอาคารเรือนนอน และพื้นที่ส่วนกลาง

ประเด็นที่ 3. ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ในวสนะเวศม์ ต่อสภาพการอยู่อาศัยของผู้สูงอายุ ได้แก่ ความเหมาะสมด้านกายภาพ ความเหมาะสมด้านเศรษฐกิจและสังคม

4.1 สภาพทั่วไปและที่อยู่อาศัยทางกายภาพ

สถานสงเคราะห์คนชราวสนะเวศม์ ในพระสังฆราชูปถัมภ์ ตั้งอยู่ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งอยู่ในบริเวณที่ลุ่มในพื้นที่ภาคกลางของประเทศ อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ไปทางด้านทิศเหนือประมาณ 75 กิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นที่

ราบกว้างใหญ่น้ำท่วมถึง ไม่มีภูเขา มีแม่น้ำที่สำคัญไหลผ่าน 4 สาย คือ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำป่าสัก แม่น้ำลพบุรี และแม่น้ำน้อย รวมทั้งมีลำคลองใหญ่น้อยจำนวนมากอยู่สูงจากระดับน้ำทะเลเฉลี่ยประมาณ 3.50 เมตร เมื่อถึงฤดูน้ำหลาก น้ำในแม่น้ำลำคลองจะมีระดับสูงและท่วมปกคลุมไปทั้งบริเวณพื้นที่ราบลุ่มของจังหวัด ดังนั้นพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดจึงเป็นดินตะกอนที่แม่น้ำพัดพามา ซึ่งมีความอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การทำเกษตรกรรม

ลักษณะภูมิอากาศของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นอากาศแบบทุ่งหญ้าเมืองร้อน จึงค่อนข้างร้อน แต่เนื่องจากเป็นพื้นที่ไม่ไกลจากอ่าวไทยนัก จึงมีโอกาสได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จากอ่าวไทยโดยตรงทำให้มีฝนตกชุกในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงตุลาคมของทุกปี

จังหวัดพระนครศรีอยุธยาแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 16 อำเภอ ได้แก่ อำเภอพระนครศรีอยุธยา อำเภอบางบาล อำเภอบางปะอิน อำเภอบางปะหัน อำเภอผักไห่ อำเภอภาชี อำเภอลาดบัวหลวง อำเภอวังน้อย อำเภอเสนา อำเภอบางซ้าย อำเภออุทัย อำเภอพระราช และอำเภอบ้านแพรก รวมมีประชากรประมาณ 750,000 คน ในจำนวนนี้เป็นผู้สูงอายุ 117,761 คน แยกเป็นผู้สูงอายุเพศชาย 50,012 คน และผู้สูงอายุเพศหญิง 67,749 คน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2545.)

4.1.1 ความเป็นมาของสถานสงเคราะห์

สถานสงเคราะห์คนชราวาระณะเวศม์ ตั้งอยู่เลขที่ 200/11 หมู่ 2 ตำบลบ่อโพง อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เดิมอยู่ในความดูแลในส่วนของกรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม แต่หลังจากมีพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.2545 สถานสงเคราะห์จึงถูกกำหนดให้โอนกิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน และงบประมาณมาอยู่ในความดูแลของ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จนถึงปัจจุบัน

ในส่วนของประวัติความเป็นมานั้น เริ่มจากเมื่อครั้งสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (วาสนมหาเถระ) สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม เมื่อครั้งยังทรงมีพระชนม์ได้ทรงหายจากประชวร ในปี พ.ศ.2528 คณะศิษยานุศิษย์โดย พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ เป็นประธาน ถือเป็นสิริมงคล และเป็นพระบารมีธรรม จึงได้ดำเนินการจัดสร้างสถานสงเคราะห์ขึ้น เพื่อช่วยเหลือสงเคราะห์คนชราที่ได้รับความลำบาก และประสบปัญหาทางด้านสังคมให้ได้มีที่พักที่อาศัย ที่ตำบลบ่อโพง อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งเป็นตำบล และอำเภอที่ประสูติของพระองค์ เป็นการสร้างความเจริญและ

ตอบแทนชาติภูมิขององค์สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (วาสนมหาเถระ) สมเด็จพระสังฆราช-สกลมหาสังฆปริณายกด้วย การก่อสร้างได้เริ่มดำเนินการ เมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2529 สมเด็จพระสังฆราช (วาสนมหาเถระ) เสด็จวางศิลาฤกษ์ และได้ทำพิธีเปิดเป็นทางการ เมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม 2530 โดยสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี เสด็จพระราชดำเนินเป็นองค์ประธาน สำหรับชื่อ "วาสนะเวศม์" นั้นสมเด็จพระสังฆราชทรงโปรดประทานให้มีความหมายว่า "ที่อยู่ของผู้มีบุญ" รวมพื้นที่ประมาณ 26 ไร่ สิ้นค่าก่อสร้างในขณะนั้นไปประมาณ 30 ล้านบาทเศษ

ในปี พ.ศ.2531 และ พ.ศ.2536 คณะศิษยานุศิษย์และ คุณทองใบ เร่งเพียร ได้จัดซื้อที่ดินเพิ่มเติมอีก 25 ไร่ เพื่อขยายการบริการให้การสงเคราะห์คนชราประเภทพิเศษ (ปลูกบ้านอยู่เอง) ในครั้งนี้ ได้มีผู้ยื่นคำร้องของอนุมัติและจัดสร้างพักอยู่เอง จำนวน 5 ราย มีผู้บริจาคบ้านพักแบบทาวน์เฮ้าส์ 4 ห้องนอน จำนวน 1 ราย โครงการนี้เป็นโครงการร่วมมือระหว่างมูลนิธิสมเด็จพระสังฆราช (วาสนมหาเถระ) และกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ปัจจุบันมีบ้านพักแบบ 4 ห้องนอน จำนวน 4 หลัง และบ้านพักแบบหลังเดียว 2 ห้องนอน จำนวน 10 หลัง

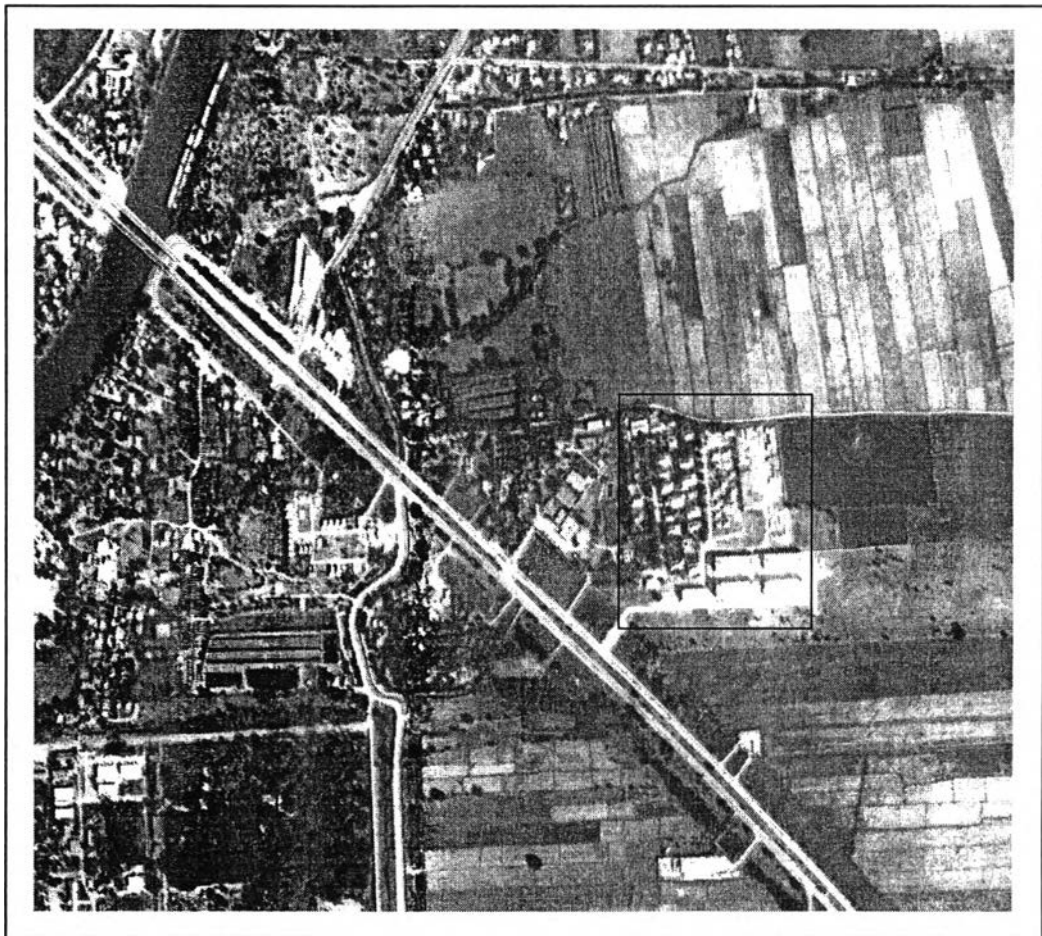
ต่อมามีผู้สูงอายุจำนวนหนึ่งที่มีฐานะในระดับปานกลาง มีรายได้ที่จะจ่ายได้ แต่ประสบปัญหาขาดผู้ดูแลในวัยสูงอายุหรือเมื่อเกิดเจ็บป่วย ประสงค์ที่จะให้รัฐช่วยเหลือรับเข้าอยู่ในความดูแลของรัฐประเภทเสียค่าบริการ เพื่อมีความเป็นอยู่ที่ปลอดภัย และมีความเป็นส่วนตัวพอสมควร ดังนั้นเมื่อทางมูลนิธิสมเด็จพระสังฆราช (วาสนมหาเถระ) วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม ได้รับเงินบริจาคจากกองทุน "บุศยา คุณวิศาล" ซึ่งสนับสนุนและจัดการโดยแพทย์หญิงคุณอรวรรณ คุณวิศาลได้จัดสร้างที่พักอาศัยผู้สูงอายุเพิ่มเติมชื่อ "บ้านบุศยานิเวศม์" เป็นอาคารรวมขนาด 2 ชั้น ขึ้นบนเนื้อที่ประมาณ 8 ไร่ โดยการเช่าที่ดินจากทางราชการบริเวณด้านหลังทางทิศตะวันออกของสถานสงเคราะห์คนชราวาสนะเวศม์ เพื่อเป็นการรองรับสภาพปัญหาผู้สูงอายุในสังคมปัจจุบันที่มีความเดือดร้อน หรืออยู่ตามลำพังหรือไม่สามารถอยู่กับครอบครัวได้ ซึ่งผู้สูงอายุจำนวนมากที่มีฐานะสามารถชำระค่าบริการให้มีความสุขตามอัตภาพในบ้านปลายชีวิต เป็นการแบ่งเบาภาระของภาครัฐ และเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของสถานสงเคราะห์คนชราวาสนะเวศม์

ในการนี้สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ โปรดประทานพระกรุณาเสด็จทรงวางศิลาฤกษ์ เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2540

4.1.2 ที่ตั้งของสถานสงเคราะห์และการคมนาคม

สถานสงเคราะห์คนชราวาสนะเวศม์ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของทางหลวงแผ่นดินสายเอเชีย (บางปะอิน-นครสวรรค์) ประมาณหลักกิโลเมตรที่ 77 ตำบลปอโพง อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีอาณาเขตติดต่อก็คือ

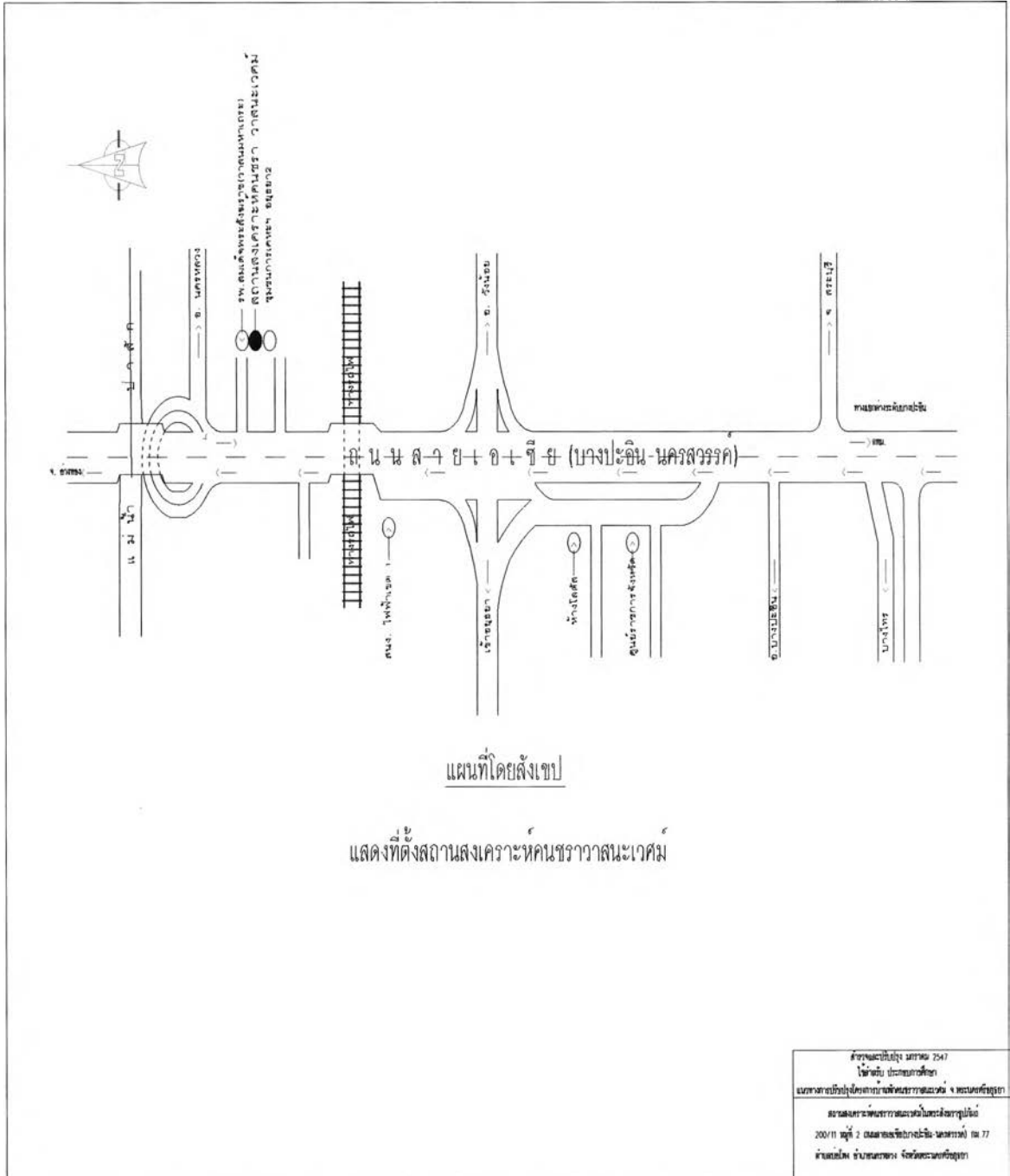
ทิศเหนือ	ติดกับ	โรงพยาบาลสมเด็จพระสังฆราช (วาสนมหาเถระ) และที่ดินของเอกชน
ทิศใต้	ติดกับ	ชุมชนการเคหะอยุธยา 2
ทิศตะวันออก	ติดกับ	ที่ดินของเอกชน ปัจจุบันมีลักษณะคล้ายบึง เนื่องจากมีการขุดหน้าดินออกไป
ทิศตะวันตก	ติดกับ	ทางหลวงแผ่นดินสายเอเชีย (บางปะอิน-นครสวรรค์)

รูปที่ 4-1 แสดงภาพถ่ายทางอากาศบริเวณสถานสงเคราะห์คนชราวาสนะเวศม์ และบริเวณโดยรอบ

(ที่มา : พื้นที่ทหารจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พ.ศ.2542, กรมแผนที่ทหาร)

พื้นที่สถานสงเคราะห์ที่ตั้งอยู่บริเวณที่การคมนาคมสะดวก สามารถเดินทางโดยทางรถยนต์ได้ มีรถประจำทางและรถรับจ้างของเอกชนวิ่งระหว่างจังหวัด และบริเวณใกล้เคียงวิ่งผ่าน สามารถเดินทางโดยรถยนต์มายังตัวเมืองอยุธยาใช้เวลาประมาณ 15 นาที และเดินทางโดยรถยนต์มายังกรุงเทพฯ ได้ภายในเวลา 1 ชั่วโมงเศษ

รูปที่ 4-2 แสดงเส้นทางคมนาคมบริเวณสถานสงเคราะห์คนชราवासนะเวศม์

4.1.3 สาธารณูปโภค สาธารณูปการ

สถานสงเคราะห์ใช้ไฟฟ้าจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค น้ำสำหรับอุปโภคได้มาจากน้ำบาดาลที่บิ่บขึ้นไปเก็บไว้ในถังขนาดใหญ่ ส่วนน้ำสำหรับดื่มต้องซื้อจากเอกชน ปัจจุบันมีเอกชนผู้มีจิตศรัทธาได้บริจาคน้ำสำหรับดื่มไว้ ทำให้สถานสงเคราะห์ยังไม่มีค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ มีบริการโทรศัพท์ทั้งโทรศัพท์สาธารณะ และอยู่ในพื้นที่บริการจากเอกชนของโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบพกพา มีบริการจัดเก็บขยะนำออกไปจากสถานสงเคราะห์ทุกวันเว้นวัน โดยสถานสงเคราะห์ทำการกำจัดจากทางเทศบาลตำบลนครหลวง

4.1.4 สภาพทั่วไปของสถานสงเคราะห์

สถานสงเคราะห์คนชราวาระสนะเวศม์ จึงนับได้ว่าเป็นโครงการที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุแห่งแรก และเพียงแห่งเดียวในประเทศไทยที่ให้บริการสงเคราะห์ผู้สูงอายุใน 3 ประเภทรวมอยู่ในบริเวณเดียวกัน ดังนี้

1. ผู้สูงอายุประเภทสามัญ เป็นการสงเคราะห์โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย, ผู้สูงอายุอยู่ร่วมกันในที่พักแบบโรงเรือน โดยแยกส่วนสำหรับเพศชายและเพศหญิง ปัจจุบันมีผู้รับการสงเคราะห์จำนวน 186 คน เป็นชาย 56 คน และหญิง 130 คน
2. ผู้สูงอายุประเภทพิเศษ เป็นโครงการปลูกบ้านอยู่เองและต้องชำระค่าใช้จ่ายรายเดือน ปัจจุบันมีสมาชิก 25 คน เป็นแบบบ้านเดี่ยวจำนวน 9 คน และแบบทาวน์เฮ้าส์จำนวน 16 คน
3. ผู้สูงอายุที่พักอาศัยในโครงการบ้านบุดยานิเวศม์ เป็นลักษณะแบบอาคารรวมสูง 2 ชั้น ให้บริการห้องพักแก่ผู้สูงอายุแบบห้องเดี่ยวขนาด 6 x 6 เมตร จำนวน 36 ห้อง และห้องคู่ขนาด 8 x 8 เมตร จำนวน 12 ห้อง โดยผู้สูงอายุที่เข้าพักอาศัยต้องบริจาคเงินกองทุนผ่านวัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม

เนื่องจากพื้นที่ที่ทำการศึกษามีอาณาเขตกว้างขวาง แต่พื้นที่ให้บริการแก่ผู้สูงอายุทั้ง 3 ประเภท แตกต่างกันในแง่รูปแบบอาคาร และการบริการ ดังนั้นในช่วงแรกจะอธิบายสภาพโดยรวมของพื้นที่ สำหรับในส่วนหลังจะแยกอธิบายพื้นที่เป็นแต่ละประเภทต่อไป

จากรูปที่ 4-9 ซึ่งแสดงผังบริเวณและตำแหน่งของอาคาร เห็นได้จากทางหลวงแผ่นดินสายเอเชีย (บางปะอิน-นครสวรรค์) เข้ามาในสถานสงเคราะห์คนชราวาระสนะเวศม์ บริเวณหน้า

สถานสงเคราะห์จะมีสะพานลอยสำหรับคนเดินข้ามถนนตั้งอยู่ ถัดเลยไปบริเวณด้านหน้าโรงพยาบาลสมเด็จพระสังฆราช (วาสนมหาเถระ) ซึ่งมีบริเวณติดต่อนี้ออกไปกับสถานสงเคราะห์ จะเป็นสถานที่ตั้งของป้อมยามตำรวจทางหลวงที่ใช้เป็นจุดแจ้งเหตุของประชาชน

รูปที่ 4-3 แสดงบริเวณด้านหน้าของสถานสงเคราะห์คนชราวาสนะเวศม์

ทางเข้าด้านหน้าของพื้นที่ทางด้านทิศเหนือเป็นป้อมยามสำหรับเจ้าหน้าที่เลยเข้ามาตามทางรถยนต์ด้านซ้ายมือเป็นลานโล่ง มีอุปกรณ์สำหรับออกกำลังกายและพื้นปูสุขภาพยาวตลอดแนวรั้วด้านข้างไปจนถึงตัวอาคารอาชีวบำบัด ซึ่งเป็นอาคาร ค.ส.ล. ชั้นเดียวใช้สำหรับให้ผู้สูงอายุมาเรียนและฝึกทำงานประดิษฐ์หัตถกรรมต่างๆ ตามความสนใจของแต่ละบุคคล อีกทั้งใช้เป็นสถานที่ตั้งวางงานประดิษฐ์ต่างๆของผู้สูงอายุให้คนทั่วไปได้ซื้อหา รายได้จากการขายสินค้าเหล่านี้ถือเป็นรายได้ของผู้สูงอายุคนที่ทำ อาคารหลังนี้สร้างขึ้นโดยคณะศิษยานุศิษย์ในเจ้าพระคุณสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (วาสนมหาเถระ) อดีตสมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี อาคารหลังนี้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯพระราชทานชื่อว่าอาคาร “สมเด็จพระย่า” และสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ได้เสด็จมาทรงเป็นประธานประกอบพิธีเปิด เมื่อวันที่ศุกร์ที่ 14 ธันวาคม พ.ศ.2540

รูปที่ 4-4 แสดงลักษณะป้อมยามของสถานสงเคราะห์คนชราวาสนะเวศม์

รูปที่ 4-5 แสดงบริเวณลานออกกำลังกายและพื้นที่นันทนาการ

บริเวณฝั่งตรงข้ามถนนของลานออกกำลังเป็นตำหนักรับรองสมเด็จพระสังฆราช มีลักษณะเป็นอาคาร 2 ชั้น ชั้นล่างเป็นใต้ถุนโถงสร้างด้วยคอนกรีต ชั้นบนเป็นเรือนไม้สักทรงไทย ตรงกลางยกพื้นเป็นที่ประดิษฐานองค์พระพุทธรูปใช้สำหรับสวดมนต์ ล้อมรอบด้วยห้องสำหรับพักอาศัยจำนวน 4 ห้อง หลังองค์พระพุทธรูปเป็นบริเวณห้องน้ำ 2 ห้อง และบริเวณสำหรับประกอบอาหาร ด้านตรงข้ามองค์พระเป็นระเบียบไม่มีหลังคาพร้อมทางขึ้น-ลง 2 ทาง ตำหนักหลังนี้มีพระสงฆ์อยู่ประจำ ทุกเช้าท่านจะออกบิณฑบาตในบริเวณสถานสงเคราะห์ เพื่อรับบาตรจากบรรดาผู้สูงอายุที่มาขอใส่บาตร ในตอนเย็นท่านจะลงมาทำวัตรเย็นที่ศาลาอโงะจรกิติ หรือศาลาปฏิบัติธรรมและนำสวดมนต์ให้แก่ผู้สูงอายุที่มานั่งปฏิบัติธรรมทุกวัน ยกเว้นวันพระที่ท่านต้องกลับไปวัดในตัวเมืองอยุธยา หรือวันที่มีกิจธุระจากตำหนักมีถนนรถยนต์วิ่งไปยังโรงพยาบาลสมเด็จพระสังฆราช (วาสนมหาเถระ) ได้

รูปที่ 4-6 แสดงตำหนักรับรองสมเด็จพระสังฆราช

บริเวณด้านข้างและด้านหลังของตำหนัก มีบ่อน้ำด้านละ 1 บ่อขนาดกว้างและยาว ประมาณ 25 เมตร ระดับน้ำลึกไม่ต่ำกว่า 2 เมตร ไม่มีรั้วหรือแนวกันบริเวณรอบบ่อน้ำ

รูปที่ 4-7 แสดงบ่อน้ำด้านหลังตำหนักรับรองสมเด็จพระสังฆราช

ด้านหน้าของอาคารสมเด็จพระสังฆราชมีถนนรถยนต์วิ่งสวนทางกันและทางเดินเท้าทั้ง 2 ฝั่งของถนนมุ่งตรงไปสิ้นสุดที่อาคารเรือนผู้ป่วย คนหลง ฝั่งซ้ายของถนนถัดจากบริเวณบ่อน้ำมาคืออาคารเรียงลำดับมาดังนี้

1. เสารังและอาคารที่ทำการ เป็นอาคารคอนกรีตชั้นเดียวใช้สำหรับเจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์และเป็นสถานที่สำหรับบุคคลภายนอกมาติดต่อ
2. สนามเปิดอง
3. ศาลาปฏิบัติธรรม หรือศาลาอิงอรจิรคติ เป็นอาคารคอนกรีตชั้นเดียวยกพื้นประมาณบันได 5 ชั้น ภายในอาคารเป็นที่ประดิษฐานองค์พระพุทธรูป เป็นสถานที่สำหรับทำวัตรเช้าและเย็น หรือผู้สูงอายุมานั่งสมาธิปฏิบัติธรรม
4. อาคารจอดรถของสถานสงเคราะห์
5. บ้านพักสำหรับเจ้าหน้าที่สถานสงเคราะห์
6. อาคารเรือนผู้ป่วย คนหลง

บริเวณด้านหลังอาคารเรือนผู้ป่วย คนหลง เป็นถึงคอนกรีตสำหรับเก็บน้ำบาดาลไว้ใช้ในสถานสงเคราะห์

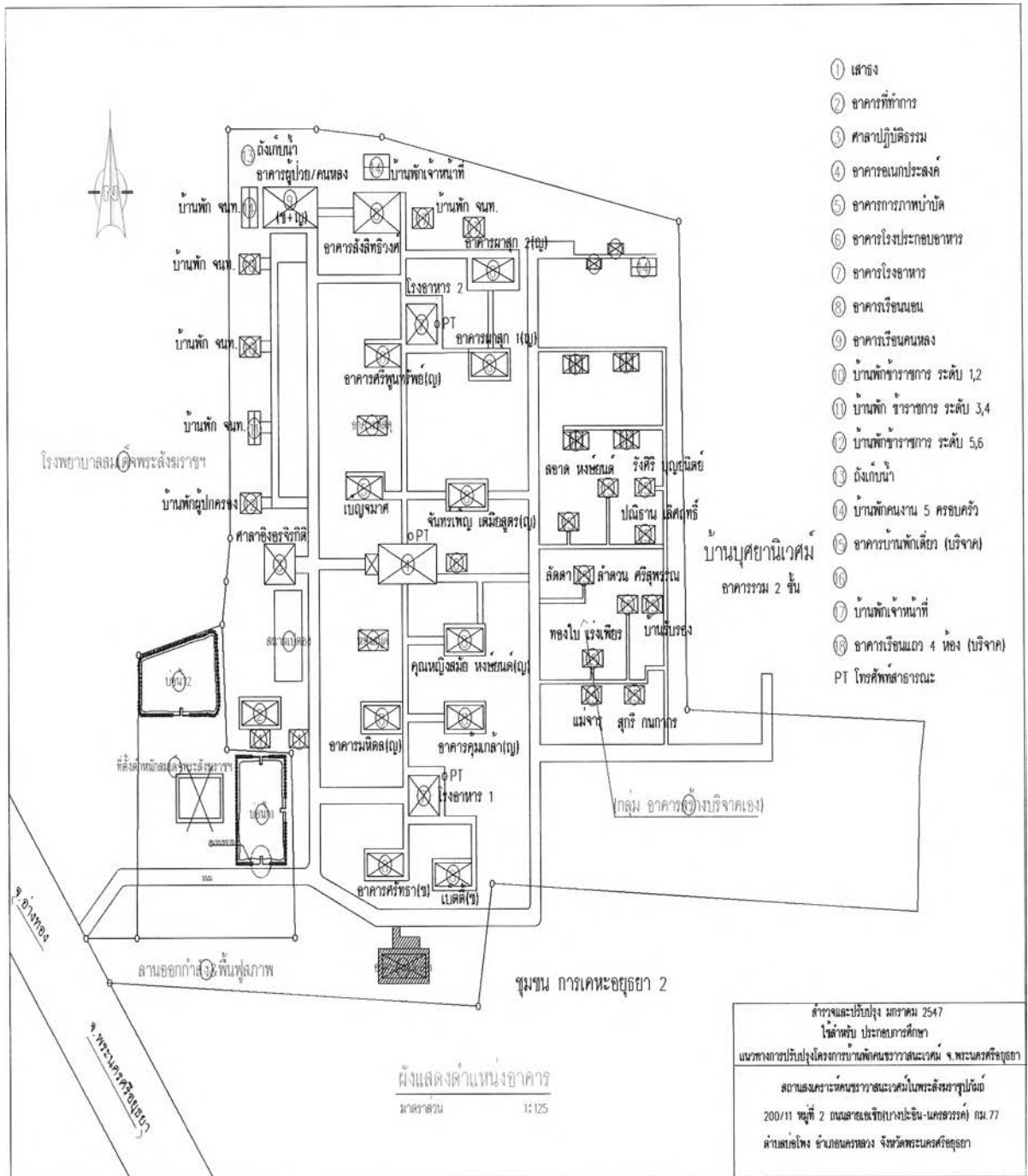

รูปที่ 4-8 แสดงสนามเปตองและ
ศาลาปฏิบัติธรรม (ศาลาอิงอรจิรกิติ)

รูปที่ 4-9 แสดงอาคารเรือนคนหลง

ฝั่งขวาของถนนเป็นกลุ่มอาคารเรือนนอน อาคารโรงอาหารสำหรับผู้สูงอายุประเภทสามัญ อาคารกายภาพบำบัด พยาบาล อาคารห้องสมุด อาคารอเนกประสงค์ และอาคารโรงประกอบอาหารกับร้านค้าสำหรับขายของใช้ทั่วไป เลยบริเวณกลุ่มอาคารเรือนนอนของผู้สูงอายุไปจะเป็นกลุ่มอาคารไม้ใช้เป็นบ้านพักเจ้าหน้าที่ในสถานสงเคราะห์

ในส่วนของบ้านพักผู้สูงอายุประเภทโครงการพิเศษที่ต้องชำระค่าใช้จ่ายรายเดือนด้วยนั้น เป็นกลุ่มอาคารคอนกรีตมี 2 ประเภท คือ ประเภทอาคารเรือนแถวชั้นเดียวหรือที่เรียกว่า ทาวเฮ้าส์ กับประเภทบ้านเดี่ยวชั้นเดียว ตั้งอยู่ด้านในพื้นที่ของสถานสงเคราะห์ ถัดจากกลุ่มอาคารผู้สูงอายุประเภทสามัญเข้ามา โดยมีแนวถนนคอนกรีตสำหรับรถยนต์วิ่งสวนทางกันได้คั่นอยู่ ถนนเส้นนี้ไม่มีทางเท้าริมถนนทั้ง 2 ด้าน มีแต่เสาไฟฟ้าเพื่อให้แสงสว่างในเวลากลางคืนพร้อมติดตั้งลำโพงขยายเสียงไว้ในกรณีที่ต้องการแจ้งข้อมูลข่าวสารหรือเปิดข่าวประจำวันให้ฟัง ทางเดินระหว่างแต่ละอาคารในกลุ่มนี้เป็นทางเดินพอสื่อที่จะเดินสวนทางกันได้ ไปด้วยคอนกรีตสำเร็จรูปแบบตัวหนอน บางช่วงมีลักษณะไม่ราบเรียบ จนอาจเกิดอุบัติเหตุหกล้มได้ พื้นที่รอบตัวอาคารแต่ละหลังมีต้นไม้และสนามหญ้าที่ได้รับการตกแต่งดูแลแบบต่างๆกันตามรสนิยมของผู้สูงอายุแต่ละคนที่พักอาศัยอยู่ นอกจากนี้ยังมีพื้นที่โล่งขนาดประมาณครึ่งเท่าของสนามฟุตบอล ปัจจุบันเป็นสนามหญ้าโล่งแต่ในอนาคตคาดว่าจะเป็นที่สำหรับรองรับการเพิ่มขึ้นของบ้านพักประเภทโครงการพิเศษ

รูปที่ 4-10 แสดงผังบริเวณและตำแหน่งอาคารของสถานสงเคราะห์คนชราวงแหวนเสนาโพธิ์

รูปที่ 4-11 แสดงอาคารเรือนนอนประเภทโครงการสามัญ

รูปที่ 4-12 แสดงอาคารโรงอาหาร

รูปที่ 4-13 แสดงอาคารกายภาพบำบัด พยาบาล

รูปที่ 4-14 แสดงอาคารบ้านพักประเภทโครงการพิเศษ-แบบทาวน์เฮ้าส์

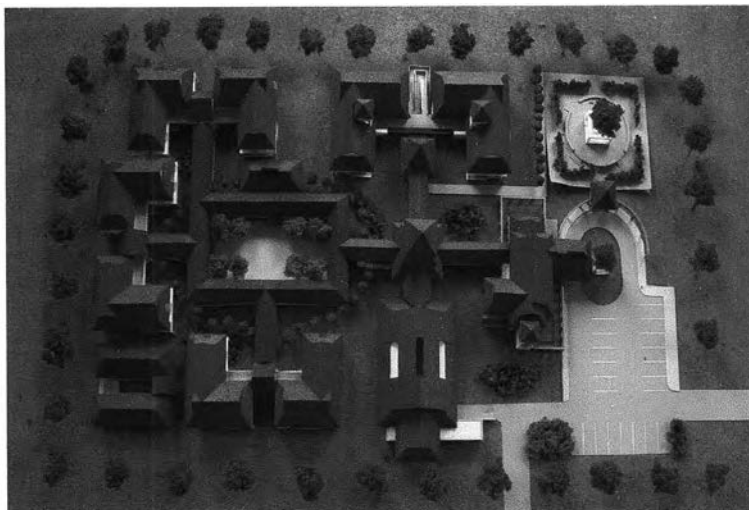
รูปที่ 4-15 แสดงอาคารบ้านพักประเภทโครงการพิเศษ-แบบบ้านเดี่ยว

สำหรับโครงการบ้านมุศยานิเวศน์ เป็นที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุที่ต้องบริจาคนเงินกองทุนผ่านทางวัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม และต้องชำระค่าใช้จ่ายรายเดือนด้วย เป็นกลุ่มอาคารคอนกรีตสูง 2 ชั้น แบบอาคารรวม ให้บริการห้องพักแก่ผู้สูงอายุ เป็นแบบห้องเดี่ยวขนาด 6 x 6 เมตร จำนวน 36 ห้อง และห้องคู่ขนาด 8 x 8 เมตร จำนวน 12 ห้อง ประกอบด้วยอาคาร

อำนวยการ อาคารโรงอาหาร อาคารห้องชุดขนาดใหญ่หรือแบบห้องคู่ และกลุ่มอาคารห้องชุดขนาดเล็กหรือแบบห้องเดี่ยวล้อมรอบบริเวณลานโล่งอเนกประสงค์ มีทางเดินที่มีหลังคาเชื่อมต่อระหว่างกลุ่มอาคารต่างๆ บริเวณด้านหน้าโครงการบ้านบุศยานิเวศม์เป็นลานสำหรับจอดรถ และมีถังคอนกรีตสูงสำหรับเก็บน้ำบาดาลไว้ใช้ในโครงการ บริเวณโดยรอบได้รับการดูแลตกแต่งเป็นอย่างดี โครงการบ้านบุศยานิเวศม์ตั้งอยู่ด้านในสุดของพื้นที่สถานสงเคราะห์คนชราวาสนะเวศม์ บนเนื้อที่ประมาณ 8 ไร่ เป็นที่ดินที่เช่ากรรมสิทธิ์จากส่วนราชการในราคาถูก หากยืนอยู่บริเวณด้านหน้าอาคารอำนวยการมองออกไปด้านหน้าจะเป็นอาคารพักอาศัยแบบแฟลตสูง 5 ชั้น ของชุมชนการเคหะอยุธยา 2 ซึ่งผู้สูงอายุในโครงการบางท่านได้ใช้บริการร้านอาหารและสินค้าที่จำเป็นจากบริเวณชุมชนนี้ หากมองออกไปทางด้านซ้ายมือจะเห็นบึงน้ำขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นที่ดินของเอกชนที่ได้ขุดหน้าดินออกไป

รูปที่ 4-16 แสดงบริเวณด้านหน้าของบ้านบุศยานิเวศม์

รูปที่ 4-17 แสดงแบบจำลองบ้านบุศยานิเวศม์

รูปที่ 4-18 แสดงอาคารของชุมชนการเคหะอยุธยา 2

รูปที่ 4-19 แสดงบึงน้ำด้านข้างบุศยานิเวศม์

จากสภาพทั่วไปของสถานสงเคราะห์คนชราวาระสนะเวศม์ เห็นได้ว่าสถานสงเคราะห์คนชราแห่งนี้มีอาณาเขตบริเวณที่เพียงพอต่อการรองรับการขยายตัวในอนาคต โดยบริเวณส่วนหน้าของโครงการจะประกอบไปด้วย พื้นที่และอาคารบริการส่วนกลางตลอดจนอาคารสำหรับเจ้าหน้าที่โดยรอบกลุ่มอาคารเรือนนอนของผู้สูงอายุประเภทสามัญ ถัดไปด้านในของโครงการจะเป็นส่วนพักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุประเภทโครงการพิเศษ และบ้านนุศยานิเวศม์ เรียงตามลำดับตามช่วงเวลาก่อนหลังของการก่อสร้าง ทำให้มีข้อสังเกตที่น่าสนใจในประเด็นที่ผู้สูงอายุที่พักอาศัยในบริเวณด้านในของโครงการ แม้จะมีความเป็นส่วนตัว แต่อาจก่อให้เกิดความลำบาก และปัญหาในการเข้าถึงพื้นที่บริการ และการดูแลของเจ้าหน้าที่

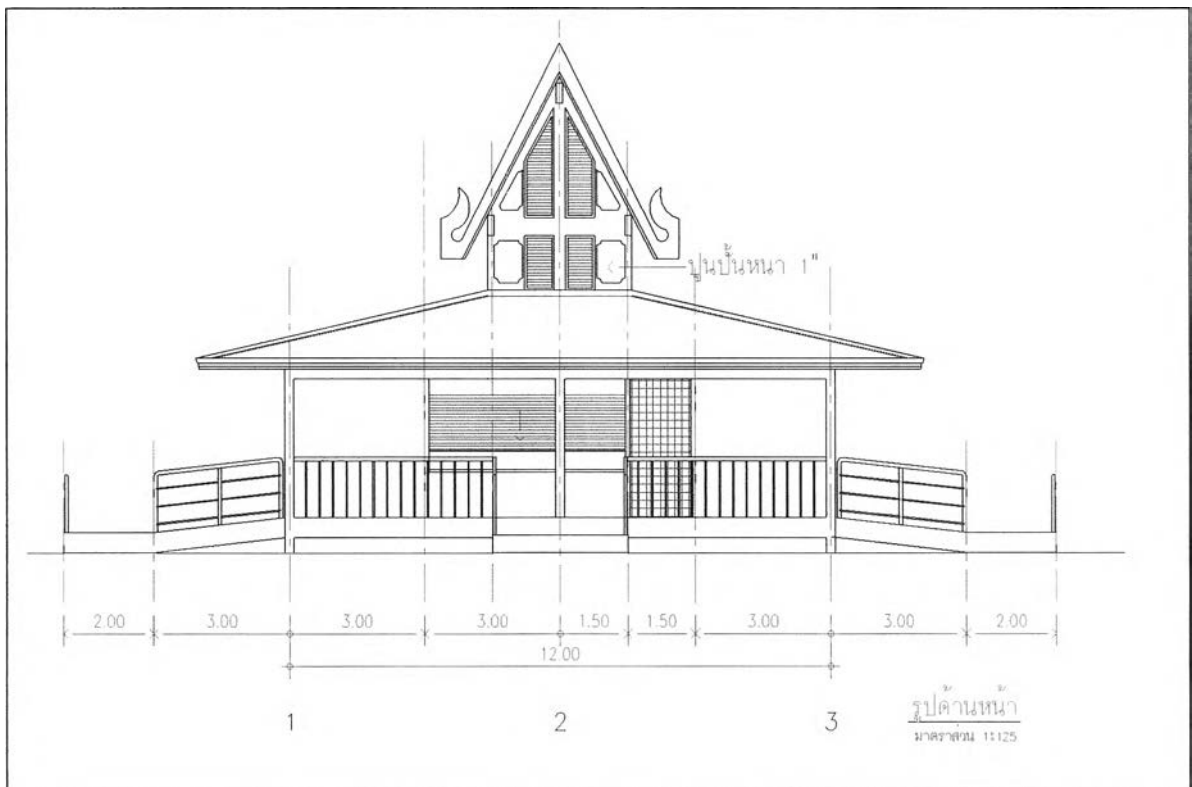

4.1.5 สภาพทั่วไปของอาคาร

เนื่องจากสถานสงเคราะห์คนชราวาระณะเวศม์ฯ เป็นโครงการที่พักอาศัยเพื่อผู้สูงอายุที่ให้ บริการสงเคราะห์ผู้สูงอายุใน 3 ประเภท รวมอยู่ในอาณาเขตบริเวณต่อเนื่องกัน โดยรูปแบบ อาคารแตกต่างกันไปในแต่ละประเภท จึงจะอธิบายสภาพทั่วไปของอาคาร แยกพื้นที่เป็นประเภท ดังนี้

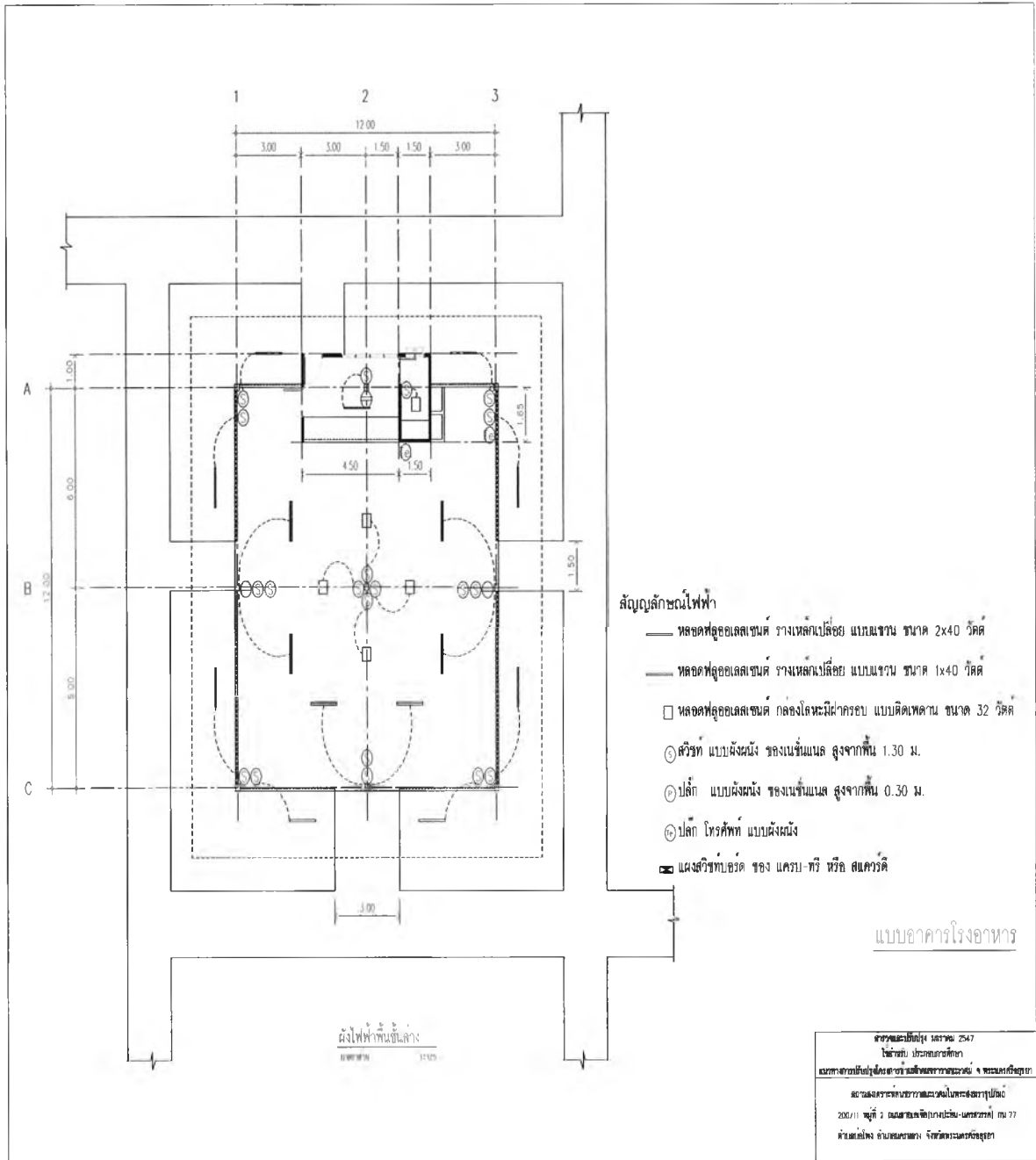
4.1.5.1 โครงการสามัญ

อาคารโรงอาหาร มี 2 อาคารลักษณะเดียวกัน ตั้งอยู่คนละด้านกัน เพื่อรองรับผู้สูงอายุมาใช้บริการโรงอาหารแต่ละหลังใช้รองรับผู้สูงอายุจากกลุ่มอาคารเรือนนอน จำนวน 5 หลัง เป็นอาคารสี่เหลี่ยมขนาด 12 x 12 เมตร มีทางเข้าได้ทั้ง 4 ด้าน โดยด้านหนึ่งใช้ สำหรับรถเข็นเข้ามาบริเวณเตรียมอาหาร ตัวอาคารชั้นเดียวเป็นคอนกรีตผนังก่ออิฐฉาบปูนเรียบ ทาสี พื้นปูกระเบื้องเคลือบขนาด 8"x 8" ระดับเดียวกันกับทางเดินทางเดินเชื่อมระหว่างตัวอาคาร ผู้สูงอายุที่ต้องใช้เก้าอี้ล้อเลื่อนสามารถเข้ามาได้โดยไม่ต้องลุกจากเก้าอี้ล้อเลื่อน มีลูกกรงเหล็ก ทั้หลังด้วยไม้เนื้อแข็งล้อมอยู่ 3 ด้าน ส่วนหลังคายกสูงขึ้นมีลักษณะแบบเรือนไทยภาคกลางดู เป็นเอกลักษณ์ และช่วยเรื่องการระบายอากาศ มีโทรศัพท์สาธารณะติดตั้งอยู่อาคารละ 1 จุด

รูปที่ 4-20 แสดงรูปด้านอาคารโรงอาหาร

รูปที่ 4-22 แสดงผังไฟฟ้าอาคารโรงอาหาร

อาคารเรือนนอน มีทั้งหมด 10 อาคารลักษณะเดียวกัน แบ่งเป็น 2 กลุ่มอาคาร กลุ่มละ 5 หลัง ล้อมรอบอาคารโรงอาหาร อาคารแต่ละหลังแยกกันเป็นส่วนส่วนสำหรับผู้สูงอายุชายและผู้สูงอายุหญิง ดังนี้

อาคารเรือนนอนสำหรับผู้สูงอายุชาย ประกอบด้วย อาคารศรัทธา อาคารเบ็ดเต้ และอาคารสังสิทธิวงศ์

อาคารเรือนนอนสำหรับผู้สูงอายุหญิง ประกอบด้วย อาคารมหิดล อาคารคุ้มเกล้า อาคารคุณหญิงลมัย หงษ์ยนต์ อาคารจันทร์เพ็ญ เตมียสุตร อาคารศรีพูนทรัพย์ อาคารผาสุก 1 และอาคารผาสุก 2

รูปที่ 4-23 แสดงอาคารเรือนนอน

รูปที่ 4-24 แสดงภายในอาคารเรือนนอน

รูปที่ 4-25 แสดงห้องน้ำในอาคารเรียนนอน

อาคารเรียนนอน มีลักษณะเป็นอาคารคอนกรีตชั้นเดียวขนาด 15 x 25 เมตร มีทางขึ้นเป็นบันได 5 ขั้น ตั้งอยู่ 2 ด้านของตัวอาคาร มีราวบันไดเป็นลูกกรงเหล็กทับหลังด้วยไม้เนื้อแข็งขนาด 1.5" x 8" และบริเวณทางเดินระเบียงโดยรอบ พื้นที่หน้าบริเวณส่วนนอนทั้ง 2 ด้าน เป็นระเบียงปูพื้นด้วยกระเบื้องเคลือบ ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ใช้พื้นที่บริเวณระเบียงในตอนกลางวันเพื่อทำกิจกรรมต่างๆ เช่น พูดคุยกัน ทำงานอดิเรก นั่งเล่น-ชมวีว และดูโทรทัศน์ มีห้องน้ำขนาด 5.5 x 6 เมตรอยู่ด้านเดียวของตัวอาคาร

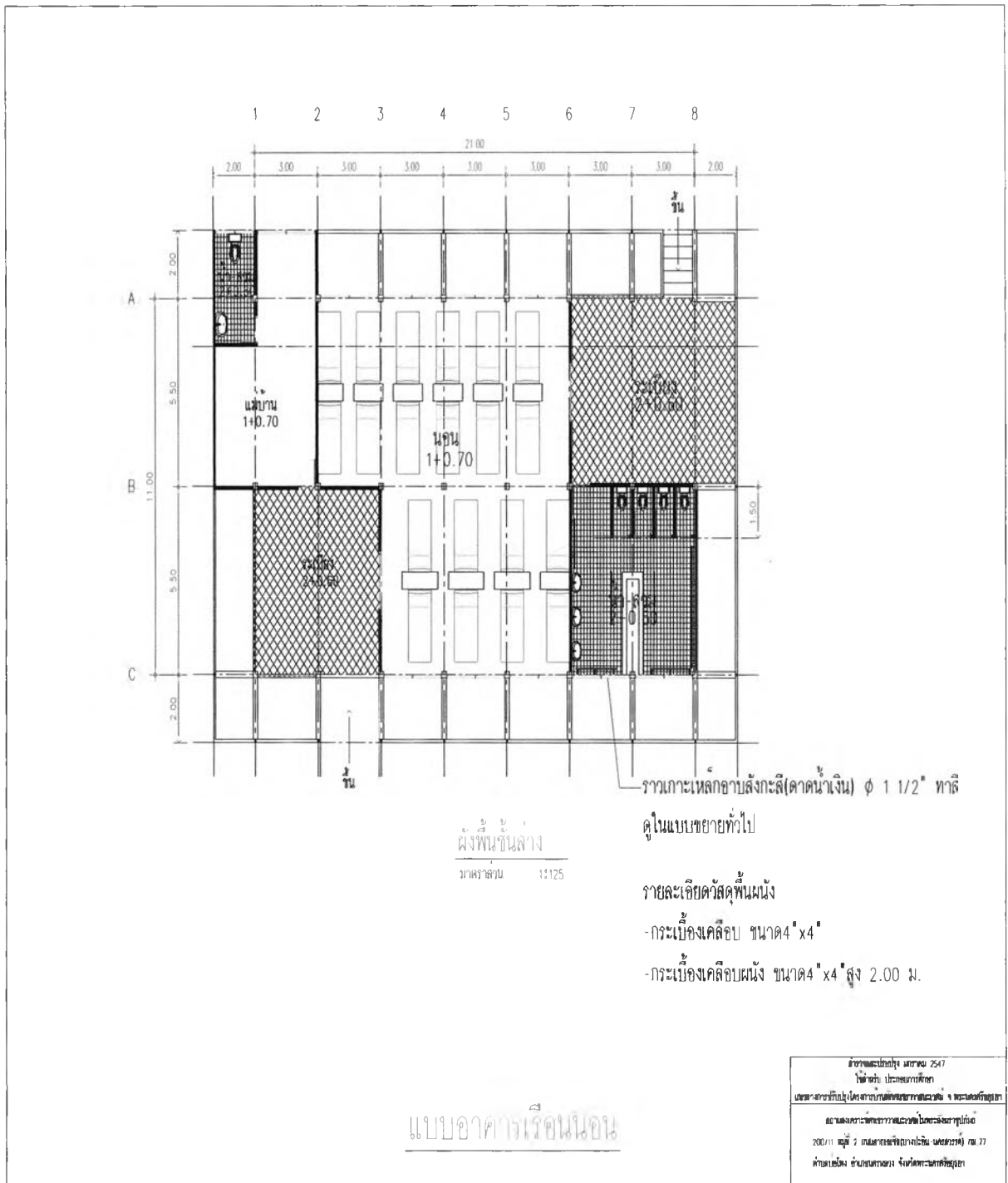
รูปที่ 4-26 แสดงบันไดและราวบันไดอาคารเรียนนอน

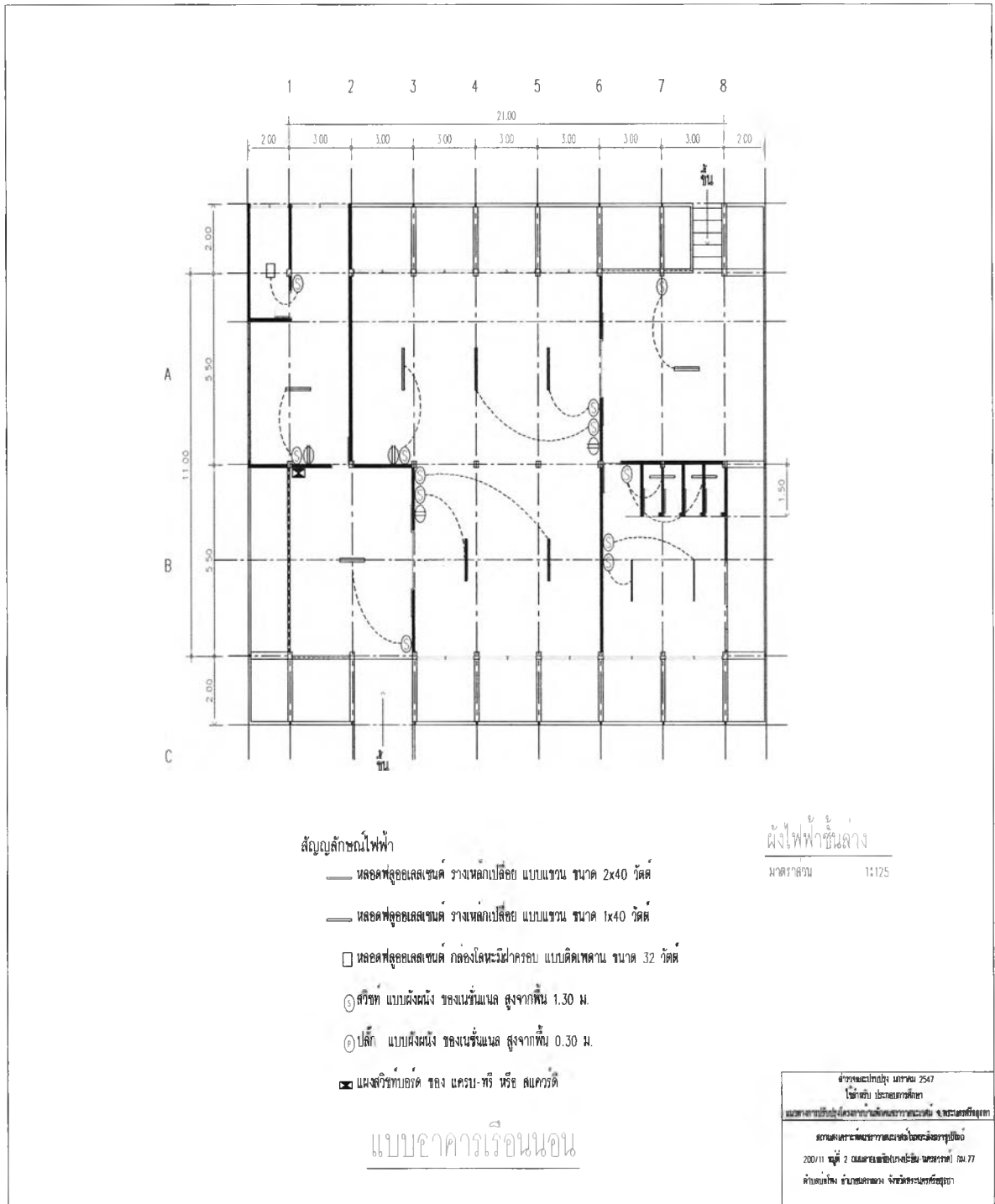
รูปที่ 4.27 แสดงบริเวณระเบียงอาคารเรือนนอน

ส่วนห้องน้ำเป็นแบบอาบน้ำรวมปูพื้นด้วยกระเบื้องเคลือบขนาด 4" x 4" ลดระดับลง ไม่มีทางลาด ผนังปูกระเบื้องเคลือบขนาด 4" x 4" สูง 2 เมตร มีอ่างล้างหน้า บ่อน้ำสำหรับตักอาบ ห้องส้วมแยกส่วนจำนวน 4 ห้อง ขนาดที่เก้าอี้ล้อเลื่อนสามารถเข้าไปได้แต่ไม่สามารถหมุนตัวได้ ภายในห้องส้วมไม่มีราวจับยึด แต่บริเวณผนังรอบห้องน้ำและบริเวณบ่อสำหรับตักอาบมีราวเกาะเหล็กกลมขนาดสังกะสี ทาสีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 1.5 นิ้ว ประตูห้องน้ำและห้องส้วมเป็นแบบเปิดเข้าด้านใน

ส่วนบริเวณนอนปูพื้นด้วยพาร์เก้ไม่มีทางเข้าได้ 2 ทาง โดยประตูไม้บานเปิดคู่ มีเตียงนอนฐานไม้ที่บิบนหัวเตียงเข้าหาตู้ไม้สำหรับใส่เสื้อผ้าของส่วนตัว วางเรียงกันไปตามแนวของตัวเรือน 2 แถว รองรับผู้สูงอายุพักอาศัยได้ประมาณ 20-24 คน หน้าต่างบานเปิดรอบอาคารเป็นกระจกพร้อมวงกบไม้ทาสี ไม่มีบานมุ้งลวด ผู้สูงอายุทางมุ้งนอน

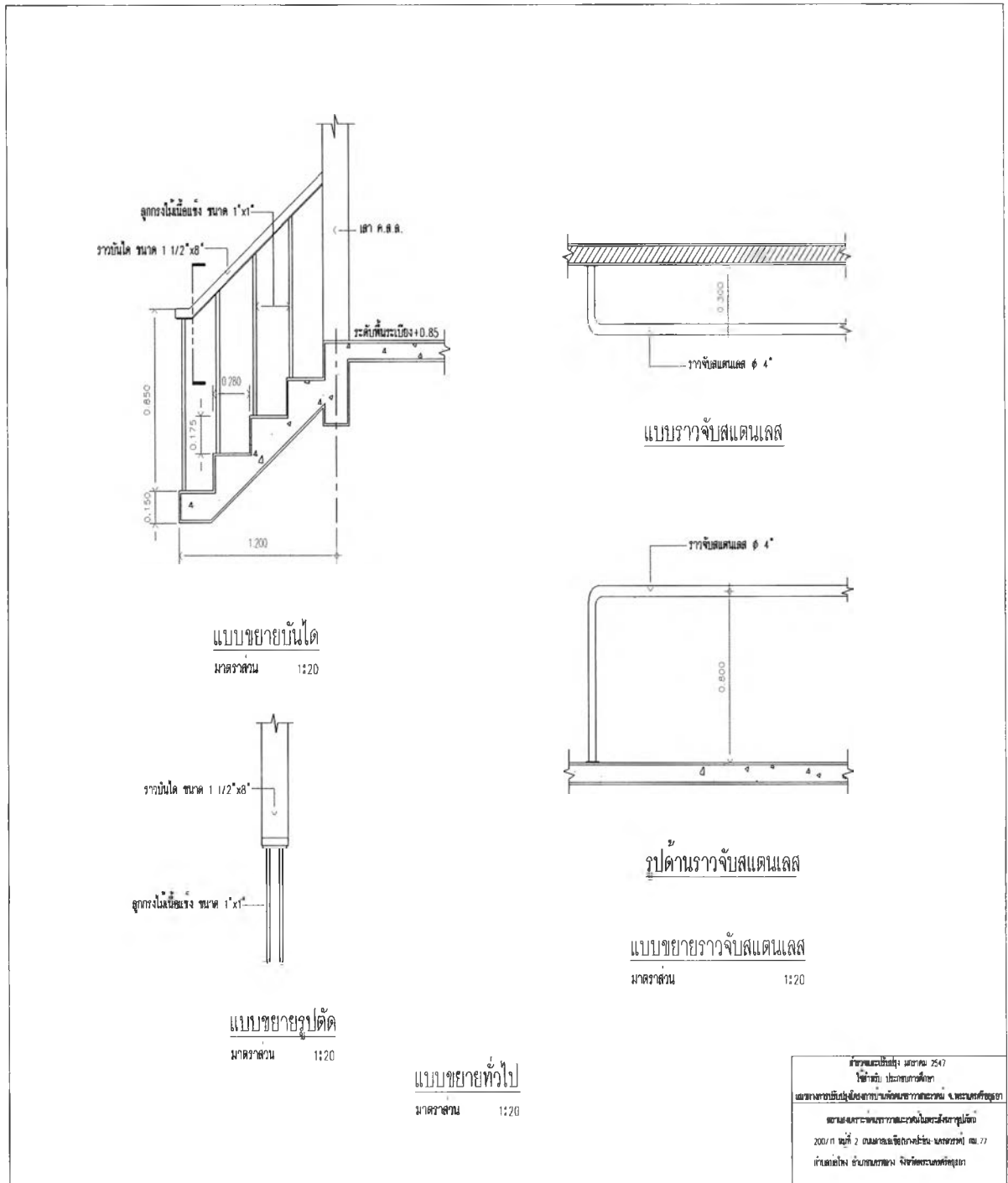

รูปที่ 4-28 แสดงผังพื่นชั้นล่างอาคารเรียนนอน

รูปที่ 4-29 แสดงผังไฟฟ้าอาคารเรียนนอน

รูปที่ 4-30 แสดงบันไดและราวจับในห้องน้ำอาคารเรือนนอน

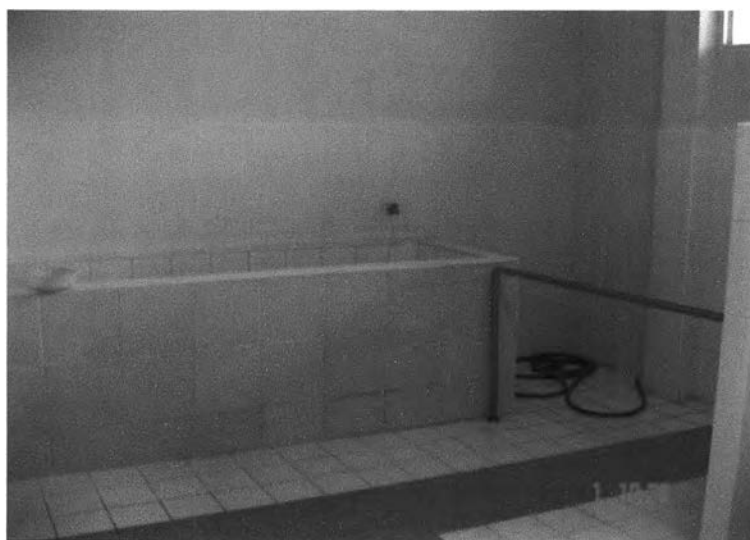
อาคารเรือนคนหลง ผู้ป่วย เดิมหลังนี้เป็นอาคารคอนกรีตชั้นเดียวขนาด 15.6x28 เมตร ใช้เป็นที่พักสำหรับผู้สูงอายุที่มีอาการผิดปกติทางสมองหรือมีความจำเสื่อม ซึ่งต้องมีผู้ดูแลตลอดเวลา ด้านหน้าอาคารมีทางขึ้นเป็นบันได 4 ชั้น พร้อมราวจับและมีทางลาดพื้นผิวเป็นคอนกรีตเซาะร่องกันลื่น เพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้สูงอายุที่จำเป็นต้องใช้เก้าอี้ล้อเลื่อน มีทางเข้าด้านหน้าอาคาร 2 ทาง และอีก 1 ทางด้านข้างของอาคารซึ่งเป็นทางออกเชื่อมไปยังอาคารเรือนนอนชาย “สังสิทธิวงศ์” มีทางลาดลักษณะข้างต้นทุกทางเข้า บริเวณทางเข้าใหญ่ด้านหน้าอาคารมีพื้นที่สำหรับญาติผู้สูงอายุมารอเยี่ยมพบ ติดกับห้องสำหรับเจ้าหน้าที่ซึ่งต้องอยู่ดูแลตลอดเวลา บริเวณหลังคามีแผงพลังงานแสงอาทิตย์ สำหรับทำน้ำอุ่น

ภายในอาคารเป็นโถงโล่ง พื้น ค.ส.ล.ปูด้วยกระเบื้อง ตรงกลางห้องกันเป็นห้องจำนวน 16 ห้อง ด้วยผนังก่ออิฐฉาบปูนเรียบทาสี ด้านบนระดับที่สายตามองเข้าไปได้เป็นตะแกรงลูกกรงเหล็กทาสีเพื่อให้เจ้าหน้าที่ดูผู้สูงอายุได้ ในแต่ละห้องมีเตียงเหล็กตั้งอยู่ และมีวาระบายน้ำทิ้งที่พื้นพร้อมตะแกรงกรองผง เนื่องจากผู้สูงอายุบางคนที่ไม่สามารถดูแลตัวเองได้ เจ้าหน้าที่ต้องช่วยอาบน้ำหรือขับถ่ายของเสียภายในห้องนี้ ทุกห้องมีสวิทช์เปิด-ปิดไฟอยู่ด้านนอกห้อง

รูปที่ 4-31 แสดงอาคารเรือนคนหลง ผู้ป่วย

ห้องน้ำและห้องส้วมของผู้สูงอายุในอาคารอำนวยการด้านเดียวกับห้องน้ำสำหรับเจ้าหน้าที่ เป็นพื้นที่ ค.ส.ล.ปูด้วยกระเบื้องผิวด้าน ผังนุด้วยกระเบื้องเช่นกัน มีอ่างเก็บน้ำสูงประมาณ 80 เซนติเมตร นุด้วยกระเบื้องเคลือบไว้สำหรับตักอาบน้ำ มีราวเหล็กอาบสังกะสีทาสีบริเวณผนังและอ่างเก็บน้ำ บริเวณส้วมเป็นแบบนั่งราบกันสายตาด้วยผนังนุกระเบื้อง 2 ด้าน ไม่มีประตู มีพื้นที่เพียงพอสำหรับให้รถเข็นล้อเลื่อนหมุนตัวได้ บริเวณพื้นห้องน้ำและห้องส้วมปูกระเบื้องสลับสีให้เห็นแนวชัดเจน

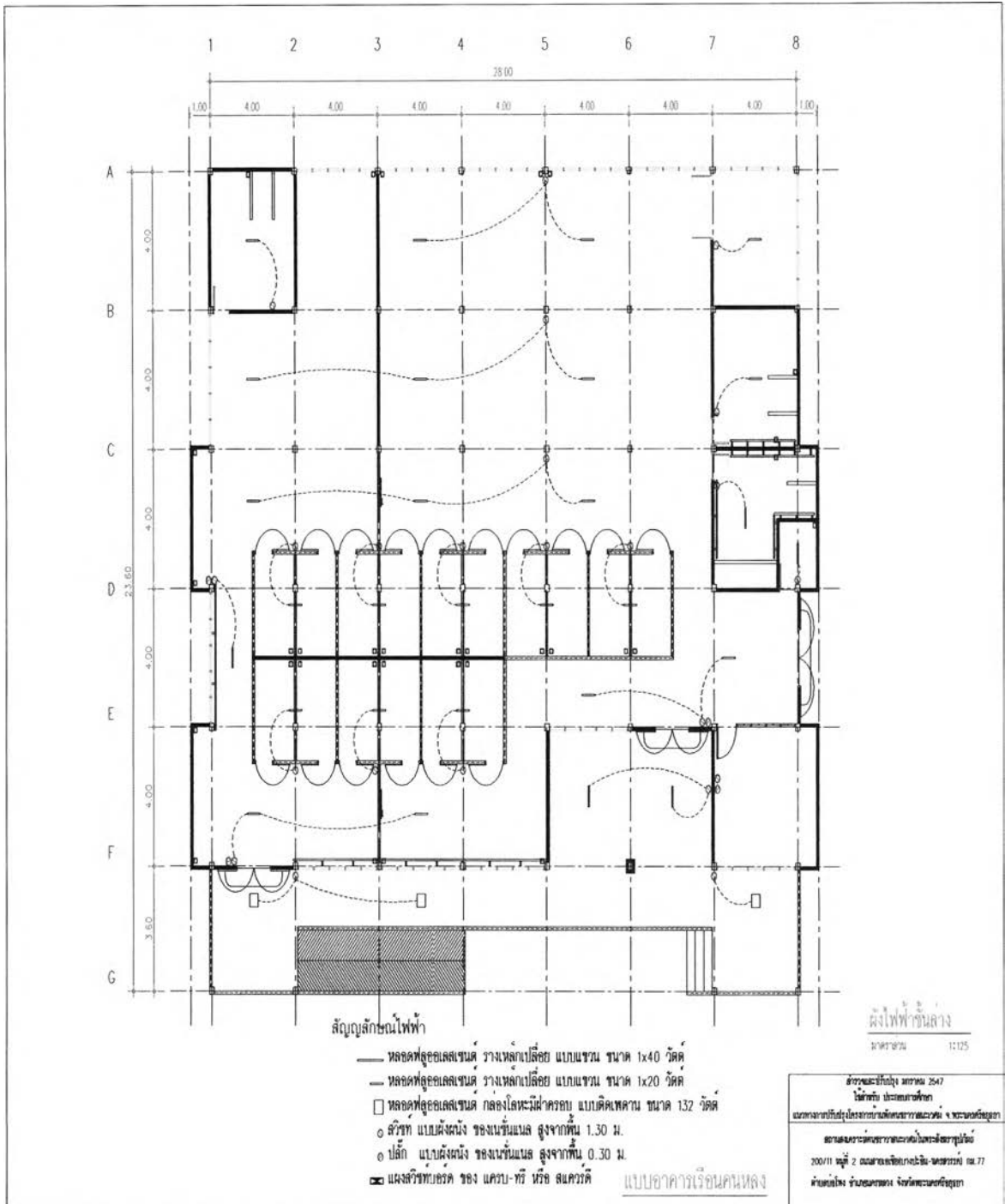

รูปที่ 4-32 แสดงภายในห้องน้ำอาคารเรือนคนหลง ผู้ป่วย

รูปที่ 4-33 แสดงห้องส้วมอาคารเรือนคนหลง ผู้ป่วย

รูปที่ 4-35 แสดงผังไฟฟ้าอาคารเรียนคนหลง

ทางเดินเชื่อมระหว่างอาคาร พื้นทางเดินเป็นพื้นซีเมนต์ขัดหยาบ ยกระดับเสมอพื้น
ระเบียงอาคารเรือนนอนและอาคารกิจกรรมอื่นๆ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้สูงอายุที่ต้องใช้
อุปกรณ์ช่วยเดินหรือรถเข็นล้อเลื่อน ทางเดินกว้างพอที่รถเข็นล้อเลื่อนสวนทางกันได้ มีหลังคา
คลุมตลอดทางเดิน ริมทางเดินทั้ง 2 ด้านมีราวระเบียงเหล็กโปร่งป้องกันตก ผู้สูงอายุมักใช้จับยึด
พยางค์เวลาเดิน และมีทางลาดพื้นซีเมนต์ขัดหยาบสำหรับลงไปยังบริเวณสนาม

รูปที่ 4-36 แสดงทางเดินเชื่อมระหว่างอาคาร

4.1.5.2 โครงการพิเศษ

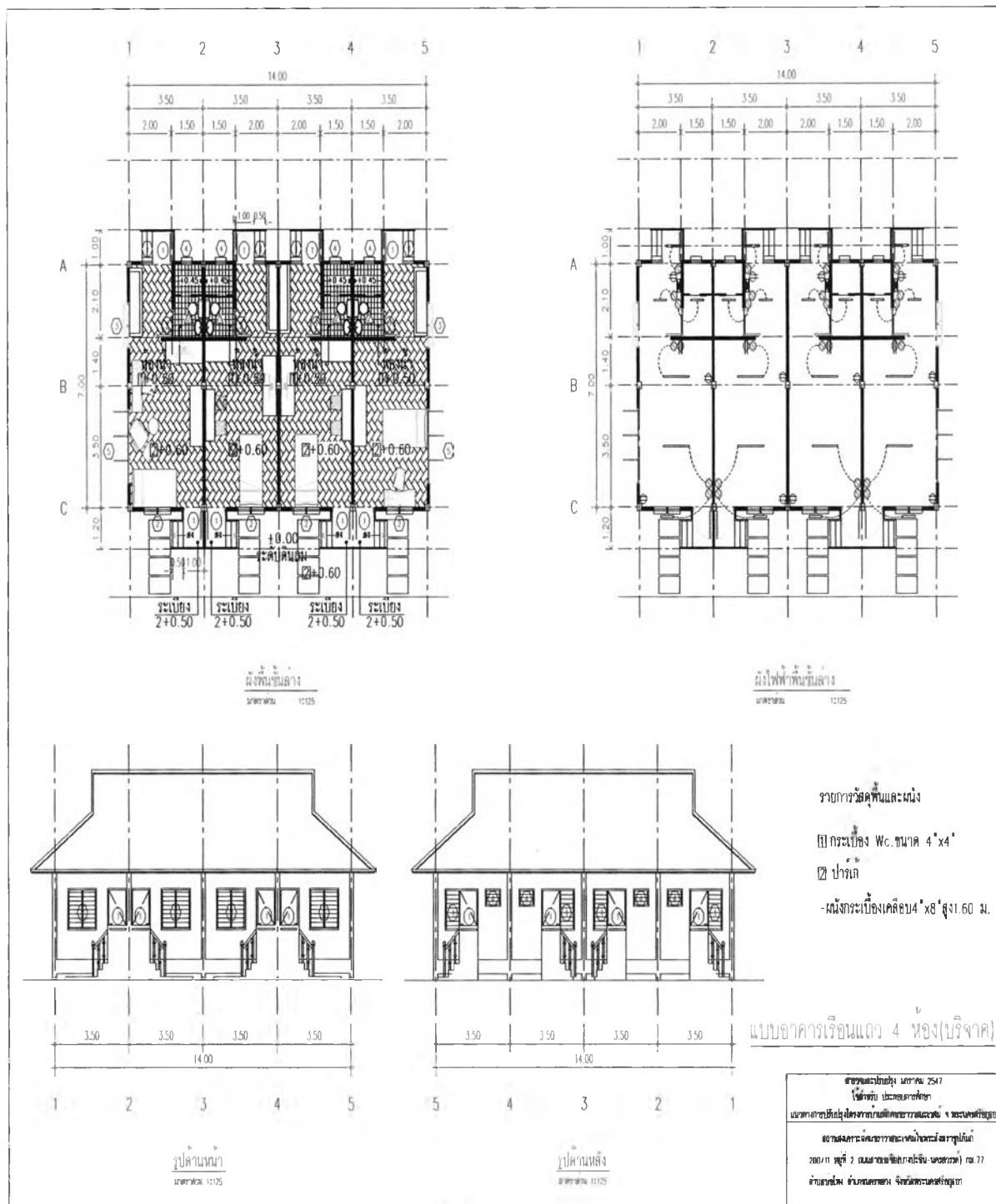
เป็นโครงการที่พักอาศัยที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายปลูกสร้างอาคารขึ้นเองเมื่อเสียชีวิตหรือสละสิทธิ์ออกไป ตัวอาคารจะตกเป็นกรรมสิทธิ์ของสถานสงเคราะห์ เมื่อผู้สูงอายุรายใหม่ได้สิทธิ์เข้ามาอยู่ก็ต้องเสียค่าใช้จ่ายเช่นเดียวกัน รวมทั้งค่าใช้จ่ายรายเดือนด้วย ประเภทของอาคารมี 2 ประเภท ดังนี้

ประเภทอาคารเรือนแถว 4 ห้อง

เป็นอาคารคอนกรีตชั้นเดียวปลูกติดกันใช้ผนังและหลังคาาร่วมกันเป็นแนวยาว แบบอาคารเรือนแถวหรือทาวเฮ้าส์ มี 4 กลุ่มอาคาร โดย 1 กลุ่มอาคารมี 4 ห้องเรียงติดกัน มีทางเข้าเปิดประตูไม้บานเปิดเดี่ยว ยกพื้นขนาดบันได 4 ขั้น มีราวบันไดและพื้นที่หน้าประตูขนาด 1 x 1.2 เมตร ไม่มีทางลาด โคมไฟบริเวณหน้าประตูต้องเปิดสวิตช์จากภายในห้อง แต่ละห้องมีขนาด 3.5 x 7 เมตร ภายในปูพื้นด้วยปาร์เก้ไม้ มีห้องน้ำขนาด 1.50 x 2.10 เมตร ปูด้วยกระเบื้อง ประตูห้องน้ำเป็นแบบบานเดี่ยวเปิดออกโดยใช้บานพับ ในห้องน้ำประกอบด้วยกระจก อ่างล้างหน้า ส้วมชนิดนั่งราบแบบมีหม้อน้ำในตัว บริเวณสวนอาบน้ำใช้ฝักบัวแบบมีสาย และมีก๊อกน้ำที่ต้องก้มตัวลงไปเปิด หน้าต่างมีทั้งแบบบานเกล็ดและแบบบานสวิงมีมุ้งลวด การจัดวางเครื่องเรือน อุปกรณ์อำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ช่วยเหลือแตกต่างกันไปในแต่ละห้อง สังเกตจากภายนอกบางห้องมีเครื่องปรับอากาศ เครื่องซักผ้าใช้พื้นที่ว่างระหว่างกลุ่มอาคารเป็นลานโล่งส่วนใหญ่ใช้สำหรับนั่งเล่นพูดคุยกัน และใช้ตากผ้า

รูปที่ 4-37 แสดงรูปอาคารเรือนแถว

รูปที่ 4-38 แสดงรูปด้านอาคารเรือนแถว ผังพื้นและผังไฟฟ้าอาคารเรือนแถว

ประเภทบ้านพักเดี่ยว

เป็นอาคารคอนกรีตชั้นเดียวแบบบ้านเดี่ยวขนาด 7 x 9 เมตร จำนวน 10 หลัง ปลูก เว้นห่างกันในบริเวณเดียวกัน ตัวบ้านมี 2 ห้องนอน 1 ห้องน้ำ และบริเวณประกอบอาหาร ด้าน หน้าเป็นระเบียงพื้นสูงขนาดบันได 4 ขั้น มีราวบันไดไม่มีทางลาด ระเบียงปูพื้นด้วยกระเบื้องดินเผา มีประตูไม้บานเปิดเดี่ยว เป็นทางเข้าเดี่ยวจากบริเวณระเบียง ห้องนอนปูพื้นด้วยไม้ปาร์เก้ ส่วนครัวปูพื้นด้วยกระเบื้อง พื้นห้องน้ำลาดระดับลงไม่มีทางลาดมีประตูเปิดเข้าด้านในลูกบิดแบบ มือหมุน พื้นและผนังห้องน้ำปูด้วยกระเบื้อง อุปกรณ์ในห้องน้ำมีกระจก อ่างล้างหน้า ชักโครก พร้อมสายฉีดชำระ บริเวณอาบน้ำมีก๊อกพร้อมฝักบัวสายอ่อน ส่วนใหญ่จะมีถังพลาสติกสำหรับ ใส่น้ำเก็บไว้ใช้ หน้าต่างมีทั้งแบบบานเกล็ด และแบบบานสวิง มีมุ้งลวด การจัดวางเครื่องเรือน และอุปกรณ์ใช้สอยต่างๆ แตกต่างกันไปในแต่ละห้อง บางห้องมีเครื่องปรับอากาศและเสารับ สัญญาณโทรทัศน์ บริเวณรอบอาคารแต่ละหลังแตกต่างกันไปตามความชอบ เช่น จัดสวน ปลูก ไม้ดอก ไม้ผล ทำบ่อคอนกรีตเพื่อปลูกบัว หรือทำซุ้มนั่งเล่นมีน้ำตกเล็กๆที่ทำขึ้นเอง ทางเดินเชื่อม ระหว่างอาคารเป็นขอบคอนกรีต ตรงกลางปูด้วยซีเมนต์สำเร็จรูปตัวหนอน บางช่วงไม่ราบเรียบ ง่ายต่อการสะดุดหกล้ม เสาวไฟฟ้าบริเวณนี้จะติดตั้งลำโพงขยายเสียงไว้สำหรับแจ้งข่าวหรือเปิด เพลงให้ผู้สูงอายุรับฟัง

รูปที่ 4-39 แสดงรูปอาคารบ้านพักเดี่ยว

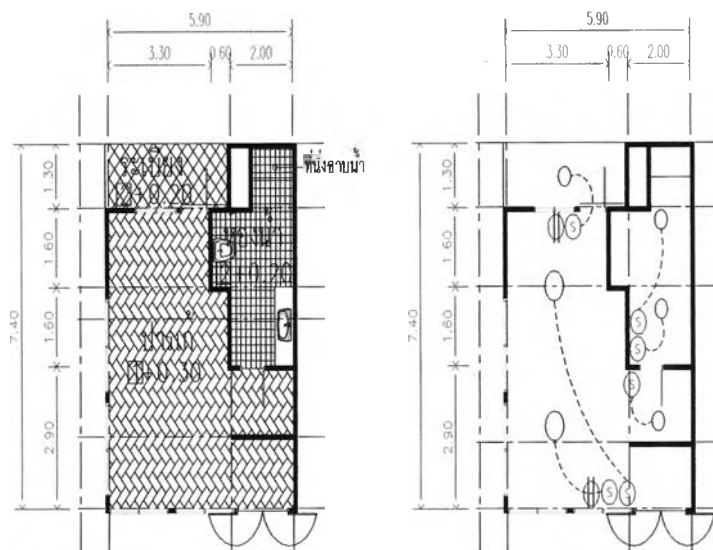

รูปที่ 4-41 แสดงทางเดินบริเวณอาคารบ้านพักเดี่ยว

4.1.5.3 บ้านนุศยานิเวศม์

ห้องพักเดี่ยว จำนวน 36 ห้อง เป็นห้องขนาด 5.9 X 7.4 เมตร รวมห้องน้ำและ
 ระเบียงมีเครื่องเรือนให้ เช่น โต๊ะทำงานพร้อมเก้าอี้ ตู้เสื้อผ้า เตียงนอนพร้อมที่นอน โต๊ะข้างเตียง
 และตู้และชั้นวางของ พื้นห้องปูด้วยปาร์เก้ไม้สีคอนข้างทึบ พื้นระเบียงปูด้วยกระเบื้องเคลือบ
 ส่วนพื้นห้องน้ำปูด้วยกระเบื้องเคลือบสีสว่างและใช้กระเบื้องสีเข้มเดินสลับให้เห็นขอบชัดเจน ใน
 ห้องน้ำมีอ่างล้างหน้าแบบฝังบนเคอร์เตอร์หินแกรนิตที่ก่อด้วยคอนกรีต ชักโครกเป็นแบบนั่งราบมี
 พร้อมน้ำในตัวพร้อมสายฉีดชำระไม่มีราวจับยึดบริเวณชักโครก บริเวณอาบน้ำมีฝักบัวก้านแข็ง
 พร้อมที่นั่งอาบน้ำก่อด้วยคอนกรีตปูกระเบื้องและราวจับยึด พื้นห้องน้ำลดระดับลงเล็กน้อยไม่มี
 ทางลาด ประตูห้องน้ำเป็นแบบเปิดออกจากด้านในลูกบิดแบบหมุน แต่ละห้องมีแผงวงจรควบคุม
 ไฟฟ้า และมีเครื่องวัดไฟฟ้าแยกกัน

ผังพื้นห้องเล็ก
มาตราส่วน 1:100

ผังไฟฟ้าห้องเล็ก
มาตราส่วน 1:100

สัญลักษณ์กำหนดไฟฟ้า

- หลอดฟลูออโรเลสเซนต์ รางเหล็กเปลือย แบบแขวน ขนาด 2x40 วัตต์
- หลอดฟลูออโรเลสเซนต์ รางเหล็กเปลือย แบบแขวน ขนาด 1x40 วัตต์
- หลอดฟลูออโรเลสเซนต์ กล่องโลหะมีฝาครอบ แบบติดเพดาน ขนาด 32 วัตต์
- (S) สวิตช์ แบบฝังผนัง ของเนชั่นแนล สูงจากพื้น 1.30 ม.
- (P) ปลั๊ก แบบฝังผนัง ของเนชั่นแนล สูงจากพื้น 0.30 ม.
- ⊠ แผงสวิตช์บอร์ด ของ แครบ-ทรี หรือ สแควร์ดี

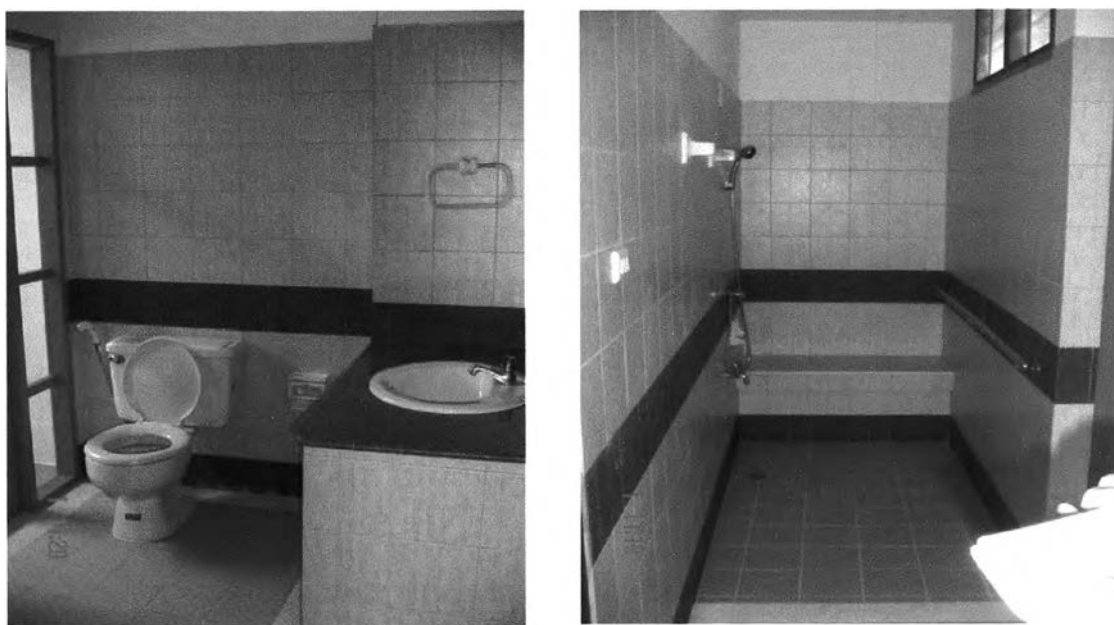
รายการวัสดุพื้น,ผนัง

- กระเบื้องเคลือบ ขนาด 4"x4"
- ผนังกรุกระเบื้องเคลือบ ขนาด 4"x4" สูง 1.60 ม.

บ้านบุศยานิเวศน์
ห้องชุดขนาดเล็ก

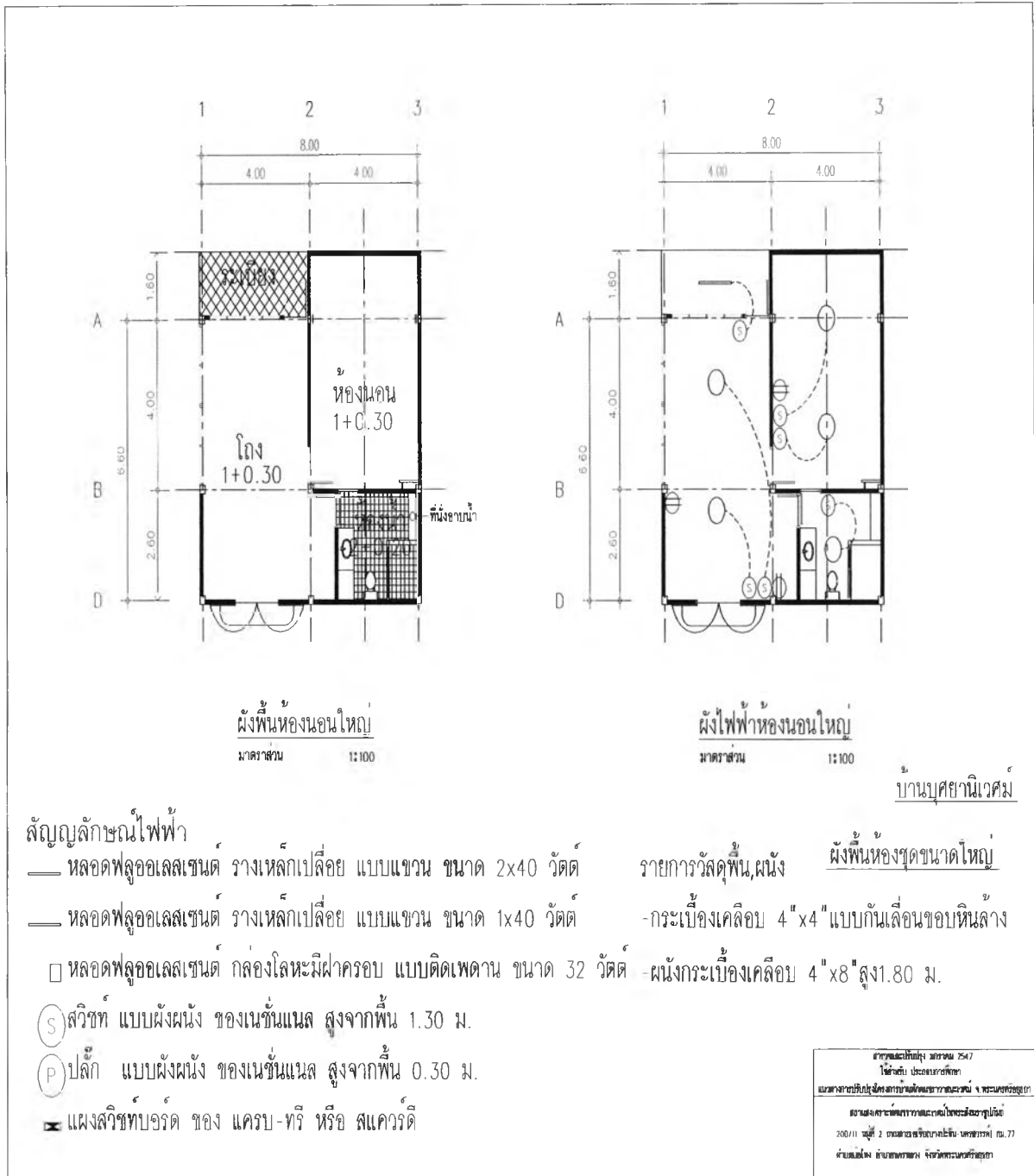
ด้วงแปลแบบปี 2547 ไขด้วย ปรัชญาสถาปัตย์ ถนนพหลโยธิน กรุงเทพมหานคร เขต 4 พระนครสีสุภา อาคารระยองวิทยาคาร ถนนมิตรภาพบุรีรัมย์ 200/11 หมู่ที่ 2 (ซอยอโศก) บางเขน-นครสวรรค์ กม. 77 ตำบลอโศก ตำบลบางทราย จังหวัดนครสวรรค์ 61000

รูปที่ 4-42 แสดงผังพื้นและผังไฟฟ้าห้องพักเดี่ยว

รูปที่ 4-43 แสดงภายในห้องน้ำห้องพักเดี่ยว

ห้องพักรู้อยู่จำนวน 12 ห้อง รวมอยู่ในอาคารเดี่ยวด้านหน้าโครงการ เป็นห้องขนาด 8 x 8.2 เมตร มีลักษณะและอุปกรณ์เครื่องเรือนเหมือนกับแบบห้องพักเดี่ยว แต่มีขนาดพื้นที่มากกว่าและกันแยกห้องนอนออกเป็นอีก 1 ห้อง

รูปที่ 4-44 แสดงผังพื้นและผังไฟฟ้าห้องพักคู่

รูปที่ 4-45 แสดงภายในห้องนอน ห้องพักคู่

ทางเข้าและโถงทางเดิน ทางเข้าโครงการบ้านบุศยานิเวศม์เป็นบันได 4 ชั้น พร้อมทางลาดมีราวจับยึดพื้นเป็นทรายล้างกันลื่น เช่นเดียวกับโถงทางเดินมีหลังคาแก้วพอลิคาร์บอเนตที่รถเข็นล้อเลื่อนสวนกันได้ บันไดขึ้นชั้นบนเป็นทรายล้างและมีจุกบันไดกันลื่นพร้อมชานพัก บางห้องมีทางลาดทำด้วยทรายล้างสีเดียวกันกับบริเวณพื้นทางเดินหน้าห้องสำหรับรถเข็นล้อเลื่อนเข้าได้ มีโทรศัพท์สาธารณะติดตั้งบริเวณอาคารโรงอาหาร

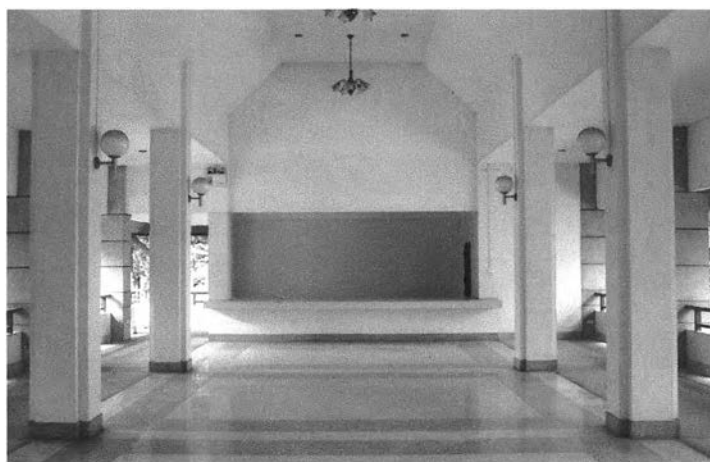
รูปที่ 4-46 แสดงทางเข้าโครงการบ้านบุศยานิเวศม์

รูปที่ 4-47 แสดงโถงทางเดินระหว่างอาคาร

รูปที่ 4-48 แสดงทางลาดบริเวณหน้าห้องพัก

รูปที่ 4-49 แสดงอาคารโรงอาหาร

4.2 การทำกิจกรรมและการอยู่อาศัยในอาคารเรือนนอน และพื้นที่ส่วนกลาง จำแนกตามประเภทอาคาร ประกอบด้วย

4.2.1 ประเภทอาคารสามัญ

ผลการศึกษาลักษณะกลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยในบ้านพักสามัญ ซึ่งผู้วิจัยได้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจากประชากรเป้าหมายเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 74.6) และเพศชาย (ร้อยละ 25.4) ส่วนใหญ่จะมีอายุระหว่าง 70–79 ปี (ร้อยละ 59.2) มีอายุระหว่าง 60–69 ปี (ร้อยละ 19.7) อายุ 80 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 21.1) ในส่วนของสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นม่าย (ร้อยละ 38.0) กลุ่มตัวอย่างบางส่วนมีสถานภาพโสด (ร้อยละ 28.2) บางส่วนเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรส (ร้อยละ 25.4) และแยกกันอยู่กับคู่สมรส (ร้อยละ 8.5) นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะไม่มีบุตร (ร้อยละ 52.1) มีบุตรจำนวน 3 คน (ร้อยละ 23.9) มีบุตรจำนวน 1 คน (ร้อยละ 12.7) มีบุตรจำนวน 2 คน (ร้อยละ 7.0) และมีบุตรมากกว่า 3 คน (ร้อยละ 4.2) ในส่วนของการศึกษานั้นทุกคนมีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 100)

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างก่อนที่จะมาพักในบ้านวาสนะเวศม์ได้เคยอยู่อาศัยกับใคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่กับบุตร หลาน (ร้อยละ 23.9) อยู่กับคู่สมรส (ร้อยละ 19.7) อยู่กับญาติ (ร้อยละ 18.3) อยู่กับพ่อแม่ พี่น้อง (ร้อยละ 16.9) พักอาศัยกับบุคคลอื่นๆ (ร้อยละ 7.0) อยู่คนเดียว (ร้อยละ 8.5) อยู่กับคู่สมรสและบุตรหลาน มีจำนวน 4 คน (ร้อยละ 5.6) ในส่วนของประเภทบ้านพักอาศัยของกลุ่มตัวอย่างก่อนมาพักที่นี่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พักอาศัยในที่พักอาศัยแบบบ้านเดี่ยว (ร้อยละ 73.2) พักอาศัยในที่อยู่อาศัยประเภทอื่นๆ เช่น วัด บ้านพักคนชราที่อื่น (ร้อยละ 14.1) พักอาศัยในทาวน์เฮ้าส์ (ร้อยละ 8.5) และพักอาศัยในบ้านแฝด แพลต และตึกแถว (ร้อยละ 4.2) นอกจากนี้ลักษณะของการครอบครองที่พักอาศัยส่วนใหญ่มีกรรมสิทธิ์เป็นเจ้าของ (ร้อยละ 39.4) รองลงมาเป็นเช่าที่พักอาศัย (ร้อยละ 7.0) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไปอาศัยอยู่กับคนอื่น เช่น พี่ น้อง ญาติ วัด ฯลฯ ค่อนข้างสูง (ร้อยละ 46.5)

รายได้ของต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างก่อนมาพักอาศัยที่บ้านวาสนะเวศม์ พบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 1–5,000 บาท (ร้อยละ 42.3) ลำดับถัดมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีรายได้ (ร้อยละ 26.8) มีรายได้ระหว่าง 5,001–10,000 บาท (ร้อยละ 25.4) กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ระหว่าง 10,000–15,000 บาท มีจำนวนไม่มากนัก (ร้อยละ 5.6)

จากการที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างถึงการประกอบอาชีพในปัจจุบัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้สัมภาษณ์ในบ้านพักสามัญส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพ (ร้อยละ 95.8) นอกจากนี้ยังมีข้าราชการที่เกษียณอายุด้วย (ร้อยละ 1.4) อื่นๆ... (ร้อยละ 2.8) เมื่อสัมภาษณ์ถึงรายได้ต่อเดือนในปัจจุบัน ปรากฏว่าส่วนใหญ่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ระหว่าง 1–5,000 บาท (ร้อยละ 59.2)

ลำดับต่อมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีรายได้ (ร้อยละ 39.4) และมีรายได้ระหว่าง 5,000–10,000 บาท (ร้อยละ 1.4) เมื่อสัมภาษณ์แหล่งที่มาของรายได้ปรากฏว่าส่วนใหญ่ มีรายได้จากเงินสวัสดิการสงเคราะห์ เงินบริจาคจากผู้มีใจกุศล (ร้อยละ 80.3) มีรายได้จากบุตรหลาน (ร้อยละ 8.5) กลุ่มตัวอย่างบางคนมีรายได้จากค่าเช่าบ้าน ดอกเบี้ย (ร้อยละ 7.0) บางคนมีรายได้จากเงินบำเหน็จบำนาญ (ร้อยละ 2.8) และกลุ่มตัวอย่างบางคนก็มีรายได้จากการประดิษฐ์ของขาย เช่นงานฝีมือ (ร้อยละ 1.4)

ในส่วนของสุขภาพและการพึ่งพาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังสามารถช่วยเหลือตัวเองได้ (ร้อยละ 97.2) กลุ่มตัวอย่างบางส่วนต้องพึ่งพาคนอื่น (ร้อยละ 1.4) และยังมีกลุ่มตัวอย่างที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ (ร้อยละ 1.4)

กลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยในบ้านแบบสามัญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนคนที่ร่วมพักอาศัย ซึ่งส่วนใหญ่มีความเห็นว่าในเรือนพักอาศัยควรมีคนร่วมพักประมาณ 11–15 คน (ร้อยละ 64.8) รองลงมามีความเห็นว่าควรมีคนร่วมพัก 16–20 คน (ร้อยละ 29.6) นอกจากนี้บางคนมีความเห็นว่าควรมีคนร่วมพักระหว่าง 6–10 คน (ร้อยละ 5.6)

4.2.1.1 การวิเคราะห์การทำกิจกรรมในบ้านพักอาศัยสามัญ

การทำกิจกรรมบริเวณในเรือนนอน และนอกเรือนนอน (พื้นที่ส่วนกลาง) มีรายละเอียด ได้แก่

(1) การทำกิจกรรมบริเวณภายในเรือนนอน

จากการสัมภาษณ์การทำกิจกรรมของผู้พักอาศัยในบ้านแบบสามัญพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะตื่นนอนในช่วงเวลา 04.01–05.00 น. (ร้อยละ 43.7) รองลงมาตื่นนอนเวลา 05.01–06.00 น. (ร้อยละ 38.0) กลุ่มตัวอย่างที่ตื่นนอนเวลา 06.01–07.00 น. (ร้อยละ 9.9) และตื่นนอนก่อนเวลา 04.00 น. มีจำนวนไม่มากนัก (ร้อยละ 7.0) นอกจากนี้ยังมีกลุ่มตัวอย่างที่ตื่นนอนเวลา 08.00 น. เป็นต้นไป (ร้อยละ 1.4) และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเข้านอนเวลา 19.01–20.00 น. (ร้อยละ 45.1) เข้านอนช่วง 20.0–21.00 น. (ร้อยละ 28.2) เข้านอนก่อนเวลา 19.00 น. (ร้อยละ 12.7) เข้านอนเวลา 21.01–22.00 น. (ร้อยละ 11.3) เข้านอนเวลา 22.01–23.00 น. มีจำนวนเท่ากับกลุ่มตัวอย่างที่เข้านอนตั้งแต่เวลา 23.00 น. เป็นต้นไป (ร้อยละ 1.4) ความสนใจในการดูโทรทัศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่สนใจดูโทรทัศน์ภายในเรือนนอน (ร้อยละ 78.9) รองลงมาสนใจดูโทรทัศน์ในเรือนนอนทุกวัน (ร้อยละ 14.1) ดูโทรทัศน์ 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 5.6) และดูโทรทัศน์ 3-6 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 1.4) ในส่วนของการฟังวิทยุเพลง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่สนใจฟังวิทยุ ฟังเพลงภายในเรือนนอน (ร้อยละ 95.8) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ฟังวิทยุ ฟังเพลงภายในเรือนนอนทุกวันมีไม่มากนัก (ร้อยละ 4.2) สำหรับการนอนพักผ่อนภายในเรือนนอน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่นอนพักผ่อนภายในเรือนนอนในเวลากลางวัน (ร้อยละ 64.8) และมีกลุ่มตัวอย่างที่นอนพัก

ผ่อนภายในเรื่อนนอนทุกวัน (ร้อยละ 31.0) นอกนั้นจะนอนพักผ่อนภายในเรื่อนนอน 3-6 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 4.2)

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่สนใจในการอ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่อ่านหนังสือภายในเรื่อนนอน (ร้อยละ 93.0) กลุ่มตัวอย่างที่อ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์ทุกวันมีไม่มากนัก (ร้อยละ 5.6) และมีบางคนที่อ่านหนังสือ 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 1.4) การพักผ่อนชมวีว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่พักผ่อน-ชมวีว ภายในเรื่อนนอน (ร้อยละ 84.5) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่พักผ่อน-ชมวีวทุกวันมีไม่มากนัก (ร้อยละ 14.1) และยังมีกลุ่มตัวอย่างที่พักผ่อน-ชมวีวภายในเรื่อนนอน 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 1.4) ในส่วนของการออกกำลังกาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ออกกำลังกายภายในเรื่อนนอน (ร้อยละ 93.0) นอกจากนี้ยังมีกลุ่มตัวอย่างบางส่วนที่ออกกำลังกายภายในเรื่อนนอนทุกวัน (ร้อยละ 5.6) ออกกำลังกาย 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 1.4) สำหรับการสวดมนต์ ไหว้พระ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่สวดมนต์ ไหว้พระ ทำสมาธิภายในเรื่อนนอน (ร้อยละ 76.1) ผู้ที่สวดมนต์ ไหว้พระ ทำสมาธิภายในเรื่อนนอนทุกวันมีเป็นบางส่วน (ร้อยละ 21.1) และสวดมนต์ ไหว้พระ ทำสมาธิ 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 2.8) พุดคุยกับเพื่อนบ้านนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้พุดคุยกับเพื่อนบ้านภายในเรื่อนนอน (ร้อยละ 88.7) แต่ก็มีกลุ่มตัวอย่างที่พุดคุยกับเพื่อนบ้านทุกวัน (ร้อยละ 9.9) พุดคุยกับเพื่อนบ้านเพียง 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ภายในเรื่อนนอน (ร้อยละ 1.4)

สำหรับการทำกิจกรรมพุด-คุยกับเพื่อนบ้านบริเวณภายในเรื่อนนอน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่พุดคุยกับเพื่อนบ้านในเรื่อนนอน (ร้อยละ 88.7) บางส่วนพุดคุยทุกวัน (ร้อยละ 9.9) และพุดคุย 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 1.4) และการทำกิจกรรมเล่นหมากรุก ไฟ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้เล่นหมากรุก เล่นไฟ (ร้อยละ 98.6) เล่นทุกวันมีเป็นส่วนน้อย (ร้อยละ 1.4) นอกจากนี้การทำ ความสะอาดที่พัก พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ทำความสะอาดที่พักภายในเรื่อนนอนเลย (ร้อยละ 40.8) กลุ่มตัวอย่างที่ทำความสะอาดที่พักทุกวัน (ร้อยละ 18.3) 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 21.1) และ ทำความสะอาด 3-6 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 19.7) ในส่วนของการทำงานประดิษฐ์หัตถกรรมต่างๆ กลุ่ม ตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ทำงานประดิษฐ์หัตถกรรมภายในเรื่อน (ร้อยละ 88.7) แต่ก็มีบางคนที่ทำงาน ประดิษฐ์หัตถกรรมทุกวัน (ร้อยละ 8.5) ความถี่ 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 1.4) และบางคนทำงาน ประดิษฐ์หัตถกรรมภายในเรื่อนนอน 3-6 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 1.4)

(2) การทำกิจกรรมบริเวณระเบียงรอบเรื่อนนอน

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างถึงการทำกิจกรรมบริเวณเรื่อนนอน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่สนใจดูโทรทัศน์บริเวณรอบเรื่อนนอน (ร้อยละ 77.5) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ ดูโทรทัศน์บริเวณระเบียงรอบเรื่อนนอนทุกวันมีจำนวนไม่มากนัก (ร้อยละ 16.9) และยังมีกลุ่มตัวอย่าง ที่ดูโทรทัศน์ 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 5.6) นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ไม่สนใจฟังวิทยุ

ฟังเพลง บริเวณรอบเรือนนอน (ร้อยละ 97.2) กลุ่มตัวอย่างที่ฟังวิทยุฟังเพลงทุกวันมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันกับกลุ่มตัวอย่างที่ฟังวิทยุฟังเพลง 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 1.4) และการทำงานกิจกรรมนอนพักผ่อน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่ได้นอนพักผ่อนบริเวณนี้ (ร้อยละ 83.1) แต่ก็มีกลุ่มตัวอย่างบางคนที่นอนพักผ่อนบริเวณรอบเรือนนอน (ร้อยละ 16.9) สำหรับการอ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้อ่านหนังสือบริเวณนี้เลย (ร้อยละ 94.4) และมีการอ่านทุกวันในสัดส่วนที่เท่ากันกับการอ่าน 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 2.8) การนั่งพักผ่อนชมทีวี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่นั่งพักผ่อนชมทีวีบริเวณรอบเรือนนอน (ร้อยละ 53.5) แต่ก็มีกลุ่มตัวอย่างบางคนที่นั่งพักผ่อนชมทีวีทุกวัน (ร้อยละ 38.0) ส่วนกลุ่มตัวอย่างบางคนนั่งพักผ่อนชมทีวี 1-2 ครั้ง / สัปดาห์ (ร้อยละ 8.5)

เมื่อสัมภาษณ์ถึงการทำกิจกรรมออกกำลังกาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ออกกำลังกายบริเวณระเบียงเรือนนอน (ร้อยละ 87.3) ส่วนที่ออกกำลังกายบริเวณรอบเรือนนอนทุกวันมีไม่มากนัก (ร้อยละ 12.7) ในส่วนของการสวดมนต์ ไหว้พระ นั่งสมาธิ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่สวดมนต์ ไหว้พระ นั่งสมาธิ (ร้อยละ 95.8) และมีส่วนน้อยที่สวดมนต์ ไหว้พระ ทุกวัน (ร้อยละ 4.2) การพูดคุยกับเพื่อนบ้านนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้สนใจพูดคุยกัน (ร้อยละ 62.0) ถัดมา มีการพูดคุยกันทุกวัน (ร้อยละ 33.8) กลุ่มตัวอย่างที่ได้พูดคุย 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 4.2) ในส่วนของการเล่นหมากรุก ไพ่ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เล่นหมากรุก เล่นไพ่ (ร้อยละ 98.6) มีการเล่นทุกวันบ้างเป็นส่วนน้อย (ร้อยละ 1.4) การทำกิจกรรมเดินเล่น พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เดินเล่นบริเวณระเบียงรอบเรือนนอน (ร้อยละ 94.4) ส่วนผู้ที่ไปเดินเล่นบริเวณระเบียงรอบเรือนนอนทุกวันมีเป็นส่วนน้อย (ร้อยละ 5.6) สำหรับการทำความสะอาดระเบียงรอบๆ ที่พัก จากการสัมภาษณ์ พบว่า ส่วนใหญ่ไม่ทำความสะอาดบริเวณระเบียงรอบๆ ที่พัก (ร้อยละ 70.4) ทำความสะอาด 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 14.1) ทำความสะอาดทุกวัน (ร้อยละ 11.3) ทำบ้าง 3-6 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 4.2) การทำงานประดิษฐ์หัตถกรรมต่างๆ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ทำบริเวณระเบียงรอบๆ ที่พัก (ร้อยละ 81.7) แต่ก็มีทำทุกวัน (ร้อยละ 12.7) กลุ่มตัวอย่างบางคนทำงานประดิษฐ์หัตถกรรม 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 4.2) และทำงานประดิษฐ์หัตถกรรม 3-6 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 1.4)

(3) กิจกรรมด้านข้างเรือนนอน

จากการสัมภาษณ์การทำกิจกรรมพูดคุยกับเพื่อนบ้านบริเวณด้านข้างเรือนนอน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้พูดคุยกับเพื่อนบ้านบริเวณด้านข้างเรือนนอน (ร้อยละ 57.7) แต่มีบางส่วนก็ยังมีพูดคุยกันในบริเวณนี้ (ร้อยละ 25.4) พูดคุย 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 14.1) และพูดคุย 3-6 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 2.8) กิจกรรมการฟังวิทยุ ฟังเพลง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ฟังวิทยุ ฟังเพลงทุกวัน (ร้อยละ 1.4) ที่ไม่ได้ฟังวิทยุ ฟังเพลง (ร้อยละ 98.6) สำหรับการนอนพักผ่อน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้นอนพักผ่อนบริเวณด้านข้างเรือนนอน (ร้อยละ 90.1) นอนพักผ่อนด้านข้างเรือนนอนทุกวันมีไม่มากนัก (ร้อยละ 9.9) การอ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ใหญ่ไม่ได้อ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์บริเวณด้านข้างเรื่อนนอนเลย (ร้อยละ 91.5) ผู้ที่สนใจอ่านหนังสือ บริเวณด้านข้างเรื่อนนอนทุกวันมีไม่มาก (ร้อยละ 4.2) และบางส่วนอ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์ 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 2.8) ความถี่ 3-6 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 1.4) การนั่งพักผ่อนชมวีว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้นั่งพักผ่อนชมวีวบริเวณด้านข้างเรื่อนนอน (ร้อยละ 76.1) แต่ก็มีจำนวนหนึ่งที่นั่งพักผ่อนชมวีวทุกวัน (ร้อยละ 19.7) กลุ่มตัวอย่างส่วนน้อยที่นั่งพักผ่อนชมวีว 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 4.2)

สำหรับการออกกำลังกาย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ออกกำลังกายบริเวณด้านข้างเรื่อนนอน (ร้อยละ 90.1) บางคนก็ออกกำลังกายบริเวณด้านข้างเรื่อนนอนทุกวัน (ร้อยละ 5.6) ออกกำลังกาย 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 2.8) ออกกำลังกาย 3-6 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 1.4) การสวดมนต์ ไหว้พระ นั่งสมาธิ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่สวดมนต์ ไหว้พระ ทำสมาธิบริเวณด้านข้างเรื่อนนอน (ร้อยละ 95.8) แต่บางคนก็ทำกิจกรรมนี้ทุกวัน (ร้อยละ 4.2) การทำกิจกรรมเล่นหมากรุก ไพ่ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่นิยมเล่นหมากรุก เล่นไพ่บริเวณด้านข้างเรื่อนนอน (ร้อยละ 98.6) แต่ก็มีบางคน que เล่นไพ่ เล่นหมากรุกบริเวณนี้ 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 1.4) การเดินเล่นบริเวณด้านข้างเรื่อนนอน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะไม่เดินเล่นบริเวณระเบียงด้านข้างเรื่อนนอน (ร้อยละ 91.5) บางส่วนก็เดินเล่นบริเวณนี้ (ร้อยละ 5.6) และเดินเล่น 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 2.8) การทำงานอดิเรกบริเวณด้านข้างเรื่อนนอน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ไม่ทำกิจกรรมนี้ (ร้อยละ 67.6) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานอดิเรกบริเวณนี้ทุกวัน (ร้อยละ 21.1) ทำงานอดิเรกบริเวณนี้ 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 9.9) และส่วนน้อยทำงานอดิเรก 3-6 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 1.4)

(4) กิจกรรมอาคารอเนกประสงค์ อาคารรวม

จากการสัมภาษณ์การทำกิจกรรมพูดคุยกับเพื่อนบ้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ไปพูดคุยกับเพื่อนบ้านบริเวณอาคารอเนกประสงค์ (ร้อยละ 94.4) พูดคุยกับเพื่อนบ้านทุกวันมีสัดส่วนเท่ากับกลุ่มตัวอย่างที่ไปพูดคุย 3-6 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 2.8) การทำกิจกรรม ฟังวิทยุ ฟังเพลง จากการสัมภาษณ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ฟังวิทยุ ฟังเพลงบริเวณนี้ (ร้อยละ 97.2) แต่มีกลุ่มตัวอย่างบางส่วนที่ฟังวิทยุฟังเพลงทุกวัน (ร้อยละ 2.8) ในส่วนของกาารนอนพักผ่อน พบว่า กลุ่มตัวอย่างนอนพักผ่อนที่อาคารอเนกประสงค์ 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ มีจำนวน 1 คน (ร้อยละ 1.4) และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่นอนพักผ่อนที่อาคารอเนกประสงค์ มีจำนวน 70 คน (ร้อยละ 98.6) การอ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่อ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์ที่อาคารอเนกประสงค์เลย (ร้อยละ 91.5) แต่บางคนไปทำกิจกรรมนี้ทุกวัน (ร้อยละ 5.6) ส่วนผู้ที่ไปอ่านหนังสือ 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 2.8) การทำกิจกรรมนั่งพักผ่อนชมวีว นั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้มานั่งพักผ่อนชมวีวบริเวณนี้ (ร้อยละ 97.2) ที่นั่งพักผ่อนชมวีวบริเวณอาคารอเนกประสงค์ทุกวันมีสัดส่วนที่เท่ากันกับผู้ที่มาพักผ่อนชมวีว 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 1.4)

สำหรับการออกกำลังกาย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ออกกำลังกาย บริเวณอาคารอเนกประสงค์ (ร้อยละ 97.2) ที่ออกกำลังกายบริเวณอาคารอเนกประสงค์ทุกวันมีเป็นส่วนน้อย (ร้อยละ 2.8) นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่สวดมนต์ ไหว้พระ ทำสมาธิ (ร้อยละ 98.6) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มาทำกิจกรรมนี้ 1-2 ครั้ง/สัปดาห์มีเป็นส่วนน้อย (ร้อยละ 1.4) และการเล่นหมากรุก เล่นไพ่ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่สนใจเล่นหมากรุก เล่นไพ่บริเวณนี้ (ร้อยละ 95.8) มีมาทำกิจกรรมนี้บ้าน 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 2.8) มาเล่นไพ่ทุกวันมีเป็นส่วนน้อย (ร้อยละ 1.4) ในส่วนของการเดินเล่น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เดินเล่นบริเวณอาคารอเนกประสงค์ (ร้อยละ 98.6) แต่ก็มีบ้างที่มาเดินเล่นบริเวณนี้ทุกวัน (ร้อยละ 1.4) การทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น ฝึกอาชีพ งานประดิษฐ์หัตถกรรมต่างๆ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สนใจทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันในบริเวณนี้ 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 80.3) บางส่วนไม่สนใจทำกิจกรรมร่วมกัน (ร้อยละ 16.9) และมีที่มาทำกิจกรรมร่วมกันทุกวัน (ร้อยละ 2.8)

(5) กิจกรรมศาลาปฏิบัติธรรม สวดมนต์ ไหว้พระ นั่งสมาธิ

จากการสัมภาษณ์การทำกิจกรรมสวดมนต์ ไหว้พระ นั่งสมาธิ ที่ศาลาปฏิบัติธรรม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ไปสวดมนต์ ไหว้พระ นั่งสมาธิที่ศาลาปฏิบัติธรรม (ร้อยละ 59.2) กลุ่มตัวอย่างที่ไปทุกวัน (ร้อยละ 19.7) ไป 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 15.5) ส่วนน้อยจะไป 3-6 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 5.6) นอกจากนี้การทำกิจกรรมพูดคุยกับเพื่อนบ้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ไปพูดคุยกับเพื่อนบ้านที่ศาลาปฏิบัติธรรม (ร้อยละ 98.6) ที่ไปพูดคุยกับเพื่อนบ้าน 3-6 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 1.4) ในส่วนของการออกกำลังกาย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ไปออกกำลังกาย บริเวณศาลาปฏิบัติธรรม (ร้อยละ 98.6) ไปออกกำลังกาย 1-2 ครั้ง/สัปดาห์เป็นส่วนน้อย (ร้อยละ 1.4) การทำงานอดิเรก กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ไปทำงานอดิเรกที่ศาลาปฏิบัติธรรม (ร้อยละ 97.2) แต่ผู้ที่สนใจไปทำงานอดิเรก 1-2 ครั้ง/สัปดาห์มีสัดส่วนที่เท่ากับผู้ที่ไปทำงานอดิเรกทุกวัน (ร้อยละ 1.4) และมีข้อสังเกตว่ากลุ่มตัวอย่างไม่อ่านหนังสือ อ่านหนังสือพิมพ์ นั่งพักผ่อนชมวีว เดินเล่น บริเวณศาลาปฏิบัติธรรม

(6) กิจกรรมอาคารกายภาพบำบัดและอาคารพยาบาล

จากการสัมภาษณ์การทำกิจกรรมกายภาพบำบัดบริเวณอาคารกายภาพบำบัด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไปทำกายภาพบำบัดทุกวัน (ร้อยละ 38.0) รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ไปทำกิจกรรมนี้เลยอาจเป็นเพราะสุขภาพยังไม่มีปัญหา (ร้อยละ 32.4) แต่ก็กลุ่มตัวอย่างที่ไปทำกายภาพบำบัด 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 19.7) และไปทำกายภาพบำบัด 3-6 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 9.9) นอกจากนี้การรักษาพยาบาลตามตารางนัดหมาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ไปรักษาพยาบาลตามตารางนัดหมาย (ร้อยละ 94.4) แต่กลุ่มตัวอย่างบางส่วนมีความจำเป็นที่ต้องได้รับการรักษาพยาบาล 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 2.8) สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไปรักษาพยาบาลตามตารางนัดหมาย 3-6 ครั้ง/สัปดาห์มีสัดส่วนเท่ากับกลุ่มตัวอย่างที่ไปรักษาพยาบาลตามตาราง

นัดหมายทุกวัน (ร้อยละ 1.4) นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ไปพูดคุยกับเพื่อนบ้านที่อาคารกายภาพบำบัด(ร้อยละ 95.8) แต่ก็มีกลุ่มตัวอย่างบางส่วนที่ไปพูดคุยกับเพื่อนบ้านทุกวัน (ร้อยละ 4.2) สำหรับการออกกำลังกาย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ไปออกกำลังกายบริเวณอาคารกายภาพบำบัด (ร้อยละ 54.9) มีบางส่วนที่ออกกำลังกายบริเวณนี้ทุกวันมีพอสมควร (ร้อยละ 28.2) มีบางส่วนออกกำลังกาย 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 9.9) และไปออกกำลังกาย 3-6 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 7.0) และจากการสัมภาษณ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่อ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์ นั่งพักผ่อนชมวีว เดินเล่น บริเวณอาคารกายภาพบำบัด และอาคารพยาบาลเลย

(7) กิจกรรมบริเวณโรงอาหาร

จากการสัมภาษณ์การทำกิจกรรมบริเวณโรงอาหาร พบว่า กลุ่มตัวอย่างไปรับประทานอาหารที่โรงอาหารทุกวัน (ร้อยละ 100) ส่วนใหญ่ไม่ได้พูดคุยกับเพื่อนที่โรงอาหาร (ร้อยละ 83.1) มีบางส่วนเวลาไปรับประทานอาหารก็จะพูดคุยกับเพื่อนๆ บ้าง (ร้อยละ 14.1) และกลุ่มตัวอย่างที่ได้พูดคุยกับเพื่อนบ้าน 1-2 ครั้ง/สัปดาห์มีสัดส่วนเท่ากับผู้ที่ไปพูดคุย 3-6 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 1.4) สำหรับการนั่งพักผ่อนชมวีว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้นั่งพักผ่อนชมวีวบริเวณโรงอาหาร (ร้อยละ 97.2) แต่บางคนชอบไปนั่งพักผ่อนชมวีวทุกวัน ซึ่งมีสัดส่วนเท่ากับผู้ที่ไปนั่งพักผ่อน 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 1.4) ในส่วนของการทำงานอดิเรก เช่น งานประดิษฐ์หัตถกรรมต่างๆ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ไปทำงานอดิเรกบริเวณโรงอาหาร (ร้อยละ 97.2) แต่ก็มีบางคนที่ไปทำงานประดิษฐ์กรรมต่างๆ บริเวณนี้ (ร้อยละ 2.8)

ข้อสังเกต กลุ่มตัวอย่างทุกคนไม่ทำกิจกรรมเหล่านี้บริเวณโรงอาหาร ได้แก่ อ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์ นอนพักผ่อน ออกกำลังกาย เล่นหมากรุก-ไพ่ และเดินเล่น

(8) การทำกิจกรรมบริเวณลานออกกำลังกายและฟื้นฟูสภาพ

การทำกิจกรรมบริเวณลานออกกำลังกาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ไปออกกำลังกายที่ลานออกกำลังกาย (ร้อยละ 57.7) แต่กลุ่มตัวอย่างบางส่วนไปออกกำลังกายทุกวัน (ร้อยละ 31.0) สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไปออกกำลังกาย 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ มีสัดส่วนที่เท่ากับกลุ่มตัวอย่างที่ไปออกกำลังกาย 3-6 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 5.6) ในส่วนของการเดินเล่น พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ไปเดินเล่นบริเวณลานออกกำลังกาย (ร้อยละ 88.7) แต่มีกลุ่มตัวอย่างบางคนไป 1-2 ตัวอย่างบางคนไป 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 7.0) และบางคนก็ไปเดินเล่นทุกวัน (ร้อยละ 4.2)

ข้อสังเกต กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ทำกิจกรรม พุดคุยกับเพื่อนบ้าน อ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์ หมากรุก เล่นไพ่ นั่งสมาธิ สวดมนต์ ทำงานอดิเรก เช่น งานประดิษฐ์หัตถกรรม บริเวณโรงอาหาร เล่นนั่งพักผ่อนชมวีว

(9) การทำกิจกรรมบริเวณสนามเปตอง

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างถึงการทำกิจกรรมบริเวณสนามเปตอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ไปเล่นเปตองที่สนามเปตอง (ร้อยละ 80.3) แต่กลุ่มตัวอย่างบางคนก็ชอบกีฬาเปตองและไปเล่นเปตอง 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 9.9) บางคนไปเล่นเปตองทุกวัน (ร้อยละ 8.5) และส่วนน้อยเล่นเปตอง 3-6 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 1.4) ในส่วนของ การเดินเล่น พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ไปเดินเล่นที่สนามเปตอง (ร้อยละ 94.4) บางส่วนไปเดินเล่น 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ ซึ่งมีสัดส่วนเท่ากับผู้ที่ไปเดินเล่นที่สนามเปตองทุกวัน (ร้อยละ 2.8) สำหรับการนั่งพักผ่อน ชมวิว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ไปนั่งพักผ่อนชมวิวบริเวณสนามเปตอง (ร้อยละ 94.4) แต่บางคนชอบไปนั่งพักผ่อนบริเวณนี้ (ร้อยละ 2.8) นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างที่ไปนั่งพักผ่อนชมวิว 3-6 ครั้ง/สัปดาห์ มีสัดส่วนเท่ากับกลุ่มตัวอย่างที่ไปนั่งพักผ่อนชมวิวทุกวัน (ร้อยละ 1.4) และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ไปพูดคุยกับเพื่อนบ้านบริเวณสนามเปตอง (ร้อยละ 98.6) แต่กลุ่มตัวอย่างบางคนก็ชอบไปพูดคุยกับเพื่อนบ้านบริเวณนี้ทุกวัน ซึ่งมีไม่มากนัก (ร้อยละ 1.4) การทำงานอดิเรก เช่น งานประดิษฐ์หัตถกรรม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ไปทำงานอดิเรกบริเวณสนามเปตอง (ร้อยละ 98.6) ส่วนผู้ที่ไปทำงานอดิเรกบริเวณนี้มีไม่มากนัก (ร้อยละ 1.4)

ข้อสังเกต กลุ่มตัวอย่างไม่ทำกิจกรรม อ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์ เล่นหมากรุก เล่นไพ่ นั่งสมาธิ สวดมนต์ ไม่มีใครทำกิจกรรมนี้บริเวณสนามเปตอง

(10) การทำกิจกรรมบริเวณห้องสมุด

จากการสัมภาษณ์การทำกิจกรรมบริเวณห้องสมุด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ไปอ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์ที่ห้องสมุด (ร้อยละ 63.4) แต่ก็มีบางส่วนที่ไปอ่านหนังสือที่ห้องสมุด 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 22.5) และบางส่วนก็ไปอ่านหนังสือทุกวัน ซึ่งมีสัดส่วนเท่ากับผู้ที่ไปอ่านหนังสือที่ห้องสมุดทุกวัน (ร้อยละ 7.0) การพูดคุยกับเพื่อนบ้านนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ไปพูดคุยกับเพื่อนบ้านที่ห้องสมุด (ร้อยละ 95.8) แต่บางส่วนไปพูดคุยกับเพื่อนบ้าน 3-6 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 2.8) และบางคนก็ไปพูดคุยกับเพื่อนบ้าน 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 1.4) สำหรับการเดินเล่น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ไปเดินเล่นที่ห้องสมุด (ร้อยละ 97.2) แต่ก็มีบางคนชอบไปเดินเล่น 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ ซึ่งมีสัดส่วนที่เท่ากับผู้ที่ไปเดินเล่น 3-6 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 1.4) การทำงานอดิเรก เช่น งานประดิษฐ์หัตถกรรม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ไปทำงานอดิเรกบริเวณห้องสมุด (ร้อยละ 95.8) แต่ก็มีบางคนชอบไปทำงานอดิเรก เช่น ไปทำงานประดิษฐ์ต่าง 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 2.8) นอกจากนี้บางคนก็ไปบ่อยถึง 3-6 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 1.4)

ข้อสังเกต จากการสัมภาษณ์ พบว่า การทำกิจกรรมพักผ่อนชมวิวดูเล่นหมากรุก เล่นไพ่ นั่งสมาธิ สวดมนต์ กลุ่มตัวอย่างไม่มาทำกิจกรรมเหล่านี้บริเวณห้องสมุด

(11) การทำกิจกรรมบริเวณอาคารสมเด็จพระเจ้า

จากการสัมภาษณ์การทำกิจกรรมบริเวณอาคารสมเด็จพระเจ้า พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ไปอ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์บริเวณอาคารสมเด็จพระเจ้า (ร้อยละ 95.8) แต่บางคนชอบไปอ่านหนังสือ 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 4.2) การทำกิจกรรมพูดคุยกับเพื่อนบ้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ไปพูดคุยกับเพื่อนบ้านบริเวณนี้ (ร้อยละ 97.2) แต่มีบางคนที่ไป 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 2.8) สำหรับการเดินเล่น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ไปเดินเล่นบริเวณอาคารสมเด็จพระเจ้า (ร้อยละ 98.6) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ชอบไปเดินเล่น 3-6 ครั้ง/สัปดาห์ มีสัดส่วนเท่ากับกลุ่มตัวอย่างที่ไปเดินเล่นทุกวัน (ร้อยละ 1.4) สำหรับการนั่งพักผ่อนชมวิว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ไปนั่งพักผ่อนชมวิว บริเวณอาคารสมเด็จพระเจ้า (ร้อยละ 98.6) สำหรับผู้สูงอายุที่ไปนั่งพักผ่อนชมวิว 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ มีไม่มากนัก (ร้อยละ 1.4) การทำงานอดิเรก เช่น งานประดิษฐ์หัตถกรรม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ไปทำงานอดิเรกบริเวณอาคารสมเด็จพระเจ้า (ร้อยละ 73.2) แต่ก็มีกลุ่มตัวอย่างบางคนที่ชอบไปทำงานอดิเรก 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 14.1) บางคนก็ไปทำงานอดิเรกทุกวัน (ร้อยละ 11.3) และมีส่วนน้อยที่ไปทำงานอดิเรก 3-6 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 1.41)

ข้อสังเกต กลุ่มตัวอย่างไม่ทำกิจกรรมนั่งสมาธิ สวดมนต์ และเล่นหมากรูกไฟ ฯลฯ บริเวณห้องสมุด

(12) การทำกิจกรรมบริเวณอาคารบุศยานิเวศม์

จากการสัมภาษณ์การทำกิจกรรมบริเวณอาคารบุศยานิเวศม์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยในบ้านประเภทสามัญส่วนใหญ่ไม่ไปเดินเล่นที่อาคารบุศยานิเวศม์ (ร้อยละ 91.5) แต่มีบางคนที่เห็นว่าบริเวณนี้มีสภาพแวดล้อมที่ดีจึงไปเดินเล่น 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 5.6) และบางคนไปเดินเล่นทุกวัน (ร้อยละ 2.8) การอ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์ พูดคุยกับเพื่อนบ้าน นั่งพักผ่อนชมวิว นั่งสมาธิ สวดมนต์ ทำงานอดิเรก กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ไปทำกิจกรรมเหล่านี้บริเวณอาคารบุศยานิเวศม์ (ร้อยละ 98.6) แต่มีบางคนที่ชอบไปอ่านหนังสือ พูดคุยกับเพื่อนบ้าน นั่งพักผ่อนชมวิว นั่งสมาธิ และทำงานอดิเรกบริเวณอาคารบุศยานิเวศม์ ในสัดส่วนที่เท่ากัน (ร้อยละ 1.4)

ข้อสังเกต จากการสัมภาษณ์ไม่มีกลุ่มตัวอย่างไปทำกิจกรรมเล่นหมากรูกเล่นไพ่ บริเวณอาคารบุศยานิเวศม์เลย

4.2.1.2 การวิเคราะห์สภาพการอยู่อาศัยและปัญหาการอยู่อาศัย

จากการที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างซึ่งพักอาศัยในบ้านสามัญจากประชากรเป้าหมาย ซึ่งต้องการทราบถึงสภาพการอยู่อาศัย และปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างยังมีความต้องการให้แก้ไขในจุดบกพร่องต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านพื้นที่ใช้สอย สภาพแวดล้อม การให้บริการ และด้านสังคม - เศรษฐกิจ ซึ่งผลจากการสัมภาษณ์สามารถสรุปได้ ดังนี้

(1) ความเหมาะสมในด้านกายภาพใช้สอย

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมด้านกายภาพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกคนมีความพึงพอใจในด้านกายภาพใช้สอย ได้แก่ พื้นต่างระดับ ประตูทางเข้าออก ระยะเวลาเดินทางจากที่พักอาศัยไปสถานที่อื่น ซึ่งมีความคิดเห็นว่ามีความเห็นว่าเป็นเหมาะสมดีแล้ว (ร้อยละ 100) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังมีความเห็นว่าลักษณะทางเดินบนอาคาร ทางลาด รวบันได ชานพัก รวจับห้องนอน เติงนอน ห้องนั่งเล่น มีความเหมาะสมดีแล้ว (ร้อยละ 98.6) แต่กลุ่มตัวอย่างบางส่วนก็มีความเห็นว่ายังต้องปรับปรุงแก้ไขเพราะมีความไม่เหมาะสมบางประการ เช่น ต้องการพื้นที่นั่งเล่นเพิ่ม ต้องการห้องนอนที่กว้างกว่านี้เป็นต้น ซึ่งมีจำนวนไม่มากนัก (ร้อยละ 1.4)

ในส่วนของทางเดินนอกอาคาร และเครื่องเรือน (Furniture) ต่างๆ เช่น โต๊ะเก้าอี้ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า มีความเหมาะสมดีแล้ว (ร้อยละ 97.2) แต่ก็ยังมีกลุ่มตัวอย่างบางส่วนก็มีความเห็นว่ายังไม่เหมาะสมควรมีการปรับปรุง (ร้อยละ 2.8)

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังมีความเห็นว่าห้องน้ำ สุขา มีความเหมาะสมดีแล้ว (ร้อยละ 95.8) แต่ที่เห็นว่ายังไม่เหมาะสมมีไม่มากนัก (ร้อยละ 4.2) ในส่วนของหน้าต่าง มั่งลวดส่วนใหญ่ก็เห็นว่ามีความเหมาะสมดี (ร้อยละ 69.0) แต่หลายคนก็มีความเห็นว่าต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไข (ร้อยละ 31.0)

(2) ความเหมาะสมในด้านกายภาพแวดล้อม

ความเหมาะสมในด้านกายภาพแวดล้อม ได้แก่ แสงสว่างในที่พัก แสงสว่างระหว่างอาคาร ความสะอาด ความร่มรื่น กลุ่มตัวอย่างทุกคนมีความคิดเห็นว่าเป็นเหมาะสมดีแล้ว (ร้อยละ 100) ในส่วนลักษณะของการระบายอากาศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ก็มีความเห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว (ร้อยละ 98.6) ส่วนที่เห็นว่ายังต้องปรับปรุงมีเป็นบางส่วน (ร้อยละ 1.4) ลักษณะของความเป็นสัดส่วน ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความเป็นส่วนตัว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ก็เห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว (ร้อยละ 97.2) แต่ที่ที่มีความเห็นว่าต้องปรับปรุงมีเพียงบางส่วน (ร้อยละ 2.8) ลักษณะความหนาแน่นของเสียงกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมดี (ร้อยละ 91.5) แต่ผู้ที่เห็นว่าต้องปรับปรุงมีไม่มากนัก (ร้อยละ 8.5) สำหรับปัญหาเรื่องกลิ่น พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าเหมาะสม (ร้อยละ 88.7) แต่กลุ่มตัวอย่างที่ไม่พึงพอใจและเห็นว่าต้องปรับปรุงแก้ไขเรื่องกลิ่นมีอยู่บ้าง (ร้อยละ 11.3)

(3) ความเหมาะสมในการให้บริการต่างๆ

การให้บริการด้านต่างๆ ในบ้านพักคนชราวาระณะเวศม์ ได้แก่ ศาลาปฏิบัติธรรม อาคารอเนกประสงค์ โรงอาหาร ลานออกกำลังกายและฟื้นฟูสภาพ ห้องสมุด อาคารสมเด็จพระย่า อาคารนุศยานิเวศม์ พื้นที่ส่วนกลางสำหรับทำกิจกรรม และสวนพักผ่อน กลุ่มตัวอย่างทุกคนมีความเห็นว่ามีความเหมาะสมดีแล้ว (ร้อยละ 100)

ในส่วนของกรให้บริการด้านการรักษาพยาบาล การจัดกิจกรรม ชมรมวาสนะเวศม์ การให้บริการของระบบเสียงตามสาย สนามเปตอง อาคารสมเด็จพระเจ้า ประกอบอาหาร อาคารกายภาพบำบัดและอาคารพยาบาล กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเป็นเหมาะสมดีแล้ว (ร้อยละ 98.6) กลุ่มตัวอย่างส่วนน้อยที่เห็นว่าจะต้องปรับปรุงให้เหมาะสม (ร้อยละ 1.4)

การให้บริการของเวรยามรักษาความปลอดภัย การให้บริการของร้านอาหารชายของ น้ำประปา การจัดกิจกรรมชมรมนอควาสนะเวศม์ การให้บริการด้านโทรทัศน์ วีดิทัศน์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเป็นเหมาะสมดี (ร้อยละ 97.2) แต่ที่เห็นว่าจะยังต้องปรับปรุงแก้ไขมีบางส่วน (ร้อยละ 2.8)

(4) ความเหมาะสมในด้านสภาพสังคม - เศรษฐกิจ

กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในบ้านพักอาศัยแบบสามัญมีความคิดเห็นว่าเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับที่พักแบบสามัญ ซึ่งผู้อยู่อาศัยทุกคนได้พึงพอใจมีความเหมาะสมดีแล้ว (ร้อยละ 100)

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าค่าใช้จ่ายส่วนตัวมีความเหมาะสมแล้ว (ร้อยละ 94.4) ส่วนที่เห็นว่าจะยังไม่เหมาะสมมีเพียงส่วนน้อย (ร้อยละ 5.6) เรื่องเพื่อนบ้านกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีปัญหากับเพื่อนบ้านและเห็นว่าเป็นเหมาะสมดี (ร้อยละ 93.0) แต่บางคนซึ่งเป็นส่วนน้อยยังเห็นว่าเพื่อนบ้านบางคนมีปัญหา (ร้อยละ 7.0)

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเจ้าหน้าที่ในวาสนะเวศม์ให้การดูแลเอาใจใส่ดี ปฏิบัติหน้าที่ได้ดีแล้ว (ร้อยละ 93.0) แต่กลุ่มตัวอย่างบางคนเห็นว่าเจ้าหน้าที่ควรเอาใจใส่ดูแลกลุ่มตัวอย่างให้มากกว่านี้ (ร้อยละ 7.0)

ประเด็นความต้องการย้ายที่อยู่อาศัยไปที่อื่นนั้น จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยในบ้านพักแบบสามัญถึงความต้องการย้ายหรือเปลี่ยนแปลงที่อยู่อาศัยไปที่อื่น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่คิดจะเปลี่ยนที่อยู่อาศัยไปที่อื่น ต้องการใช้ชีวิตที่บ้านแบบสามัญ (ร้อยละ 88.7) แต่กลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการเปลี่ยนที่อยู่อาศัยก็มีเช่นกัน (ร้อยละ 7.0) นอกจากนี้ยังมีกลุ่มตัวอย่างที่ไม่แน่ใจว่าจะย้ายไปอยู่ที่อื่นหรือไม่ (ร้อยละ 4.2) และเมื่อสัมภาษณ์ถึงบุคคลที่ผู้อยู่อาศัยต้องการใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการอยู่คนเดียว (ร้อยละ 70.4) รองลงมาต้องการอยู่กับคนอื่น ๆ (ร้อยละ 14.1) ที่ต้องการอยู่กับบุตร หลาน มีเป็นลำดับที่สาม (ร้อยละ 8.5) กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการอยู่กับคู่สมรสมีไม่มากนัก (ร้อยละ 4.2) นอกจากนี้ยังมีกลุ่มตัวอย่างบางส่วนที่ต้องการอยู่กับญาติ (ร้อยละ 2.8)

4.2.2 ประเภทอาคารพิเศษ (บ้านเดี่ยว, ทาวน์เฮ้าส์)

ผลการศึกษาลักษณะกลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยในบ้านพักแบบพิเศษ (บ้านเดี่ยว, ทาวน์เฮ้าส์) ซึ่งตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมดเป็นเพศหญิง ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 70-79 ปี (ร้อยละ 71.4) และมี

อายุในระหว่าง 60–69 ปี เท่ากันกับอายุอายุ 80 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 14.3) นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด (ร้อยละ 50.00) รองลงมา มีสถานภาพเป็นม่าย (ร้อยละ 42.9) มีสถานภาพสมรสเป็นส่วนน้อย (ร้อยละ 7.1) นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะไม่มีบุตร (ร้อยละ 64.3) มีบุตร 1 คน (ร้อยละ 21.4) และมีบุตรมากกว่า 3 คน (ร้อยละ 14.3) ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 78.6) กลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 21.4)

การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างก่อนที่จะมาพักในบ้านพิเศษ ได้เคยอยู่อาศัยกับใครมาก่อน พบว่า ส่วนใหญ่จะอยู่กับบุตร หลานในสัดส่วนที่เท่ากันกับอยู่คนเดียว อยู่กับญาติ และพ่อแม่ พี่น้อง (ร้อยละ 21.4) อยู่กับคู่สมรส (ร้อยละ 14.3) ในส่วนของประเภทบ้านพักอาศัยของกลุ่มตัวอย่างก่อนมาพักที่นี่ ส่วนใหญ่จะพักอาศัยแบบบ้านเดี่ยว (ร้อยละ 57.1) รองลงมาอยู่อาศัยในทาวน์เฮาส์ (ร้อยละ 21.4) บ้านแฝด (ร้อยละ 14.3) และอื่นๆ ร้อยละ 7.1 นอกจากนี้ลักษณะของการครอบครองที่พักอาศัยส่วนใหญ่จะเป็นเจ้าของในสัดส่วนที่เท่ากันกับการครอบครองแบบอื่นๆ (ร้อยละ 42.9) อาศัยแบบเช่าในสัดส่วนที่เท่ากันกับการอาศัยอยู่กับคนอื่น (ร้อยละ 7.1)

ในส่วนของรายได้ต่อเดือนก่อนมาพักอาศัยที่บ้านแบบพิเศษ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 10,001–15,000 บาท (ร้อยละ 28.6) มีรายได้ในช่วง 5,001–10,000 บาทในสัดส่วนที่เท่ากันกับผู้ที่มียาได้ 15,001–20,000 บาท (ร้อยละ 21.4) สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 1–5,000 บาทมีสัดส่วนที่เท่ากันกับกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้มากกว่า 20,001 บาท (ร้อยละ 14.3)

จากการที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ถึงการประกอบอาชีพในปัจจุบัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ได้สัมภาษณ์ในบ้านพักพิเศษปัจจุบันไม่ได้ประกอบอาชีพ นอกจากนี้บางคนยังเป็นข้าราชการที่เกษียณอายุแล้ว (ร้อยละ 21.4) เมื่อสัมภาษณ์ถึงรายได้ต่อเดือนในปัจจุบัน ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีรายได้ระหว่าง 1–5,000 บาท (ร้อยละ 42.9) รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 10,001–15,000 บาท (ร้อยละ 21.4) มีรายได้ 5,001–10,000 บาท มีสัดส่วนที่เท่ากันกับกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 15,001–20,000 บาท (ร้อยละ 14.3) เมื่อสัมภาษณ์แหล่งที่มาของรายได้ส่วนใหญ่มีรายได้จากเงินบำเหน็จ บำนาญ (ร้อยละ 50.0) มีรายได้จากผู้มีใจกุศล และมีรายได้จากค่าเช่าบ้าน ดอกเบี้ย (ร้อยละ 35.7) และมีรายได้จากบุตร หลานให้ (ร้อยละ 14.3)

ในส่วนของสุขภาพและการพึ่งพาของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดยังสามารถช่วยเหลือตัวเองได้ จากการสัมภาษณ์เมื่อกลุ่มตัวอย่างเจ็บป่วยผู้ที่ดูแลกลุ่มตัวอย่างจะเป็นใคร พบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างจะอาศัยเจ้าหน้าที่ผู้ปกครองอาสาสมัคร ดูแลให้ (ร้อยละ 50.0) จะดูแลตัวเองในสัดส่วนที่เท่ากันร้อยละ 21.4 และให้บุตรหลานดูแลเป็นเพียงส่วนน้อย (ร้อยละ 7.1)

กลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยในบ้านพิเศษมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนคนที่ร่วมพักอาศัย ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าในเรื่องนอนไม่ควรมีคนร่วมพักอาศัยด้วย (ร้อยละ 78.6) และรองลงมา

กลุ่มตัวอย่างจะมีความเห็นว่าเป็นเรือนนอนควรมีคนร่วมพักอาศัยด้วย (ร้อยละ 21.4)

4.2.2.1 การวิเคราะห์การทำกิจกรรมในอาคารพิเศษ

การทำกิจกรรมบริเวณในเรือนนอน และนอกเรือนนอน (พื้นที่ส่วนกลาง)

มีรายละเอียด ดังนี้

(1) การทำกิจกรรมบริเวณภายในเรือนนอน

จากการสัมภาษณ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะตื่นนอนในช่วงเวลา 05.01–06.00 น. (ร้อยละ 42.9) รองลงมาตื่นนอนเวลา 04.01–05.00 น. และ 06.01–07.00 น. (ร้อยละ 21.4) ตื่นนอนก่อนเวลา 04.00 น. มีร้อยละที่เท่ากันกับตื่นนอนตั้งแต่ 08.00 น. ขึ้นไป (ร้อยละ 7.1) สำหรับช่วงเวลาเข้านอน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเข้านอนเวลา 20.01–21.00 น. (ร้อยละ 28.6) รองลงมาเข้านอนช่วง 21.01 – 22.00 น. และตั้งแต่ 23.00 น. ขึ้นไปมีจำนวนเท่ากัน (ร้อยละ 21.4) เข้านอนเวลา 22.01–23.00 น. (ร้อยละ 14.3) และเข้านอนในช่วงก่อน 19.00 น. และช่วงเวลา 19.01–20.00 น. (ร้อยละ 7.1) เท่ากัน การดูโทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดูโทรทัศน์ภายในเรือนนอนทุกวัน (ร้อยละ 78.6) และไม่ดูโทรทัศน์ (ร้อยละ 21.4) สำหรับการฟังวิทยุ เพลง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ฟังวิทยุ ฟังเพลงภายในเรือนนอนทุกวันร้อยละ 71.4 และไม่ฟังวิทยุเลยร้อยละ 28.6 การทำกิจกรรมนอนพักผ่อนภายในเรือนนอน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่นอนพักผ่อนภายในเรือนนอนในเวลากลางวันทุกวันร้อยละ 50 เท่ากันกับการไม่ทำกิจกรรมนี้ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่อ่านหนังสือภายในเรือนนอน (ร้อยละ 50.0) มีการอ่านบ้าง 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 35.7 และอ่าน 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 14.3

การทำกิจกรรมพักผ่อนชมวิว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่นั่งพักผ่อน-ชมวิวภายในเรือนนอน (ร้อยละ 64.3) มีบางส่วนที่พักผ่อน-ชมวิวทุกวันมีไม่มากนัก (ร้อยละ 35.7) การออกกำลังกายนั้น กลุ่มตัวอย่างไม่ออกกำลังกายภายในเรือนนอน ใกล้เคียงกับการออกกำลังกายทุกวัน (ร้อยละ 50 และ 42.9 ตามลำดับ) นอกจากนี้ยังมีกลุ่มตัวอย่างบางส่วนที่ออกกำลังกายภายในเรือนนอน 3 - 6 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 7.1) และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สวดมนต์ ไหว้พระ ทำสมาธิภายในเรือนนอนทุกวันร้อยละ 71.4 และไม่มีผู้ที่ทำกิจกรรมนี้เลยร้อยละ 28.6 สำหรับการพูดคุยกับเพื่อนบ้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้สนใจพูดคุยกับเพื่อนบ้าน (ร้อยละ 71.4) และได้พูดคุยกับเพื่อนบ้านทุกวัน (ร้อยละ 28.6) นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ทำความสะอาดที่พักภายในเรือนนอนทุกวัน (ร้อยละ 78.6) แต่กลุ่มตัวอย่างที่ทำความสะอาดที่พักทุกวัน (ร้อยละ 21.4) การทำกิจกรรมงานประดิษฐ์หัตถกรรมต่างๆ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ทำงานประดิษฐ์หัตถกรรมภายในเรือน (ร้อยละ 78.6) แต่ก็มีบางคนทำงานประดิษฐ์หัตถกรรมทุกวัน (ร้อยละ 21.4)

ข้อสังเกต กลุ่มตัวอย่างไม่เล่นหมากรุก เล่นไพ่ ภายในเรือนนอน

(2) การทำกิจกรรมบริเวณระเบียงรอบเรือนนอน

จากการสัมภาษณ์การทำกิจกรรมบริเวณระเบียงรอบเรือนนอน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่สนใจดูโทรทัศน์บริเวณรอบเรือนนอน (ร้อยละ 92.9) และกลุ่มตัวอย่างที่ดูโทรทัศน์ทุกวันมีร้อยละ 7.1 ในส่วนของการฟังวิทยุ เพลง ส่วนใหญ่ไม่ฟังวิทยุ ฟังเพลงทุกวัน (ร้อยละ 92.9) และไม่ฟังวิทยุเลย (ร้อยละ 7.1) การนอนพักผ่อน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้นอนพักผ่อนบริเวณนี้ (ร้อยละ 92.9) แต่ก็มีกลุ่มตัวอย่างบางคนก็นอนพักผ่อนบริเวณนี้ทุกวัน (ร้อยละ 7.1) การนั่งพักผ่อนชมวิว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่นั่งพักผ่อนชมวิวบริเวณรอบเรือนนอน (ร้อยละ 64.3) แต่ก็มีกลุ่มตัวอย่างบางคนก็นั่งพักผ่อนชมวิวทุกวัน (ร้อยละ 35.7) สำหรับการออกกำลังกาย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ออกกำลังกายบริเวณระเบียงเรือนนอน (ร้อยละ 85.7) ส่วนที่ออกกำลังกายบริเวณรอบเรือนนอนทุกวันมีไม่มากนัก (ร้อยละ 14.3) ในส่วนของการพูดคุยกับเพื่อนบ้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้สนใจพูดคุยกับเพื่อนบ้าน (ร้อยละ 78.6) แต่ก็มีบ้างที่ได้พูดคุยกับเพื่อนบ้านทุกวัน (ร้อยละ 21.4)

สำหรับการกิจกรรมเดินเล่น พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เดินเล่นบริเวณระเบียงรอบเรือนนอน (ร้อยละ 78.6) ส่วนผู้ที่ไปเดินเล่นบริเวณระเบียงรอบเรือนนอนทุกวันก็มีบ้าง (ร้อยละ 21.4) และส่วนใหญ่ไม่ทำความสะอาดบริเวณระเบียงรอบๆที่พักทุกวัน (ร้อยละ 85.7) แต่บางส่วนทำความสะอาดทุกวัน (ร้อยละ 14.3) ในส่วนของการทำงานประดิษฐ์หัตถกรรมต่างๆ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้เวลาในการทำงานประดิษฐ์หัตถกรรมบริเวณระเบียงรอบๆที่พัก (ร้อยละ 64.3) และจำนวนหนึ่งทำงานประดิษฐ์หัตถกรรมทุกวัน (ร้อยละ 35.7)

ข้อสังเกต กลุ่มตัวอย่างไม่อ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์ สวดมนต์ไหว้พระนั่งสมาธิ เล่นหมากรุก เล่นไพ่ บริเวณระเบียงรอบเรือนนอน

(3) กิจกรรมด้านข้างเรือนนอน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้พูดคุยกับเพื่อนบ้านบริเวณด้านข้างเรือนนอน (ร้อยละ 78.6) แต่บางส่วนก็ยังมีพูดคุยกันในบริเวณนี้ทุกวัน และ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ (ร้อยละ 14.3 และร้อยละ 7.1 ตามลำดับ) สำหรับการนอนพักผ่อน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้นอนพักผ่อนบริเวณด้านข้างเรือนนอน (ร้อยละ 92.9) และมีส่วนน้อยที่นอนพักผ่อนด้านข้างเรือนนอนทุกวัน (ร้อยละ 7.1) ในส่วนของการออกกำลังกาย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ออกกำลังกายบริเวณด้านข้างเรือนนอน (ร้อยละ 85.7) และมีบ้างที่ออกกำลังกายบริเวณด้านข้างเรือนนอนทุกวัน (ร้อยละ 14.3) การทำกิจกรรมเดินเล่น พบว่า ส่วนใหญ่จะไม่เดินเล่นบริเวณระเบียงด้านข้างเรือนนอน (ร้อยละ 71.4) บางส่วนก็เดินเล่นบริเวณด้านข้างเรือนนอนทุกวัน (ร้อยละ 21.4) และเดินเล่น 1-2 ครั้ง/สัปดาห์บ้าง (ร้อยละ 7.1) การทำงานอดิเรก อาทิเช่น งานประดิษฐ์หัตถกรรม ทำความสะอาด ดูแลต้นไม้ กลุ่มตัว

อย่างส่วนใหญ่ที่ไม่ทำกิจกรรมนี้ใกล้เคียงกับ ทำกิจกรรมทุกวัน (ร้อยละ 57.1 และ 42.9 ตามลำดับ)

ข้อสังเกต กลุ่มตัวอย่างไม่ฟังวิทยุ ฟังเพลง อ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์ นั่งพัก ผ่อนคลาย สวดมนต์ ไหว้พระ นั่งสมาธิ เล่นหมากรุก เล่นไพ่ บริเวณด้านข้างเรือนนอน

(4) กิจกรรมอาคารอเนกประสงค์ อาคารรวม

ในส่วนของกิจกรรมการพูดคุยกับเพื่อนบ้าน การฟังวิทยุ ฟังเพลง การนอน พักผ่อน อ่านหนังสือหนังสือพิมพ์ นั่งพัก ผ่อนคลาย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้มานั่งพัก ผ่อนคลาย ออกกำลังกาย สวดมนต์ ไหว้พระ นั่งสมาธิ เล่นหมากรุก ไพ่ เดินเล่น กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ไม่ทำกิจกรรมที่กล่าวมา สำหรับการทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น ฝึกอาชีพ งานประดิษฐ์หัตถกรรม การประชุมในโอกาสต่างๆ ฯลฯ กลุ่มตัวอย่างครึ่งหนึ่งไม่ทำกิจกรรมนี้ (ร้อยละ 50) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ทำ กิจกรรม 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 28.6) ถัดมาทำกิจกรรม 3-6 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 14.3) และส่วนน้อย ที่สนใจทำกิจกรรมทุกวันก็มี (ร้อยละ 7.1)

(5) กิจกรรมศาลาปฏิบัติธรรม สวดมนต์ ไหว้พระ นั่งสมาธิ

จากการสัมภาษณ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ไปสวดมนต์ ไหว้พระ นั่งสมาธิที่ศาลาปฏิบัติธรรม (ร้อยละ 78.6) ไป 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 14.3) และมีกลุ่มตัวอย่างที่ ไปทุกวันเป็นส่วนน้อย (ร้อยละ 7.1)

(6) กิจกรรมอาคารกายภาพบำบัดและอาคารพยาบาล

การไปทำกิจกรรมที่อาคารกายภาพบำบัด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่ไปทำกายภาพบำบัด (ร้อยละ 57.1) รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ทำกิจกรรมนี้ 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 21.4) ทำกิจกรรมนี้ 3-6 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 14.3) และไปทำกายภาพบำบัดทุกวัน (ร้อยละ 7.1) การไปรักษาพยาบาลตามตารางนัดหมาย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ไปรักษาพยาบาล (ร้อยละ 85.7) และมีบางส่วนรักษาพยาบาล 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ และ 3-6 ครั้ง/สัปดาห์ โดยมีสัดส่วนเท่ากัน (ร้อยละ 7.1) นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เดินเล่นบริเวณอาคารกายภาพบำบัด (ร้อยละ 92.9) และมีบางส่วนเดินเล่น 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 7.1)

ข้อสังเกต กลุ่มตัวอย่างไม่ไปพูดคุยกับเพื่อนบ้าน ออกกำลังกาย อ่าน หนังสือ/หนังสือพิมพ์ และนั่งพัก ผ่อนคลายที่อาคารกายภาพบำบัด

(7) กิจกรรมบริเวณโรงอาหาร

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ไปรับประทานอาหาร บริเวณโรงอาหารร้อยละ 92.9 และมีบางส่วนไปรับประทานอาหาร 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 7.1) และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่พูดคุยกับเพื่อนบ้านบริเวณโรงอาหาร (ร้อยละ 92.9) และมีบางส่วน

พูดคุยบ้าง 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 7.1) การทำงานอดิเรก เช่น งานประดิษฐ์หัตถกรรมต่างๆ จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ทำงานอดิเรกบริเวณร้านอาหาร(ร้อยละ 85.7) และมีบางส่วนที่ทำทุกวัน (ร้อยละ 14.3)

ข้อสังเกต กลุ่มตัวอย่างไม่นอนพักผ่อน เล่นหมากรุก เล่นไพ่ อ่านหนังสือพิมพ์ ออกกำลังกายและเดินเล่น บริเวณร้านอาหาร

(8) การทำกิจกรรมบริเวณลานออกกำลังกายและพื้นที่นันทนาการ

จากการสัมภาษณ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ไปออกกำลังกายที่ลานออกกำลังกาย (ร้อยละ 64.3) มีผู้ที่ออกกำลังกายทุกวันในสัดส่วนที่เท่ากับร้อยละ 3-6 ต่อสัปดาห์ (ร้อยละ 14.3) และมีส่วนน้อยออกกำลังกาย 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 7.1) สำหรับการเดินเล่นนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ไปเดินเล่นบริเวณลานออกกำลังกาย (ร้อยละ 71.4) ความถี่ 3-6 ครั้งต่อสัปดาห์ (ร้อยละ 14.3) แต่มีกลุ่มตัวอย่างบางคนที่ไป 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ และทุกวันโดยมีสัดส่วนที่เท่ากัน (ร้อยละ 7.1) และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ไปนั่งพักผ่อนชมวิว(ร้อยละ 85.7) และนั่งพักผ่อน 3-6 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 14.3) นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่พูดคุยกับเพื่อนบ้าน และไม่อ่านหนังสือพิมพ์ ร้อยละที่เท่ากันคือ 92.9 และส่วนน้อยที่มีความถี่ 3-6 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 7.1)

ข้อสังเกต กลุ่มตัวอย่างไม่ไปเล่นหมากรุก เล่นไพ่ นั่งสมาธิและทำงานอดิเรก เช่น งานฝีมือ หัตถกรรมบริเวณลานออกกำลังกายและพื้นที่นันทนาการ

(9) การทำกิจกรรมบริเวณสนามเปตอง

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างในการทำกิจกรรมบริเวณสนามเปตอง พบว่า ส่วนใหญ่ไม่ไปเล่นเปตองที่สนามเปตอง (ร้อยละ 85.7) แต่กลุ่มตัวอย่างบางคนที่ เล่นเปตองทุกวันหรือ 1-2 ครั้ง/สัปดาห์มีสัดส่วนที่เท่ากัน (ร้อยละ 7.1) ข้อสังเกตนี้กลุ่มตัวอย่างไม่เดินเล่น นั่งพักผ่อน ชมวิว พูดคุยกับเพื่อนบ้าน ทำงานอดิเรก เช่น งานประดิษฐ์หัตถกรรม ฯลฯ อ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์ เล่นหมากรุก เล่นไพ่ และนั่งสมาธิ สวดมนต์ ในบริเวณสนามเปตอง

(10) การทำกิจกรรมบริเวณห้องสมุด

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ไปอ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์ที่ห้องสมุด เป็นสัดส่วนที่เท่ากับร้อยละในการอ่านหนังสือ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ (ร้อยละ 42.9) และกลุ่มตัวอย่างบางส่วนไปอ่านหนังสือประมาณ 3-6 ครั้งต่อสัปดาห์ (ร้อยละ 14.3) ข้อสังเกตกลุ่มตัวอย่างไม่ทำกิจกรรมได้แก่ พูดคุยกับเพื่อนบ้าน เดินเล่น นั่งพักผ่อนชมวิว ทำงานอดิเรก เช่น งานประดิษฐ์หัตถกรรมที่ห้องสมุด

(11) การทำกิจกรรมบริเวณอาคารสมเด็จพระเจ้า

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ไปอ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์บริเวณอาคารสมเด็จพระเจ้า (ร้อยละ 92.9) แต่กลุ่มตัวอย่างบางส่วนไปอ่านหนังสือ 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 7.1)

ทำงานอดิเรก เช่น งานประดิษฐ์หัตถกรรม กลุ่มตัวอย่างได้ทำกิจกรรมนี้ในสัดส่วนที่เท่ากับทำงานอดิเรก 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 50)

ข้อสังเกต กลุ่มตัวอย่างไม่ไปพูดคุยกับเพื่อนบ้าน เดินเล่น นั่งพักผ่อน ชมวิว นั่งสมาธิ สวดมนต์ ไหว้พระ เล่นหมากรุก เล่นไพ่ บริเวณอาคารสมเด็จพระเจ้า

(12) การทำกิจกรรมบริเวณอาคารบุศยานิเวศม์

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่อ่านหนังสือนี้ (ร้อยละ 92.9) และมีส่วนน้อยที่อ่านหนังสือ ณ อาคารบุศยานิเวศม์ (ร้อยละ 7.1) ในส่วนของการพูดคุยกับเพื่อนบ้าน ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างจะไม่พูดคุยกัน (ร้อยละ 64.3) และมีการพูดคุยกันบ้าง 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ ซึ่งมีสัดส่วนที่เท่ากับกับความถี่ 3-6 ครั้งต่อสัปดาห์ (ร้อยละ 14.3) กลุ่มตัวอย่างที่พูดคุยกันทุกวันมีจำนวนไม่มากนัก (ร้อยละ 7.1) นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะไม่เดินเล่นบริเวณนี้ (ร้อยละ 64.3) บางส่วนเดินเล่นประมาณ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ (ร้อยละ 21.4) และมีจำนวนหนึ่งที่เดินเล่นทุกวัน (ร้อยละ 14.3) สำหรับการพักผ่อน ชมวิว ส่วนใหญ่ก็ไม่ทำกิจกรรมนี้กันมากนัก (ร้อยละ 85.7) จะมีบางส่วนที่ทำทุกวัน และ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ในสัดส่วนที่เท่ากัน (ร้อยละ 7.1) ในส่วนงานอดิเรก เช่น งานหัตถกรรม ฯลฯ นั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ก็ไม่ทำกิจกรรมนี้ (ร้อยละ 92.9) จะมีบ้างร้อยละ 7.1 ที่ทำ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์

4.2.2.2 การวิเคราะห์สภาพการอยู่อาศัยและปัญหาการอยู่อาศัย

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างซึ่งพักอาศัยในอาคารพิเศษ (บ้านเดี่ยว, ทาวน์เฮ้าส์) จากประชากรเป้าหมาย ซึ่งต้องการทราบถึงสภาพการอยู่อาศัย และปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างว่ายังมีความต้องการให้แก้ไขในจุดบกพร่องต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านกายภาพใช้สอย สภาพแวดล้อม การให้บริการ และด้านสังคม-เศรษฐกิจ ซึ่งผลจากการสัมภาษณ์สามารถสรุปได้ดังนี้

(1) ความเหมาะสมในด้านกายภาพใช้สอย

จากการที่ผู้วิจัยได้ไปสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างถึงความเหมาะสมด้านกายภาพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกคนมีความพึงพอใจและเห็นว่ามีความเหมาะสมในด้านกายภาพใช้สอย ได้แก่ ลักษณะของราวบันได ลักษณะของชานพัก ลักษณะทางลาด ประตูทางเข้าออก หน้าต่าง มุ้งลวด ราวจับ ห้องน้ำสุชา เตียงนอน เครื่องเรือน ลานซักล้าง แสงสว่างในที่พัก (ร้อยละ 100)

ในส่วนความเหมาะสมในเรื่องของ ทางเดินนอกอาคาร ลักษณะของบันได ลักษณะของพื้นที่ต่างระดับ ห้องนอน ห้องนั่งเล่น ระยะเวลาเดินทางจากที่พักไปสถานที่อื่น และ

แสงสว่างในที่พัก กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังมีความเห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว (ร้อยละ 92.9) แต่กลุ่มตัวอย่างบางส่วนก็มีความเห็นว่ายังต้องปรับปรุงแก้ไข ซึ่งมีจำนวนไม่มากนัก (ร้อยละ 7.1)

สำหรับความเหมาะสมในลักษณะของทางเดินในอาคาร ห้องน้ำ สุขา ระบบตัดไฟ ป้องกันไฟรั่ว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่ามีเหมาะสมดีแล้ว (ร้อยละ 85.7) แต่ก็มีบางส่วนที่เห็นว่ายังไม่เหมาะสมควรมีการปรับปรุง (ร้อยละ 14.3) นอกจากนี้ลักษณะของระบบเตือนป้องกันอัคคีภัย และแสงสว่างในที่พักส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว (ร้อยละ 71.4) แต่ที่เห็นว่ายังไม่เหมาะสมก็มีเช่นกัน (ร้อยละ 28.6)

(2) ความเหมาะสมในด้านกายภาพแวดล้อม

ความเหมาะสมในด้านกายภาพแวดล้อม ได้แก่ ความสะอาด ความร่มรื่น การระบายอากาศ ความหนาแน่นของเตียง ความเป็นสัดส่วน ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความเป็นส่วนตัว กลุ่มตัวอย่างทุกคนมีความคิดเห็นว่าเป็นเหมาะสมแล้ว (ร้อยละ 100)

ในส่วนลักษณะของแสงสว่างระหว่างอาคาร ปัญหาของเสียงรบกวน กลิ่น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ก็มีความเห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว (ร้อยละ 92.9) ส่วนที่เห็นว่ายังต้องปรับปรุงมีเป็นบางส่วน (ร้อยละ 7.1)

(3) ความเหมาะสมในการให้บริการต่างๆ

การให้บริการด้านต่างๆ ในอาคารประเภทพิเศษ ได้แก่ การรักษาพยาบาล การให้บริการร้านอาหาร ร้านขายของ การจัดกิจกรรมชมรมทั้งในและนอกวาสนะเวศม์ ระบบเสียงตามสาย โทรศัพท์ วิดีทัศน์ ห้องสมุด ศาลาปฏิบัติธรรม อาคารอเนกประสงค์ อาคารกายภาพบำบัดและอาคารพยาบาล โรงประกอบอาหาร อาคารโรงอาหาร ลานออกกำลังกายและฟื้นฟูสภาพ สนามเปตอง อาคารสมเด็จพระเจ้า อาคารบุศยานิเวศม์ พื้นที่ส่วนกลางสำหรับทำกิจกรรม และสวนพักผ่อน กลุ่มตัวอย่างทุกคนมีความเห็นว่ามีเหมาะสมดีแล้ว (ร้อยละ 100)

ในส่วนของการให้บริการเรื่องเวร ยามรักษาความปลอดภัย น้ำประปา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่ามีเหมาะสมดีแล้ว (ร้อยละ 85.7) แต่ส่วนน้อยที่เห็นว่ายังต้องปรับปรุงให้เหมาะสม (ร้อยละ 14.3)

(4) ความเหมาะสมในด้านสภาพสังคม - เศรษฐกิจ

กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในอาคารประเภทพิเศษทุกคนมีความคิดเห็นว่าเป็นบ้าน ค่าใช้จ่ายส่วนตัว และค่าใช้จ่ายหรับที่พักมีความเหมาะสมดีแล้ว นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเจ้าหน้าที่ในวาสนะเวศม์ให้การดูแลเอาใจใส่ดี (ร้อยละ 100)

ประเด็นความต้องการย้ายที่อยู่อาศัยไปที่อื่นนั้น จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยในอาคารพิเศษถึงความต้องการย้ายหรือเปลี่ยนแปลงที่อยู่อาศัยไปที่อื่น กลุ่มตัวอย่างทุกคนมีความเห็นว่าจะไม่คิดจะเปลี่ยนที่อยู่อาศัยไปที่อื่น และเมื่อสัมภาษณ์ถึงบุคคลที่ผู้อยู่อาศัย

ต้องการใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน พบว่า ส่วนใหญ่มีความต้องการอยู่คนเดียว (ร้อยละ 71.4) รองลงมา ต้องการอยู่กับบุตร หลาน (ร้อยละ 14.3) นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างบางส่วนที่ต้องการอยู่กับญาติ (ร้อยละ 7.1) ซึ่งมีสัดส่วนที่เท่ากับกับความต้องการอยู่กับบุคคลอื่นๆ (ร้อยละ 7.1)

4.2.3 ประเภทอาคารนุศยานิเวศม์

ผลการศึกษาลักษณะกลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยในบ้านนุศยานิเวศม์ ซึ่งตอบแบบ สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 88.9) และเพศชาย (ร้อยละ 11.1) ส่วนใหญ่มีอายุ ระหว่าง 60–69 ปี (ร้อยละ 66.7) อายุระหว่าง 70–79 ปี (ร้อยละ 22.2) และอายุ 80 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 11.1) นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด (ร้อยละ 55.6) รองลงมา มีสถานภาพเป็นม่าย (ร้อยละ 22.2) มีสถานภาพสมรสเป็นสัดส่วนที่เท่ากับกับอยู่กับคู่สมรส (ร้อยละ 11.1) นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะไม่มีบุตร (ร้อยละ 55.6) มีบุตร 3 คน (ร้อยละ 22.2) และมีบุตร มากกว่า 3 คน (ร้อยละ 22.2) ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 77.8) กลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมีสัดส่วนที่เท่ากับผู้ที่จบการศึกษาสูง กว่าระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 11.1)

การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างก่อนที่จะมาพักในบ้านนุศยานิเวศม์ได้เคยอยู่อาศัยกับใคร มาก่อน พบว่า ส่วนใหญ่จะอยู่กับบุตร หลาน (ร้อยละ 44.4) รองลงมาจะอยู่คนเดียวในสัดส่วนที่เท่า กันกับอยู่กับญาติ (ร้อยละ 22.2) และอยู่อาศัยแบบอื่นๆ เช่น อยู่กับพระมีสัดส่วนที่น้อย (ร้อยละ 11.1) ในส่วนของประเภทบ้านพักอาศัยของกลุ่มตัวอย่างก่อนมาพักที่นี่ ส่วนใหญ่จะพักอาศัยแบบ บ้านเดี่ยว (ร้อยละ 44.4) รองลงมาเป็นบ้านแฝด (ร้อยละ 22.2) อยู่อาศัยในทาวน์เฮาส์ คอนโดมี เนียม และอื่นๆ ในสัดส่วนที่เท่ากัน (ร้อยละ 11.1) นอกจากนี้ลักษณะของการครอบครองที่พักอาศัย ส่วนใหญ่จะเป็นเจ้าของ (ร้อยละ 77.8) อาศัยอยู่กับคนอื่น และอื่นๆ ในสัดส่วนที่เท่ากัน (ร้อยละ 11.1)

ในส่วนของรายได้ต่อเดือนก่อนมาพักอาศัยที่บ้านนุศยานิเวศม์ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ไม่มีรายได้ (ร้อยละ 33.3) มีรายได้ระหว่าง 10,001–15,000 บาท มีสัดส่วนที่เท่ากับผู้ที่ มีรายได้ 20,000 บาทขึ้นไป (ร้อยละ 22.2) สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 1–5,000 บาทมีสัดส่วนที่เท่า กันกับกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 15,001–20,000 บาท (ร้อยละ 11.1)

จากการที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ถึงการประกอบอาชีพในปัจจุบัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ได้สัมภาษณ์ในบ้านพักนุศยานิเวศม์ปัจจุบันไม่ได้ประกอบอาชีพ นอกจากนี้บางคนยังเป็น ข้าราชการที่เกษียณอายุแล้ว (ร้อยละ 33.3) เมื่อสัมภาษณ์ถึงรายได้ต่อเดือนในปัจจุบัน ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีรายได้ระหว่าง 1–5,000 บาท (ร้อยละ 44.4) รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ ไม่มีรายได้ 15,000–20,000 บาท (ร้อยละ 22.2) มีรายได้ 10,000–15,000 บาท มีสัดส่วนที่เท่ากับ กับกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ตั้งแต่ 20,000 บาทขึ้นไป (ร้อยละ 11.1) และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีรายได้ก็มี

(ร้อยละ 11.1) เมื่อสัมภาษณ์แหล่งที่มาของรายได้ส่วนใหญ่มีรายได้จากบุตร หลานให้ (ร้อยละ 44.4) มีรายได้จากเงินบำนาญ บำนาญ (ร้อยละ 33.3) และส่วนน้อยที่มีรายได้จากผู้มีใจกุศล จากค่าเช่าบ้าน ดอกเบี้ย (ร้อยละ 11.1)

ในส่วนของสุขภาพและการพึ่งพาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังสามารถช่วยเหลือตัวเองได้ (ร้อยละ 88.9) และกลุ่มตัวอย่างที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ค่อยได้ ยังต้องพึ่งพาการอยู่อาศัยจากผู้อื่น (ร้อยละ 11.1) จากการสัมภาษณ์เมื่อกลุ่มตัวอย่างเจ็บป่วยผู้ที่ดูแลกลุ่มตัวอย่างจะเป็นใครพบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างจะดูแลตัวเอง (ร้อยละ 55.6) รองลงมาบุตร หลานดูแลยามเจ็บป่วย (ร้อยละ 33.3) และจ้างผู้ดูแลจากภายนอก เช่น พยาบาล มีเพียงส่วนน้อย (ร้อยละ 11.1)

กลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยในบ้านบุศยานิเวศม์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนคนที่ร่วมพักอาศัย ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นเรื่องนอนไม่ควรมีคนร่วมพักอาศัยด้วย (ร้อยละ 77.8) และรองลงมากลุ่มตัวอย่างจะมีความเห็นว่าเป็นเรื่องนอนควรมีคนร่วมพักอาศัยด้วย (ร้อยละ 22.2)

4.2.3.1 การวิเคราะห์การทำกิจกรรมในบ้านพักอาศัยบุศยานิเวศม์

จากการสัมภาษณ์ผู้อยู่อาศัยในบ้านบุศยานิเวศม์ถึงจำนวนผู้ร่วมพักอาศัยในบ้านเดียวกัน ส่วนใหญ่จะอยู่อาศัยคนเดียวในเรือนพัก (ร้อยละ 77.8) พักอาศัย 2 คนในเรือนพัก (ร้อยละ 22.2) ในส่วนของระยะเวลาที่เข้ามาพักอาศัยที่บ้านพักคนชราวาสนะเวศม์ ส่วนมากพักอาศัยไม่เกิน 3 ปี (ร้อยละ 88.9) รองลงมาจะพักอาศัย 3-5 ปี (ร้อยละ 11.1) ผลการวิเคราะห์การทำกิจกรรมในพื้นที่ส่วนกลาง มีดังนี้

(1) การทำกิจกรรมภายในเรือนนอน

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่จะตื่นนอนในช่วงเวลา 05.01-06.00 น. (ร้อยละ 44.4) ช่วงเวลา 04.01-05.00 น. ในสัดส่วนที่เท่ากับตื่นนอนเวลา 06.01-07.00 น. (ร้อยละ 22.2) และตื่นนอนเวลา 07.01-08.00 น. (ร้อยละ 11.1) และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เข้านอนช่วงเวลา 21.01-22.00 น. ซึ่งมีสัดส่วนที่เท่ากับเข้านอนช่วงเวลาตั้งแต่ 23.00น. เป็นต้นไป (ร้อยละ 33.3) รองลงมาเข้านอนในช่วงเวลา 20.01-21.00 น (ร้อยละ 22.2) และเข้านอนช่วงเวลาเวลา 22.01-23.00 น. เป็นส่วนน้อย (ร้อยละ 11.1) สำหรับการดูโทรทัศน์ ผู้พักอาศัยส่วนใหญ่สนใจดูโทรทัศน์ในเรือนนอนทุกวัน (ร้อยละ 88.9) และไม่ชอบดูโทรทัศน์มีเป็นส่วนน้อย (ร้อยละ 11.1) และกลุ่มตัวอย่างที่นอนพักผ่อนภายในเรือนนอนส่วนใหญ่จะฟังวิทยุฟังเพลงทุกวัน (ร้อยละ 77.8) ส่วนผู้ที่ไม่สนใจฟังวิทยุฟังเพลงมีเป็นส่วนน้อย (ร้อยละ 22.2) การนอนพักผ่อนภายในเรือนนอน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะไม่นอนพักผ่อนภายในเรือนนอนในเวลากลางวัน (ร้อยละ 55.6) แต่ก็ยังมีกลุ่มตัวอย่างที่นอนพักผ่อนภายในเรือนนอนทุกวันเช่นกัน (ร้อยละ 44.4) การอ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะไม่สนใจอ่านหนังสือ/หนังสือพิมพ์ (ร้อยละ 44.4) รองลงมาสนใจอ่านหนังสือ หนังสือ

พิมพ์ทุกวัน (ร้อยละ 33.3) และอ่านหนังสือ 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 22.2) และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ทำกิจกรรมนี้ภายในเรือนนอน (ร้อยละ 55.6) จะมีนั่งพักผ่อนบ้างในบ้านทุกวันร้อยละ 33.3 และส่วนน้อยที่นั่งพักผ่อนอยู่ในบ้าน 3-6 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 11.1)

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ออกกำลังกายภายในเรือนนอนทุกวัน (ร้อยละ 66.7) บางส่วนออกกำลังกาย 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 22.2) และไม่ออกกำลังกายภายในเรือนนอนเลยมีเป็นส่วนน้อย (ร้อยละ 11.1) สำหรับการสวดมนต์ ไหว้พระ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่สวดมนต์ ไหว้พระ ทำสมาธิภายในเรือนนอนทุกวันมีสัดส่วนเท่ากับผู้ที่ไม่สวดมนต์ ไหว้พระ ทำสมาธิ (ร้อยละ 44.4) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เหลือสวดมนต์ ไหว้พระ ทำสมาธิ 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 11.1) สำหรับการพูดคุยกับเพื่อนบ้านนั้น ส่วนใหญ่ไม่พูดคุยกับเพื่อนบ้านในเรือนนอน (ร้อยละ 66.7) บางส่วนพูดคุยบ้าง 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 22.2) และพูดคุยทุกวัน (ร้อยละ 11.1) นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะไม่ทำความสะอาดที่พักอาศัยเองภายในเรือนนอน (ร้อยละ 55.6) รองลงมาจะทำความสะอาด 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 33.3) และทำความสะอาดที่พักทุกวันมีเป็นส่วนน้อย (ร้อยละ 11.1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำงานประดิษฐ์หัตถกรรม 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 44.4) รองลงมาเป็นผู้พักอาศัยที่ไม่ใช้เวลาว่างทำงานประดิษฐ์หัตถกรรมภายในเรือนนอน (ร้อยละ 33.3) และกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานประดิษฐ์กรรมทุกวันมีเป็นบางส่วน (ร้อยละ 22.2)

ข้อสังเกต กลุ่มตัวอย่างไม่มีใครเล่นหมากรุก เล่นไพ่ ภายในเรือนพักอาศัย

(2) การทำกิจกรรมภายในระเบียบรอบเรือนนอน

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างถึงการทำกิจกรรมภายในระเบียบรอบเรือนนอน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะไม่นั่งพักผ่อนชมวิวบริเวณรอบเรือนนอน (ร้อยละ 66.7) รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่นั่งพักผ่อนชมวิวทุกวัน (ร้อยละ 22.2) และนั่งพักผ่อนชมวิว 1-2 ครั้ง / สัปดาห์ (ร้อยละ 11.1) การออกกำลังกาย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะไม่ออกกำลังกายบริเวณรอบเรือนนอน (ร้อยละ 77.8) และออกกำลังกายทุกวันมีเป็นส่วนน้อย (ร้อยละ 22.2) สำหรับการพูดคุยกับเพื่อนบ้าน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะไม่พูดคุยกับเพื่อนบ้าน (ร้อยละ 77.8) แต่ที่ได้พูดคุยกับเพื่อนบ้าน 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ ก็มีเช่นกัน (ร้อยละ 22.2) และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะไม่เดินเล่นบริเวณระเบียบรอบเรือนนอน (ร้อยละ 66.7) และมีกลุ่มตัวอย่างบางส่วนที่เดินเล่นบริเวณระเบียบรอบเรือนนอนทุก (ร้อยละ 33.3) การทำงานประดิษฐ์หัตถกรรมต่างๆ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะไม่ทำงานประดิษฐ์หัตถกรรมบริเวณระเบียบรอบๆที่พัก (ร้อยละ 88.9) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่สนใจทำงานประดิษฐ์หัตถกรรมในบริเวณนี้มีเป็นส่วนน้อย (ร้อยละ 11.1)

ข้อสังเกต สำหรับกิจกรรมดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุ ฟังเพลง นอนพักผ่อน อ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์ สวดมนต์ไหว้พระทำสมาธิ เล่นหมากรุกเล่นไพ่ ทำความสะอาดระเบียบรอบๆ ที่พัก ไม่มีกลุ่มตัวอย่างคนใดทำกิจกรรมเหล่านี้บริเวณระเบียบรอบๆ เรือนนอน

(3) การทำกิจกรรมภายในด้านข้างเรือนนอน

จากการสัมภาษณ์การทำกิจกรรมพูดคุยกับเพื่อนบ้านบริเวณด้านข้าง เรือนนอน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะไม่พูดคุยกับเพื่อนบ้านบริเวณด้านข้างเรือนนอน (ร้อยละ 88.9) และได้พูดคุยกับเพื่อน 1-2 ครั้ง/สัปดาห์มีเป็นจำนวนน้อย (ร้อยละ 11.1) และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ออกกำลังกายบริเวณด้านข้างเรือน (ร้อยละ 77.8) แต่บางส่วนก็ออกกำลังกายบริเวณนี้ทุกวัน (ร้อยละ 22.2) สำหรับการสวดมนต์ ไหว้พระ นั่งสมาธิ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่สวดมนต์ ไหว้พระ ทำสมาธิบริเวณด้านข้างเรือนนอน (ร้อยละ 88.9) แต่ที่สนใจสวดมนต์ ไหว้พระ ทำสมาธิ บริเวณด้านข้างเรือนนอนก็มีเช่นกัน (ร้อยละ 11.1) นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่นิยมเล่นหมากรุก เล่นไพ่บริเวณด้านข้างเรือนนอน (ร้อยละ 88.9) แต่มีบางคนก็เล่นหมากรุก เล่นไพ่บริเวณระเบียบด้านข้างเรือนนอนทุกวัน (ร้อยละ 11.1) และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะไม่เดินเล่นบริเวณด้านข้างเรือนนอน (ร้อยละ 77.8) และกลุ่มตัวอย่างที่เดินเล่นบริเวณระเบียบด้านข้างเรือนนอนทุกวันมีเป็น ส่วนน้อย (ร้อยละ 22.2)

ข้อสังเกต การทำกิจกรรมฟังวิทยุ ฟังเพลง นอนพักผ่อน อ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์ นั่งพักผ่อนชมวีว งานประดิษฐ์หัตถกรรม ทำความสะอาดระเบียบรอบๆ ที่พัก ปลูกดูแลต้นไม้ จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง พบว่า ไม่มีผู้ใดทำกิจกรรมเหล่านี้บริเวณด้านข้างเรือนนอน

(4) กิจกรรมอาคารอเนกประสงค์ อาคารรวม

จากการสัมภาษณ์การทำกิจกรรมบริเวณอาคารอเนกประสงค์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ไปพูดคุยกับเพื่อนบ้านบริเวณอาคารอเนกประสงค์ (ร้อยละ 88.9) แต่ที่ไปพูดคุยกับเพื่อนบ้านทุกวันก็มีบ้าง (ร้อยละ 11.1) และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ฟังวิทยุฟังเพลงที่ อาคารอเนกประสงค์ (ร้อยละ 88.9) และกลุ่มตัวอย่างที่ไปฟังวิทยุ ฟังเพลงที่อาคารอเนกประสงค์ทุก วันมีเป็นส่วนน้อย (ร้อยละ 11.1) นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะไม่ไปอ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์ นั่งพักผ่อนชมวีว สวดมนต์ ไหว้พระ นั่งสมาธิ เดินเล่นที่อาคารอเนกประสงค์ (ร้อยละ 88.9) แต่ก็มีผู้ที่ สนใจไปทำกิจกรรมเหล่านี้ทุกวันแต่มีไม่มากนัก (ร้อยละ 11.1) สำหรับการออกกำลังกาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ไปออกกำลังกายบริเวณอาคารอเนกประสงค์ (ร้อยละ 55.6) แต่ก็มีที่ออก กายบริเวณอาคารอเนกประสงค์ทุกวัน (ร้อยละ 44.4)

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะไม่เล่นไพ่ หมากรุกบริเวณอาคาร อเนกประสงค์ (ร้อยละ 77.8) แต่ก็มีผู้ที่นิยมไปเล่นหมากรุก เล่นไพ่บริเวณอาคารอเนกประสงค์ (ร้อยละ 22.2) การทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น ฝึกอาชีพ งานประดิษฐ์หัตถกรรมต่างๆ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ใหญ่ไม่สนใจไปทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับบริเวณอาคารอเนกประสงค์ (ร้อยละ 66.7) แต่ที่สนใจไปที่ใช้เวลาในการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันมีเป็นบางส่วน (ร้อยละ 33.3)

(5) กิจกรรมศาลาปฏิบัติธรรม

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่สนใจไป สวดมนต์ ไหว้พระ นั่งสมาธิที่ศาลาปฏิบัติ (ร้อยละ 66.7) สำหรับผู้ที่สนใจสวดมนต์ ไหว้พระ ทำสมาธิ 1-2 ครั้ง/สัปดาห์มีบ้าง (ร้อยละ 22.2) แต่ก็มีกลุ่มตัวอย่างที่ไปสวดมนต์ ไหว้พระที่ศาลาปฏิบัติธรรมทุกวัน (ร้อยละ 11.1) และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ไปพูดคุยกับเพื่อนบ้านบริเวณนี้ (ร้อยละ 88.9) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไปพูดคุยกับเพื่อนบ้านที่ศาลาปฏิบัติธรรมมีเป็นจำนวนน้อย (ร้อยละ 11.1) ในส่วนของการออกกำลังกาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ไปออกกำลังกายบริเวณศาลาปฏิบัติธรรม (ร้อยละ 88.9) แต่ก็บ้างที่ไปออกกำลังกาย 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 11.1)

ข้อสังเกต กิจกรรมเดินเล่น อ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์ นั่งพักผ่อน ชมวิวนอนพักผ่อน ทำงานอดิเรก เช่น งานประดิษฐ์หัตถกรรม ปลูก ดูแลต้นไม้ กลุ่มตัวอย่างที่พักในบ้านบุญยานิเวศม์ไม่สนใจไปทำกิจกรรมเหล่านี้ที่ศาลาปฏิบัติธรรม

(6) กิจกรรมอาคารกายภาพบำบัดและอาคารพยาบาล

จากการสัมภาษณ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ไปทำกายภาพบำบัด ที่อาคารกายภาพบำบัด (ร้อยละ 77.8) มีทำบ้าง 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ซึ่งมีสัดส่วนที่เท่ากับกลุ่มตัวอย่างที่ไปทำกายภาพบำบัด 3-6 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 11.1) และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ไปพูดคุยกับเพื่อนบ้านรวมทั้งการออกกำลังกาย และเดินเล่นที่อาคารกายภาพบำบัด (ร้อยละ 88.9) แต่ผู้ที่ชอบไปพูดคุยกับเพื่อนบ้าน ออกกำลังกาย และเดินเล่นมีไม่มากนัก (ร้อยละ 11.1)

ข้อสังเกต กิจกรรมอ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์ นั่งพักผ่อนชมวิว ไม่มีกลุ่มตัวอย่างคนใดไปทำกิจกรรมเหล่านี้บริเวณอาคารกายภาพบำบัด

(7) กิจกรรมโรงอาหาร

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างถึงการทำกิจกรรมบริเวณโรงอาหาร พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่บ้านบุญยานิเวศม์ไม่ไปทำกิจกรรมเหล่านี้บริเวณโรงอาหาร ได้แก่ การไปรับประทานอาหาร พูดคุยกับเพื่อนบ้าน นอนพักผ่อน อ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์ นั่งพักผ่อนชมวิว ออกกำลังกาย เล่นหมากรุก เล่นไพ่ เดินเล่น ทำงานอดิเรก เช่น งานประดิษฐ์หัตถกรรมต่างๆ

(8) ลานออกกำลังกายและฟื้นฟูสภาพ

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่ไม่ไปออกกำลังกายที่ลานออกกำลังกาย (ร้อยละ 88.9) แต่ก็มีเป็นส่วนน้อยที่ไปออกกำลังกายที่ลานออกกำลังกายทุกวัน (ร้อยละ 11.1) และพบว่ากลุ่มตัวอย่างไม่ไปทำกิจกรรมเดินเล่น นั่งพักผ่อน ชมวิว พูดคุยกับเพื่อนบ้าน

อ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์ หมากรุก เล่นไพ่ นั่งสมาธิ สวดมนต์ ทำงานอดิเรก เช่น งานประดิษฐ์ หัตถกรรม ที่บริเวณลานออกกำลังกายและฟื้นฟูสภาพเลย

(9) สนามเปตอง

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ไปเล่น เปตองรวมทั้งพูดคุยกับเพื่อนบ้านที่สนามเปตอง (ร้อยละ 88.9) แต่มีบางคนที่ไปเล่นเปตองและพูดคุยกับเพื่อนบ้าน 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 11.1) นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างที่บ้านพักบุญศยานิเวศม์ ไม่ไปทำกิจกรรมดังต่อไปนี้ที่บริเวณสนามเปตอง ได้แก่ กิจกรรมการเดินเล่น นั่งพักผ่อน ชมวิว อ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์ เล่นหมากรุก เล่นไพ่ นั่งสมาธิ สวดมนต์ ทำงานอดิเรก เช่น งานประดิษฐ์หัตถกรรม

(10) กิจกรรมห้องสมุด

การอ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์ พูดคุยกับเพื่อนบ้าน บริเวณห้องสมุด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ทำกิจกรรมนี้เลย (ร้อยละ 88.9) และมีกลุ่มตัวอย่างบางส่วนที่ไปอ่านหนังสือ และพูดคุยกับเพื่อนบ้าน 3-6 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 11.1) และกลุ่มตัวอย่างไม่ไปทำกิจกรรมดังต่อไปนี้ที่บริเวณห้องสมุด ได้แก่ การเดินเล่น พักผ่อนชมวิว เล่นหมากรุก เล่นไพ่ นั่งสมาธิ สวดมนต์ ทำงานอดิเรก เช่น งานประดิษฐ์หัตถกรรม

(11) อาคารสมเด็จย่า

จากการสัมภาษณ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ไปเดินเล่น ทำงานอดิเรกบริเวณอาคารสมเด็จย่า (ร้อยละ 88.9) แต่มีบางคนที่ไปทำกิจกรรมดังกล่าวบริเวณนี้ 3-6 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 11.1) สำหรับกิจกรรมพูดคุยกับเพื่อนบ้าน อ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์ พูดคุยกับเพื่อนบ้าน นั่งพักผ่อนชมวิว เล่นหมากรุก เล่นไพ่ และนั่งสมาธิ สวดมนต์ ไหว้พระ กิจกรรมเหล่านี้ไม่มีกลุ่มตัวอย่างไปทำบริเวณอาคารสมเด็จย่า

(12) กิจกรรมอาคารบุญศยานิเวศม์

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างถึงการทำกิจกรรมอาคารบุญศยานิเวศม์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่อ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์ (ร้อยละ 66.7) มีบางส่วนที่อ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์ 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 22.2) และมีการที่อ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์ทุกวันเป็นส่วนน้อย (ร้อยละ 11.1) นอกจากนี้ผู้สูงอายุที่ไม่ได้ไปพูดคุยกับเพื่อนบ้านสัดส่วนเท่ากับกลุ่มตัวอย่างที่ได้พูดคุยกับเพื่อนบ้าน 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 44.4) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่พูดคุยกับเพื่อนบ้านทุกวัน บริเวณอาคารบุญศยานิเวศม์มีจำนวนไม่มากนัก (ร้อยละ 11.1) และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้เดินเล่น บริเวณอาคารบุญศยานิเวศม์ (ร้อยละ 44.4) รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่เดินเล่นทุกวัน (ร้อยละ 33.3) สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไปเดินเล่น 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ มีเป็นส่วนน้อย (ร้อยละ 22.2) ในส่วนของการนั่งพักผ่อนชมนิวกัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไปนั่งพักผ่อนชมนิวบริเวณอาคารบุญศยานิเวศม์ทุกวัน (ร้อยละ 44.4) แต่ก็มีกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ไปนั่งพักผ่อนชมนิวเลย (ร้อยละ 33.3) นอกจากนั้นจะเป็น

กลุ่มตัวอย่างที่ไปนั่งพักผ่อนชมวิวเพียง 1-2 ครั้ง /สัปดาห์ (ร้อยละ 22.2) ในส่วนของการทำกิจกรรมสวดมนต์ ไหว้พระ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้สวดมนต์ ทำสมาธิบริเวณอาคารบุศยานิเวศม์ (ร้อยละ 88.9) แต่ผู้ที่ไม่สวดมนต์ไหว้พระทุกวันมีเป็นส่วนน้อย (ร้อยละ 11.1) และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ทำงานอดิเรกบริเวณอาคารบุศยานิเวศม์ (ร้อยละ 77.8) สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานอดิเรก 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ มีสัดส่วนที่เท่ากับไปที่ทำงานอดิเรกทุกวัน (ร้อยละ 11.1)

ข้อสังเกต เล่นหมากรุก เล่นไพ่ ไม่มีกลุ่มตัวอย่างทำกิจกรรมนี้บริเวณอาคารบุศยานิเวศม์

4.2.3.2 การวิเคราะห์ความเหมาะสมในการอยู่อาศัย

จากการที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างซึ่งพักอาศัยในบ้านบุศยานิเวศม์ จากประชากรเป้าหมาย ซึ่งต้องการทราบถึงสภาพการอยู่อาศัย และปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างยังมีความต้องการให้แก้ไขในจุดบกพร่องต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านกายภาพใช้สอย สภาพแวดล้อม การให้บริการ และด้านสังคม เศรษฐกิจ ซึ่งผลจากการสัมภาษณ์สามารถสรุปได้ ดังนี้

(1) ความเหมาะสมในด้านกายภาพใช้สอย

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างถึงความเหมาะสมในด้านกายภาพใช้สอยของบ้านบุศยานิเวศม์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกคนมีความพึงพอใจในด้านกายภาพใช้สอยดังต่อไปนี้ ลักษณะทางเดินบนอาคาร ทางเดินนอกอาคาร ลักษณะราวบันได ลักษณะของชานพัก ลักษณะของทางลาด ลักษณะของพื้นต่างระดับ ประตูทางเข้า-ออก หน้าต่าง มุ้งลวด ลักษณะของราวจับ ห้องนอน เติงนอน พื้นที่ห้องนั่งเล่น เครื่องเรือนต่างๆ ของบ้านบุศยานิเวศม์ทุกคนมีความเห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว (ร้อยละ 100)

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับระยะทางเดินจากอาคารบุศยานิเวศม์ไปยังสถานที่อื่น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว (ร้อยละ 88.9) และเห็นว่ายังไม่เหมาะสมเพราะสถานที่บางแห่งยังอยู่ไกลเกินไปจากที่พักอาศัย (ร้อยละ 11.1) ลักษณะบริเวณลานซักล้างกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว (ร้อยละ 88.9) แต่ก็มีกลุ่มตัวอย่างบางคนเห็นว่ายังไม่เหมาะสมต้องปรับปรุง (ร้อยละ 11.1)

ในส่วนของระบบเตือนต่างๆ เช่น ระบบเตือนป้องกันอัคคีภัย ระบบตัดไฟ ป้องกันไฟรั่วกลุ่มตัวอย่างทุกคนมีความเห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว (ร้อยละ 100) สำหรับกริ่งสัญญาณเรียกหากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว (ร้อยละ 55.6) แต่ก็มีกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นว่ายังต้องปรับปรุงระบบของกริ่งสัญญาณเรียกหา (ร้อยละ 44.4)

(2) ความเหมาะสมในด้านกายภาพแวดล้อม

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างด้านสภาพแวดล้อมภายในบ้าน บุศยานิเวศม์ พบว่า แสงสว่างในที่พักอาศัย ลักษณะเสียงที่รบกวน กลิ่นที่ไม่พึงประสงค์ ความสะดวกบริเวณต่างๆ ความร่มรื่น การระบายอากาศในที่พักอาศัย ความหนาแน่นของเตียง ความเป็นสัดส่วน ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และความเป็นส่วนตัวบริเวณบ้านบุศยานิเวศม์กลุ่มตัวอย่าง ทุกคนมีความเห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว (ร้อยละ 100)

ในส่วนของแสงสว่างระหว่างอาคารกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ก็เห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว (ร้อยละ 88.9) แต่เห็นว่ายังต้องปรับปรุงแก้ไขมีเป็นส่วนน้อย (ร้อยละ 11.1)

(3) ความเหมาะสมในการให้บริการต่างๆ

สำหรับการให้บริการด้านการรักษาพยาบาล การให้บริการร้านอาหาร ร้านขายของ เวย์ยามที่รักษาความปลอดภัย การดูแลของเจ้าหน้าที่ ตลอดจนการจัดกิจกรรมชมรมต่างๆทั้งภายในและภายนอกบ้านพักคนชราวาสนะเวศม์ การดูแลของเจ้าหน้าที่ โทรศัพท์ วีดิทัศน์ ห้องสมุด ศาลาปฏิบัติธรรม อาคารอเนกประสงค์ อาคารกายภาพบำบัด อาคารพยาบาล อาคารโรงประกอบอาหาร ลานออกกำลังกายและฟื้นฟูสภาพ สนามเปตอง อาคารสมเด็จย่า อาคารบุศยานิเวศม์ พื้นที่ส่วนกลางสำหรับทำกิจกรรม และสวนพักผ่อนทุกคนให้ความเห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว (ร้อยละ 100)

นอกจากนี้การให้บริการด้านน้ำประปากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าเหมาะสมดี (ร้อยละ 88.9) แต่มีกลุ่มตัวอย่างบางท่านแจ้งว่าน้ำประปายังไม่เหมาะสม (ร้อยละ 11.1) ในส่วนของระบบเสียงตามสายกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว (ร้อยละ 77.8) และมีกลุ่มตัวอย่างบางคนเห็นว่ายังต้องปรับปรุงแก้ไข (ร้อยละ 22.2)

(4) ความเหมาะสมด้านสภาพทางสังคม - เศรษฐกิจ

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างการถึงการดูแลของเจ้าหน้าที่ พบว่า ทุกคนเห็นว่าเจ้าหน้าที่ในบ้านพักคนชราวาสนะเวศม์ปฏิบัติหน้าที่ดีแล้ว และค่าใช้จ่ายส่วนตัวทุกคนก็เห็นว่าราคาเหมาะสมดี (ร้อยละ 100)

เมื่อสัมภาษณ์ถึงสัมพันธภาพของการใช้ชีวิตร่วมกันกับเพื่อนบ้าน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะไม่มีปัญหาในการใช้ชีวิตร่วมกับเพื่อนบ้าน (ร้อยละ 88.9) แต่กลุ่มตัวอย่างน้อยที่เห็นว่ามิเพื่อนบ้านบางคนไม่เหมาะสมที่จะมีสัมพันธภาพด้วยกัน (ร้อยละ 11.1)

จากการสัมภาษณ์ความเหมาะสมในค่าใช้จ่ายสำหรับที่พักอาศัยที่บ้านพักบุศยานิเวศม์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมแล้ว (ร้อยละ 88.9) แต่มีกลุ่มตัวอย่างบางคนเห็นว่าค่าใช้จ่ายที่เก็บในการพักอาศัยยังไม่เหมาะสม (ร้อยละ 11.1)

(5) ความต้องการย้ายที่อยู่อาศัยไปที่อื่น

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยในบ้านพักบุศยานิเวศน์ ถึงความต้องการย้ายหรือเปลี่ยนแปลงที่อยู่อาศัยไปที่อื่น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่คิดจะเปลี่ยนที่อยู่อาศัยไปที่อื่น ต้องการใช้ชีวิตที่บ้านบุศยานิเวศน์ในช่วงบั้นปลายของชีวิต (ร้อยละ 88.9) แต่กลุ่มตัวอย่างบางคนมีความต้องการเปลี่ยนที่อยู่อาศัยไปที่อื่น (ร้อยละ 11.1) และเมื่อสัมภาษณ์ถึงบุคคลที่อยู่อาศัยต้องการใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน พบว่า ส่วนใหญ่มีความต้องการอยู่คนเดียวตามลำพัง (ร้อยละ 44.4) รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการอยู่กับบุตร หลาน (ร้อยละ 33.3) และลำดับสุดท้ายเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการอยู่กับญาติ (ร้อยละ 22.2)

4.3 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อสภาพการอยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ทั้งในระดับบริหาร และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติที่ทำหน้าที่ดูแลผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์ ซึ่งเป็นการให้สัมภาษณ์ในภาพรวม ผู้วิจัย สรุปประเด็นในความเห็นของเจ้าหน้าที่ได้ ดังนี้

4.3.1 ความเหมาะสมด้านกายภาพ

ส่วนใหญ่เห็นว่าเหมาะสม มีส่วนน้อยให้ข้อคิดเห็นในเรื่องอุบัติเหตุการหกล้มของผู้สูงอายุบริเวณห้องน้ำ ห้องสุขา บริเวณพื้นต่างระดับมีจำนวนครั้งสูงกว่าบริเวณอื่น และในสวนอาคารเรือนคนหลง/ผู้ป่วย การใช้พัดลมดูดอากาศเพื่อระบายอากาศ และกลิ่นในบางครั้งกลุ่มตัวอย่าง แจ้งว่า เสียงดังเกินไป

นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่บางท่านได้กล่าวถึงเรื่องสุนัขจรจัดจากข้างนอกเข้ามาอาศัยในบริเวณสถานสงเคราะห์ อาจทำให้เกิดความสกปรก ดูแล และควบคุมในด้านความสะอาดได้ยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเสี่ยงจากสุนัขกัดผู้สูงอายุ ซึ่งหากเกิดเหตุการณ์ขึ้นแล้วการรักษาพยาบาลในวัยสูงอายุ จะยุ่งยากกว่าคนในวัยปกติ

4.3.2 ความเหมาะสมด้านสังคม - เศรษฐกิจ

4.3.2.1 ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีปัญหาด้านสุขภาพ อาทิ โรคประจำตัว โรคกระดูกเสื่อม โรคภาวะทางสมอง ทำให้ต้องมีการดูแลเรื่องสุขภาพเป็นประเด็นหลัก

4.3.2.2 ผู้สูงอายุบางส่วนมีปัญหาทะเลาะเบาะแว้งกัน

4.3.2.3 งบประมาณในการบริหารสถานสงเคราะห์มีจำกัด ภายขยายการให้บริการจึงค่อนข้างพัฒนาได้อย่างจำกัด

ผลการวิเคราะห์สภาพการอยู่อาศัยของผู้สูงอายุในวสนะเวศม์ ที่ได้จากการสำรวจ สัมภาษณ์นั้น ถือเป็นข้อเท็จจริงที่ได้จากการลงพื้นที่จริง (Fact Finding) ซึ่งหากนำผลการวิเคราะห์นี้ไปปรับปรุง หรือเป็นแนวทางเพื่อสนับสนุนการพัฒนา สภาพการอยู่อาศัยของบ้านพักผู้สูงอายุในไทยได้ ก็จะทำให้ไทยเองมีมาตรฐานที่ผ่านกระบวนการวิจัยอย่างมีหลักการและน่าจะสรุปได้ว่าสภาพการอยู่อาศัยของวสนะเวศม์ในช่วงที่ทำการวิจัยเป็นอย่างไร มีปัญหาหรือไม่ อย่างไรก็ตามผู้วิจัยจะได้กล่าวโดยสรุปในบทที่ 5 ต่อไป

ตารางที่ 4-1 ความถี่ *ในการทำกิจกรรมส่วนใหญ่ ในอาคารเรียนนอน และพื้นที่ส่วนกลางของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทอาคารได้แก่ สามัญ พิเศษ และบุศยานิเวศม์

ชนิดกิจกรรม \ ประเภทอาคาร	สามัญ	พิเศษ	บุศยานิเวศม์
ภายในเรียนนอน			
ดูโทรทัศน์	○	✦	✦
ฟังวิทยุ เพลง	○	✦	✦
นอนพักผ่อน	○	○	○
อ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์	○	○	○
พักผ่อนชมวิว	○	○	○
ออกกำลังกาย	○	○	✦
สวดมนต์ ไหว้พระ	○	✦	✦
พูดคุยกับเพื่อนบ้าน	○	○	○
เล่นหมากรุก ไพ่ ฯลฯ	○	○	○
ทำความสะอาดที่พัก	○	○	○
ทำงานอดิเรก เช่น งานประดิษฐ์หัตถกรรมต่างๆ	○	○	๕
ระเบียบรอบเรียนนอน			
ดูโทรทัศน์	○	○	○
ฟังวิทยุ เพลง	○	○	○
นอนพักผ่อน	○	○	○
อ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์	○	○	○
พักผ่อนชมวิว	○	○	○
ออกกำลังกาย	○	○	○
สวดมนต์ ไหว้พระ	○	○	○
พูดคุยกับเพื่อนบ้าน	○	○	○
เล่นหมากรุก ไพ่ ฯลฯ	○	○	○
เดินเล่น	○	○	○
ทำความสะอาดระเบียบรอบ ๆ ที่พัก	○	○	○
งานประดิษฐ์หัตถกรรมต่างๆ	○	○	○

* ที่มา : ผลการวิเคราะห์การทำกิจกรรมใน 3 ประเภทอาคารของกลุ่มตัวอย่าง ปี 2547

หมายเหตุ :   ✦ หมายถึง ความถี่ในการทำกิจกรรมชนิดนั้น ๆ ทุกวัน
                   ✦ หมายถึง ความถี่ในการทำกิจกรรมชนิดนั้น ๆ 3-6 ครั้งต่อสัปดาห์
                   ๕ หมายถึง ความถี่ในการทำกิจกรรมชนิดนั้น ๆ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์
                   ○ หมายถึง ไม่สนใจทำกิจกรรมชนิดนั้น ๆ

ความถี่ *ในการทำกิจกรรมส่วนใหญ่ ในอาคารเรือนนอน และพื้นที่ส่วนกลาง
ของกุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทอาคาร ได้แก่ สามัญ พิเศษ และบุศยานิเวศม์
(ต่อ)

ชนิดกิจกรรม \ ประเภทอาคาร	สามัญ	พิเศษ	บุศยานิเวศม์
ข้างเรือนนอน			
พูดคุยกับเพื่อนบ้าน	○	○	○
ฟังวิทยุ เพลง	○	○	○
นอนพักผ่อน	○	○	○
อ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์	○	○	○
พักผ่อนชมวิว	○	○	○
ออกกำลังกาย	○	○	○
สวดมนต์ ไหว้พระ	○	○	○
เล่นหมากรุก ไพ่ ฯลฯ	○	○	○
เดินเล่น	○	○	○
งานอดิเรก เช่น งานประดิษฐ์หัตถกรรมต่างๆ , ทำความสะอาดระเบียบรอบ ๆ ที่พัก	○	○	○
อาคารอเนกประสงค์ อาคารรวม			
พูดคุยกับเพื่อนบ้าน	○	○	○
ฟังวิทยุ เพลง	○	○	○
นอนพักผ่อน	○	○	○
อ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์	○	○	○
พักผ่อนชมวิว	○	○	○
ออกกำลังกาย	○	○	○
สวดมนต์ ไหว้พระ	○	○	○
เล่นหมากรุก ไพ่ ฯลฯ	○	○	○
เดินเล่น	○	○	○
ทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น ฝึกอาชีพ งานประดิษฐ์หัตถกรรมต่างๆ	๕	○	○

* ที่มา : ผลการวิเคราะห์การทำกิจกรรมใน 3 ประเภทอาคารของกลุ่มตัวอย่าง ปี 2547

- หมายเหตุ :
- ◆ หมายถึง ความถี่ในการทำกิจกรรมชนิดนั้น ๆ ทุกวัน
  - ๕ หมายถึง ความถี่ในการทำกิจกรรมชนิดนั้น ๆ 3-6 ครั้งต่อสัปดาห์
  - ๕ หมายถึง ความถี่ในการทำกิจกรรมชนิดนั้น ๆ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์
  - หมายถึง ไม่สนใจทำกิจกรรมชนิดนั้น ๆ

ความถี่ ในการทำกิจกรรมส่วนใหญ่ ในอาคารเรียนนอน และพื้นที่ส่วนกลาง
ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทอาคาร ได้แก่ สามัญ พิเศษ และบุศยานิเวศม์
(ต่อ)

ชนิดกิจกรรม \ ประเภทอาคาร	สามัญ	พิเศษ	บุศยานิเวศม์
ศาลาปฏิบัติธรรม			
สวดมนต์ ไหว้พระ นั่งสมาธิ	○	○	○
พูดคุยกับเพื่อนบ้าน	○	○	○
นอนพักผ่อน	○	○	○
อ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์	○	○	○
พักผ่อนชมวิว	○	○	○
ออกกำลังกาย	○	○	○
เดินเล่น	○	○	○
งานอดิเรก เช่น งานประดิษฐ์หัตถกรรมต่างๆ , ทำความสะอาดระเบียบรอบ ๆ ที่พัก	○	○	○
อาคารกายภาพบำบัดและอาคารพยาบาล			
กายภาพบำบัด	✦	○	○
รักษาพยาบาล	○	○	○
พูดคุยกับเพื่อนบ้าน	○	○	○
อ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์	○	○	○
พักผ่อนชมวิว	○	○	○
ออกกำลังกาย	○	○	○
เดินเล่น	○	○	○
โรงอาหาร			
รับประทานอาหาร	✦	○	○
พูดคุยกับเพื่อนบ้าน	○	○	○
นอนพักผ่อน	○	○	○
อ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์	○	○	○
พักผ่อนชมวิว	○	○	○

* ที่มา : ผลการวิเคราะห์การทำกิจกรรมใน 3 ประเภทอาคารของกลุ่มตัวอย่าง ปี 2547

- หมายเหตุ :
- ✦ หมายถึง ความถี่ในการทำกิจกรรมชนิดนั้นๆ ทุกวัน
  - ✧ หมายถึง ความถี่ในการทำกิจกรรมชนิดนั้นๆ 3-6 ครั้งต่อสัปดาห์
  - ♣ หมายถึง ความถี่ในการทำกิจกรรมชนิดนั้นๆ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์
  - หมายถึง ไม่สนใจทำกิจกรรมชนิดนั้นๆ

ความถี่ *ในการทำกิจกรรมส่วนใหญ่ ในอาคารเรียนนอน และพื้นที่ส่วนกลาง
ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทอาคาร ได้แก่ สามัญ พิเศษ และบุศยานิเวศม์
(ต่อ)

ชนิดกิจกรรม	ประเภทอาคาร	สามัญ	พิเศษ	บุศยานิเวศม์
ออกกำลังกาย		○	○	○
เล่นหมากรุก ไฟ ฯลฯ		○	○	○
เดินเล่น		○	○	○
งานอดิเรก เช่น งานประดิษฐ์หัตถกรรมต่างๆ , ทำความสะอาดระเบียบรอบ ๆ ที่พัก		○	○	○
ลานออกกำลังกายและฟื้นฟูสภาพ				
ออกกำลังกาย		○	○	○
เดินเล่น		○	○	○
นั่งพักผ่อน ชมวิว		○	○	○
พูดคุยเพื่อนบ้าน		○	○	○
อ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์		○	○	○
หมากรุก เล่นไฟ		○	○	○
นั่งสมาธิ สวดมนต์		○	○	○
งานอดิเรก เช่น งานประดิษฐ์หัตถกรรมต่างๆ , ทำความสะอาดระเบียบรอบ ๆ ที่พัก		○	○	○
สนามเปตอง				
เล่นเปตอง		○	○	○
เดินเล่น		○	○	○
นั่งพักผ่อน ชมวิว		○	○	○
พูดคุยกับเพื่อนบ้าน		○	○	○
อ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์		○	○	○
หมากรุก เล่นไฟ		○	○	○

* ที่มา : ผลการวิเคราะห์การทำกิจกรรมใน 3 ประเภทอาคารของกลุ่มตัวอย่าง ปี 2547

- หมายเหตุ :
- ♣ หมายถึง ความถี่ในการทำกิจกรรมชนิดนั้น ๆ ทุกวัน
  - ✚ หมายถึง ความถี่ในการทำกิจกรรมชนิดนั้น ๆ 3-6 ครั้งต่อสัปดาห์
  - ♣ หมายถึง ความถี่ในการทำกิจกรรมชนิดนั้น ๆ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์
  - หมายถึง ไม่สนใจทำกิจกรรมชนิดนั้น ๆ

ความถี่* ในการทำกิจกรรมส่วนใหญ่ ในอาคารเรียนนอน และพื้นที่ส่วนกลาง
ของกุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทอาคาร ได้แก่ สามัญ พิเศษ และบุศยานิเวศม์
(ต่อ)

ชนิดกิจกรรม \	ประเภทอาคาร	สามัญ	พิเศษ	บุศยานิเวศม์
นั่งสมาธิ สวดมนต์		○	○	○
งานอดิเรก เช่น งานประดิษฐ์หัตถกรรมต่างๆ , ทำความสะอาดระเบียบรอบ ๆ ที่พัก		○	○	○
ห้องสมุด				
อ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์		○	○	○
พูดคุยกับเพื่อนบ้าน		○	○	○
เดินเล่น		○	○	○
พักผ่อนชมวิว		○	○	○
เล่นหมากรุก เล่นไพ่		○	○	○
นั่งสมาธิ สวดมนต์		○	○	○
งานอดิเรก เช่น งานประดิษฐ์หัตถกรรมต่างๆ , ทำความสะอาดระเบียบรอบ ๆ ที่พัก		○	○	○
อาคารสมเด็จพระเจ้า				
อ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์		○	○	○
พูดคุยกับเพื่อนบ้าน		○	○	○
เดินเล่น		○	○	○
พักผ่อนชมวิว		○	○	○
นั่งสมาธิ สวดมนต์		○	○	○
หมากรุก เล่นไพ่		○	○	○
งานอดิเรก เช่น งานประดิษฐ์หัตถกรรมต่างๆ , ทำความสะอาดระเบียบรอบ ๆ ที่พัก		○	✦	○
อาคารบุศยานิเวศม์				
เดินเล่น		○	○	○
อ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์		○	○	○

* ที่มา : ผลการวิเคราะห์การทำกิจกรรมใน 3 ประเภทอาคารของกุ่มตัวอย่าง ปี 2547

- หมายเหตุ :
- ✦ หมายถึง ความถี่ในการทำกิจกรรมชนิดนั้น ๆ ทุกวัน
  - ✧ หมายถึง ความถี่ในการทำกิจกรรมชนิดนั้น ๆ 3-6 ครั้งต่อสัปดาห์
  - ✨ หมายถึง ความถี่ในการทำกิจกรรมชนิดนั้น ๆ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์
  - หมายถึง ไม่สนใจทำกิจกรรมชนิดนั้น ๆ

ความถี่* ในการทำกิจกรรมส่วนใหญ่ ในอาคารเรียนนอน และพื้นที่ส่วนกลาง
ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทอาคาร ได้แก่ สามัญ พิเศษ และบุศยานิเวศม์
(ต่อ)

ชนิดกิจกรรม	ประเภทอาคาร		
	สามัญ	พิเศษ	บุศยานิเวศม์
นั่งสมาธิ สวดมนต์	○	○	○
พูดคุยกับเพื่อนบ้าน	○	○	○
นั่งพักผ่อน ชมวิว	○	○	✦
หมากรุก เล่นไพ่	○	○	○
งานอดิเรก เช่น งานประดิษฐ์หัตถกรรมต่างๆ , ทำความสะอาดระเบียบรอบ ๆ ที่พัก	○	○	○

* ที่มา : ผลการวิเคราะห์การทำกิจกรรมใน 3 ประเภทอาคารของกลุ่มตัวอย่าง ปี 2547

- หมายเหตุ :
- ✦ หมายถึง ความถี่ในการทำกิจกรรมชนิดนั้น ๆ ทุกวัน
  - ✦ หมายถึง ความถี่ในการทำกิจกรรมชนิดนั้น ๆ 3-6 ครั้งต่อสัปดาห์
  - ♣ หมายถึง ความถี่ในการทำกิจกรรมชนิดนั้น ๆ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์
  - หมายถึง ไม่สนใจทำกิจกรรมชนิดนั้น ๆ

ตารางที่ 4-2 สภาพปัญหาการอยู่อาศัยของผู้สูงอายุ ต่อรูปแบบอาคาร

ความคิดเห็นต่อสภาพการ อยู่อาศัย ประเภทอาคาร	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม เหตุผล
สามัญ	พื้นที่ใช้สอย ทางเดินบนอาคาร ทางเดินนอกอาคาร ราวบันได ชานพัก ทางลาด พื้นต่าง ระดับ ประตูทางเข้า-ออก ราวจับ ห้องน้ำ สุขา ห้องนอน เติงนอน พื้น ที่ห้องนั่งเล่น ระยะทางเดินจากที่พักไปยัง สถานที่อื่น ลานซักล้าง กรังสัญญาน เรียกหา	- หน้าต่าง มุ้งลวด ต้องการให้ติดตั้งมุ้ง ลวดเนื่องจากมีมุงมาก - เครื่องเรือน เก้าอี้ โต๊ะ สภาพเก่า และมี ชำรุดบ้างแล้ว - บันได น่าจะมีส่วนที่เป็นทางลาดอยู่ร่วม ด้วย - อุปกรณ์สำหรับห้องน้ำสุขา ชำรุด
	สภาพแวดล้อม แสงสว่างในที่พัก แสงสว่างระหว่างอาคาร เสียง ความร่มรื่น การระบายอากาศ ความเป็นสัดส่วน ความเป็นระเบียบเรียบร้อย รัย ความเป็นส่วนตัว	- ความหนาแน่นของเตียง - กลิ่น - ความสะอาด ที่ห้องน้ำ
	การให้บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก ร้านขายของ อาหาร ระบบเสียงตามสาย ห้องสมุด ศาลาปฏิบัติธรรม อาคารอเนก ประสงค์ อาคารกายภาพบำบัดและ อาคารพยาบาล อาคารโรงอาหาร ลาน ออกกำลังกายและฟื้นฟูสภาพ สนามเป ตอง ห้องสมุด อาคารสมเด็จย่า อาคาร บุศยานิเวศม์ พื้นที่ส่วนกลางสำหรับทำกิจ กรรม สวนพักผ่อน	ไม่มี

สภาพปัญหาการอยู่อาศัยของผู้สูงอายุ ต่อรูปแบบอาคาร (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อสภาพการ อยู่อาศัย ประเภทอาคาร	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม เหตุผล
พิเศษ	<p>พื้นที่ใช้สอย รวบรวมได้ ทางลาด พื้นต่างระดับ ประตูทางเข้า ออก รวบรวม ห้องนอน เตียงนอน เครื่องเรือน (เก้าอี้, โต๊ะ ฯลฯ) ลานซักล้าง กรังสัญญาตึก</p>	<p>บ้านเดี่ยว - บันได ทดแล้ว - กรังสัญญาตึกเรียกหา ต้องการให้มี ทาวน์เฮาส์ - ทางเดิน บนอาคารปรับปรุงใหม่ เพราะ ไม่ชอบพื้นไม้ปาร์เก้ - ทางเดินนอกอาคาร ปูตัวนอนไม่เรียบ - ห้องน้ำ อุปกรณ์สำหรับห้องน้ำ ไม่มี รวบรวม - พื้นที่ ห้องนั่งเล่น ไม่มี - ชานพัก ที่อาคารเรือนนอน แคบ - ระยะทางเดินจากที่พักไปยังสถานที่อื่น</p>
	<p>สภาพแวดล้อม แสงสว่างในที่พัก กลิ่น ความสะอาด ความร่มรื่น การระบายอากาศ ความหนา แน่นของเตียง ความเป็นสัดส่วน ความเป็น ระเบียบเรียบร้อย ความเป็นส่วนตัว</p>	<p>- เสียงรบกวนจากสุนัขเห่าหอน - แสงสว่างระหว่างอาคาร สว่างน้อย</p>
	<p>การให้บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก ร้านขายของ อาหาร ระบบเสียงตามสาย ห้องสมุด ศาลาปฏิบัติธรรม อาคารอเนก ประสงค์ อาคารกายภาพบำบัดและ อาคารพยาบาล อาคารโรงอาหาร ลาน ออกกำลังกายและฟื้นฟูสภาพ สนามเป ตอง ห้องสมุด อาคารสมเด็จพระย่า อาคาร บุศยานิเวศม์ พื้นที่ส่วนกลางสำหรับทำกิจ กรรม สวนพักผ่อน</p>	<p>ไม่มี</p>

สภาพปัญหาการอยู่อาศัยของผู้สูงอายุ ต่อรูปแบบอาคาร (ต่อ)

<p>ความคิดเห็นต่อสภาพการ อยู่อาศัย</p> <p>ประเภทอาคาร</p>	<p>เหมาะสม</p>	<p>ไม่เหมาะสม</p> <p>เหตุผล</p>
<p>บุศยานิเวศม์</p>	<p><u>พื้นที่ใช้สอย</u> ทางเดิน บนอาคาร ทางเดิน นอกอาคาร บันได ราวจับบันได หน้าต่าง มุ้งลวด ชาน พัก ทางลาด พื้นต่างระดับ ประตูทาง เข้า ออก ราวจับ อุปกรณ์สำหรับห้องน้ำสุขา ห้องนอน พื้นที่ห้องนั่งเล่น เครื่องเรือน (เก้าอี้, โต๊ะ ฯลฯ) ระยะทางเดินจากที่พักไป ยังสถานที่อื่น</p>	<p>-รูปแบบอาคาร ควรเป็นชั้นเดียว เนื่อง จากเดินขึ้นบันไดไม่ไหว -ห้องน้ำ ลานซักล้าง..ค่อนข้างแคบ -เตียงนอน มีระดับเตียงเกินไป - กรังสัญญาณเรียกหา ควรมี</p>
	<p><u>สภาพแวดล้อม</u> เสียง กลิ่น ความสะอาด ความร่มรื่น การระบายอากาศ ความหนาแน่นของเตียง ความเป็นสัดส่วน ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ร้อยละ ความเป็นส่วนตัว</p>	<p>- แสงสว่างระหว่างอาคาร ในเวลากลางคืน น้อย - แสงสว่างในห้องน้ำไม่พอ</p>
	<p><u>การให้บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก</u> ร้านขายของ อาหาร ห้องสมุด ศาลา ปฏิบัติธรรม อาคารอเนกประสงค์ อาคาร กายภาพบำบัด และอาคารพยาบาล อาคารโรงอาหาร ลานออกกำลังกายและ ฟื้นฟูสภาพ สนามเปตอง ห้องสมุด อาคารสมเด็จย่า อาคารบุศยานิเวศม์ พื้นที่ ที่ส่วนกลางสำหรับทำกิจกรรม สวนพักผ่อน</p>	<p>- ระบบเสียงตามสาย ครอบคลุม</p>